

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie P · número 64

Ple del Parlament

Sessió 31, segona reunió, dijous 26 de maig de 2022

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les conseqüències de les polítiques aplicades en matèria d'acció climàtica 302-00145/13	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'accés als serveis bàsics en el món rural 302-00147/13	12
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques turístiques 302-00146/13	21
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les inversions empresarials 302-00149/13	31
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la seguretat viària amb relació als modes de mobilitat 302-00148/13	41
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les conseqüències de les polítiques aplicades en matèria d'acció climàtica (continuació) 302-00145/13	51
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'accés als serveis bàsics en el món rural (continuació) 302-00147/13	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques turístiques (continuació) 302-00146/13	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les inversions empresarials (continuació) 302-00149/13	54
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la seguretat viària amb relació als modes de mobilitat (continuació) 302-00148/13	56
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessitat d'abordar el fenomen de les criptomonedes 302-00150/13	58
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç d'un any de mal govern 302-00151/13	67

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'atenció a les víctimes del delictes	
302-00152/13	79
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari	
302-00153/13	88
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'abordar el fenomen de les criptomonedes (continuació)	
302-00150/13	99
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç d'un any de mal govern (continuació)	
302-00151/13	99
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'atenció a les víctimes del delictes (continuació)	
302-00152/13	100
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari (continuació)	
302-00153/13	100

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Impress al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 31.2

La sessió s'obre a les nou del matí i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La presidenta

Bon dia. Reprenem la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les conseqüències de les polítiques aplicades en matèria d'acció climàtica

302-00145/13

I ho fem a l'onzè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les conseqüències de les polítiques aplicades en matèria d'acció climàtica, que ha presentat el Grup Parlamentari de VOX. I té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor Antonio Ramón López.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Consejera, diputados, en la pasada interpelación, desde el Grupo Parlamentario de VOX tuvimos la ocasión de denunciar las terribles consecuencias de las políticas climáticas del Gobierno de Cataluña; unas consecuencias que, como ya mostramos hace dos semanas, repercuten directamente en diferentes ámbitos de nuestra sociedad: en nuestro sector primario, demonizado y aplazado por el señalamiento totalitario verde; en nuestra economía, industria y comercio, ahogados por la regulación y la fiscalidad ambientalista; en las familias catalanas, expoliadas a impuestos y adoctrinadas por los nuevos dogmas ecologistas.

Miren, les doy dos ejemplos muy claros de lo que estamos denunciando. Ustedes, señores del Govern, son responsables de que en diciembre de 2021 Nissan fabricara su último vehículo en la planta de la Zona Franca, cerrando cuarenta años de historia de producción en Barcelona y dejando en la calle a mil setecientos trabajadores directos. Ustedes son responsables de que el consejero delegado de Repsol haya advertido de que el nuevo impuesto a las emisiones de CO₂ puede incentivar futuras deslocalizaciones, poniendo en riesgo a más de veinticinco mil puestos de trabajo directos, indirectos e inducidos.

Y, bueno, ya que ustedes no escuchan a VOX, quizá escuchen al Banco de España, que señaló, hace pocos días, algo que nosotros llevamos diciendo meses: las principales víctimas de las políticas de transición ecológica son las familias socioeconómicamente más vulnerables, las personas entre treinta y cinco y cuarenta y cinco años, las poblaciones rurales, aquellos con un nivel educativo bajo, las familias numerosas y las pequeñas y medianas empresas. Es decir, que sus políticas climáticas son antipymes, antifamilias, antipersonas vulnerables, anticampo y antijóvenes. En resumen, antiprosperidad y antibienestar.

Se lo repetiremos mil veces si hace falta: ustedes nos han metido en una transición, sí, pero directos al abismo de la ruina y de la miseria. Los catalanes necesitan una transición, sí, pero una transición que implique verlos, a todos ustedes, hacer las maletas e irse a su casa.

Ante esta grave situación, traemos once propuestas que son clave para empezar a revertir el daño causado por años de gestión ideológica y despilfarro verde. Proponemos eliminar todos los impuestos propios de Cataluña con carácter medioambiental; reducir la regulación y normativa climática, que dificultan el normal desarrollo empresarial e industrial de nuestra región; acabar con aquellas pro-

visiones en planes estratégicos y de legislación vigente que destrozan las perspectivas de futuro del sector primario; queremos que utilicen todo el dinero destinado a chiringuitos verdes con ADN de la agenda 2030, la agenda de la ruina, en combatir la pobreza energética y las necesidades sociales de familias y empresas de Cataluña (*alguns aplaudiments*); promuevan la energía nuclear y apoyen el único proyecto que logrará rebajar la factura de la luz de nuestros hogares: el proyecto de soberanía energética que proponemos desde VOX; promuevan la soberanía alimentaria de España, protegiendo a nuestro sector primario y atendiendo a sus demandas.

Ustedes hablan constantemente de criterio científico, pero no parece que sigan la estela de las últimas noticias académicas. Hace unos meses, un estudio publicado en la revista *Nature* indicaba que la absorción de CO₂ por parte de factores naturales como los bosques ha crecido al ritmo de las emisiones antropogénicas. Justamente una de las propuestas que presentamos aquí insta al Govern a que fomente la reforestación y el cuidado de nuestras cuencas con el objetivo de potenciar la absorción del CO₂ de manera natural.

En resumen, señores diputados, con esta moción demostramos que existe una alternativa a su paradigma climático, una alternativa conservacionista que equilibra perfectamente el bienestar material de las personas y el cuidado de nuestro entorno natural.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en el torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. Consejera, señoras y señores diputados, una vez más, el Grupo Parlamentario de VOX nos trae al Pleno una moción con su sello populista impreso en todos y cada uno de sus apartados, una nueva moción que lleva el marchamo de VOX y que no aporta ninguna novedad apreciable.

La moción, cuyo final todos conocemos, tiene once puntos y ha recibido una enmienda de adición por parte de Ciutadans, como de costumbre sin suerte. Parece que el Partido Popular ha tenido alguna suerte y ha podido introducir alguna enmienda. Pero por nuestra parte es imposible intentar modificar, matizar o simplemente mejorar una moción de VOX, convencidos, como están, de estar en posesión de la verdad. Una postura adanista que pretende recuperar quizás el tiempo perdido en el sofá, con el mando a distancia, cuando en Cataluña se vivió la peor crisis de la nación española tras la recuperación de la democracia. En septiembre y octubre de 2017, en pleno golpe de estado separatista, no se dejaron ver ni oír en absoluto. Supongo que este es el principal motivo de que quieran hacer el máximo ruido posible cada vez que tienen ocasión.

Miren, lo dicho. Hemos presentado una enmienda a la edición de un nuevo punto preliminar con la única pretensión de marcar distancia suficiente con sus planteamientos simplistas y populistas, de negación de la evidencia, siguiendo los pasos de cualquiera de sus patriarcas –por poner un ejemplo, por ejemplo, el señor Donald Trump. Empezaré por valorar la moción que nos han presentado a debate y votación, esos once puntos inamovibles, que no admiten, pero ni tienen la mínima posibilidad de matiz, modificación o mejora.

El primer punto, en la línea habitual, pide la luna. Pretende que el Gobierno de la Generalitat suprima todos los impuestos propios con carácter medioambiental bajo el epígrafe de modificar cuantas leyes y decretos sean necesarios para acabar con la fiscalidad que adjetivan como verde. Estamos muy de acuerdo en que sería conveniente que el Gobierno autonómico redujera drásticamente la carga impositiva que

soportamos la ciudadanía de Cataluña. Pero algunos de los impuestos que pretenden proteger en medio ambiente no tienen por qué suprimirse.

El punto 2 quiere que el Gobierno –entiéndase la Generalitat– implante las medidas necesarias para reducir drásticamente la regulación y normativa ambiental que, según VOX, es innecesaria y que incide negativamente en el tejido empresarial e industrial de Cataluña. Una vez más, no especifica qué medidas concretas se implantarían y al utilizar el adverbio «drásticamente» están queriendo decir, en realidad, «totalmente» fuera con la regulación normativa que pretende proteger el medio ambiente. En su cosmovisión, el medio ambiente goza de muy buena salud y nada ni nadie tiene la menor capacidad de ponerlo en riesgo.

El punto 3, en la línea catastrofista y maximalista habitual..., es verdad que el sector primario es maltratado por las administraciones públicas en demasiadas ocasiones. No debería serlo nunca, pero el punto concreto expone una situación que no concuerda con la realidad de las cosas.

El punto 4 insta a suprimir entidades, organismos y gasto climático, a los que se mide con el mismo rasero con el patrón de la visión ideológica del cambio climático promovida por la agenda 2030. Vamos, mero ataque ideológico, simple visión ideológica para contraponerlo a otra visión ideológica. Nuestra visión liberal nos impide compartir por completo ambas visiones ideológicas, la que se denuncia y la que se plantea.

El punto 5 sí que es un brindis al sol en la línea habitual de VOX. Plantea el objetivo de soberanía energética en España. Con un *mix* energético hiperdependiente de terceros países, esta propuesta hoy en día suena a broma. Des del Grupo Parlamentario de Ciutadans, defendemos el mantenimiento de la energía nuclear al menos hasta que cumplan sesenta años de su puesta en funcionamiento y siempre que se asegure su sustitución plena por energías cien por cien renovables dentro de ese plazo. No compartimos, por tanto, la posición de VOX en los términos que la plantean.

El sexto punto también incide en la pretensión autárquica que tanto caracteriza a VOX. Cualquier cosa que venga del extranjero, importa poco si viene de cerca o de lejos, de si viene de dentro de la Unión Europea o de fuera, es mala por definición. Tampoco coincidimos en sus planteamientos.

El punto 7, leído sin ningún tipo de filtro ideológico, hasta lo votaremos a favor; lo mismo les pasa al 8 y al 9. El objetivo de soberanía alimentaria es simplemente utópico. No lo compartimos, por tanto. Y el punto 11, la promoción de las energías renovables, pues también lo apoyaremos, aunque vuelva a referirse a la utópica soberanía energética.

Nuestra enmienda solo pretendía propiciar la sostenibilidad medioambiental y hacer un llamamiento a respetar el marco de la política agraria común y otras políticas de la Unión Europea a la que por fortuna pertenecemos, pese a los populismos de cualquier signo que lo lamentan y combaten, como frecuentemente es el caso de VOX.

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Bien, empezaré mi intervención refiriéndome a las dos enmiendas que hemos presentado a los puntos 10 y 11. En el primero de ellos, instando al Gobierno de España a cesar con las campañas de desprestigio del sector primario que se han producido en los últimos tiempos. Y, en el punto número 11, añadir el hidrógeno verde y la biomasa a las energías renovables a fomentar. Ambas enmiendas han sido aceptadas por el Grupo de VOX y, por lo tanto, les agradecemos que haya sido así.

Con relación al resto de la moción, hay algunos puntos que compartimos y otros a que no podremos dar apoyo. Compartimos que el cuidado del medio ambiente

debe ser compatible con el crecimiento económico, que la regulación es excesiva, que las cargas impositivas también, que ha habido una estigmatización del sector primario. Pero luego nos encontramos con otros puntos que, en realidad, viven de los mismos prejuicios ideológicos que a veces hay en un lado, pero exactamente en sentido contrario.

Y hay que recordarles que el cielo no tiene fronteras y que, en consecuencia, hay políticas medioambientales que, como no hay fronteras en el cielo, las tenemos que hacer toda la comunidad internacional. Y luego se puede discutir si unas políticas u otras son excesivamente intervencionistas o se pueden modular. Pero la idea de que este tipo de políticas solamente las pueden hacer los estados nación correspondientes es, en fin, un auténtico disparate. Y cuando ese tipo de argumentación se pone encima de la mesa no lo podemos compartir.

Sí compartimos la cuestión de la energía nuclear y lo he explicado aquí varias veces. Francia tiene cincuenta y ocho centrales nucleares y ya ha anunciado la construcción de catorce reactores más. Es decir, que compartimos riesgos con ellos, por lo que decía de que el cielo no tiene fronteras, y, en cambio, los beneficios solo se los llevan ellos y solo ellos tienen soberanía energética. Por lo tanto, creo que es un profundo error la política que España lleva a cabo en esta cuestión y, por lo tanto, en esta parte también daremos apoyo.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs després de la defensa de les esmenes presentades, per fixar la posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Sílvia Paneque.

Sílvia Paneque Sureda

Molt bon dia. Consellera, diputats, diputades... Gràcies, presidenta. «Que se caliente un poquito el planeta evitará muertes por frío.» «¿Quién decretó que la temperatura óptima para la humanidad fuese la del 1850?» «Yo desconozco las cuestiones científicas y he de reconocer que no estoy en ese debate.» Esta estuvo bien, al menos reconoce. «El cambio climático es una patulea o la nueva religión verde.»

Aquestes són algunes afirmacions pronunciades per representants de VOX, com poden imaginar. I amb aquest pròleg negacionista, antisistema, allunyat de qualsevol evidència científica, ja imaginava jo que no compartiria cap dels punts d'acord que proposarien en la seva moció. No obstant, el vaig escoltar en la seva interpellació, he llegit els onze punts d'acord que se'n deriven a la moció subsegüent, i li haig de dir que no és només que estiguem en posicions antagòniques —que hi som—, és que el document està mancat del més mínim rigor, absent absolutament de propostes concretes, és incoherent i és contradictori.

I dic jo que posats a fer pamflets ideològics, que és el que és aquest document, en lloc de documents útils per a la ciutadania que vostès diuen defensar, ja podrien dotar-los d'alguna dada, d'alguna evidència, d'algun argument o d'alguna proposta. Fins i tot podrien vigilar una miqueta l'estil i el redactat. I li poso d'exemple el punt número 6, com a mostra no només d'aquesta manca d'estil, sinó de la incoherència que destil·la tota la moció: «Poner al ser humano en el centro y principal protagonista de las políticas climáticas»; que aparte, señor López, de ser un tòpic, una idea hecha, facilona, con pretensiones, ¿me pueden ustedes decir por qué ponen al ser humano en el centro de algo que niegan de raíz? I sobre la resta de paràgraf..., le reto a que me explique a qué se refiere, qué está proponiendo en el punto número 6, o a poner algún ejemplo.

Diuen vostès estar preocupats per la incidència negativa de la normativa ambiental sobre la indústria. Saben què té una incidència negativa sobre la captació d'inversions industrials? Un dels motius és l'endarreriment de la implantació d'energies renovables a Catalunya. Per què no fan propostes útils al teixit industrial en aquest

sentit amb la moció? Per què no promouen o proposen adoptar els criteris de la Comissió Europea inclosos al pla Repower Europa d'acceleració de la transició energètica? Simplificar tràmits, accelerar els tràmits administratius de renovables a l'empara del Real decreto ley 6/2022 del Govern d'Espanya, o dotar dels recursos suficients els equips territorials per accelerar la resolució d'expedients.

Mirin, el Col·legi d'Enginyers, entitats de foment de renovables, patronals, sindicals, consideren gairebé impossible que Catalunya es pugui ajustar el 2030 en el camí de la descarbonització. I vostès, davant d'aquesta certesa dramàtica tant en termes d'acció climàtica com d'oportunitats econòmiques per a Catalunya i de creació de llocs de treball, proposen suprimir tots els recursos destinats a acció climàtica. Tots aquests actors econòmics, socials, que li acabo d'anomenar també són seguidors d'aquesta religió verda? Per què no proposen impulsar la llei de transició energètica justa? O per què no proposen implantar el pla territorial de renovables? En canvi, vostès proposen just el contrari: evitar el que vostès anomenen «sobreregulacions del poder públic».

I mostren també una clara manca de rigor en la capacitat i mecanismes d'absorció del diòxid de carboni. Proposen la reforestació com a mecanisme únic d'absorció natural del diòxid de carboni. Quants arbres, senyor López? De quina espècie? Vostè ha fet algun càlcul que els porti a alguna proposta concreta en aquest sentit? Li suggereixo que llegeixi un document que el ministeri va elaborar l'any 2019, un document que permet el càlcul d'absorcions en projectes de reforestació. Quins valors de tones de diòxid de carboni estimen poder eliminar amb la seva proposta? ¿O es que esto va con una afirmación como las del principio, «plantamos unos arbolitos y esto ya..., el dióxido ya desaparece», señor López?

No compartim tampoc la defensa de mantenir les centrals nuclears, ni a Catalunya ni a la resta d'Espanya. Tenim un compromís de tancament de les centrals a tot Espanya, i la que afecta Catalunya tenim previsió de tancament el 2029-2033 i l'última, Vandellòs II, el 2035. Vostès poden explicar a la ciutadania quines conseqüències podria tenir i quins riscos assumeixen amb la seva proposta d'allargar la vida de les centrals nuclears?

Miri, Catalunya i Espanya tenen l'oportunitat de convertir-se en noves potències de generació d'energies renovables, hidrogen verd o biomassa. Tenim els elements necessaris, tenim el coneixement, tenim les empreses, tenim la tecnologia. Haurien d'observar vostès aquestes oportunitats amb major rigor, amb seriositat i, sobretot, amb propostes.

Aquesta moció no té cap utilitat, no ajuda la ciutadania, ni la classe treballadora, ni els empresaris ni els autònoms. Però tampoc ho busquen. Vostès no tenen cap vocació de servei, només una maquinària propagandística, tan inútil com perillosa, capaç de generar pamflets ideològics a cada plenari, que els permeti, això sí, generar el vídeo viral del mes.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades, bon dia. Bé, quan vam veure aquesta moció no sabíem si valia la pena contestar o no, perquè és evident, doncs, que quan el Grup de VOX sent parlar d'ecologisme els hi explota el cap i fan mocions com aquesta, que no tenen cap tipus de legitimitat, almenys científica, sinó senzillament un pamflet populista de l'extrema dreta, que evidentment deu estar finançat per les grans corporacions ecocides i per les empreses i els marquesos, els

seus amics, no?, que els hi paguen per fer aquests discursos que clarament atempten contra la majoria de la població, contra la classe treballadora.

Ens parlen de que es volen carregar la fiscalitat verda de Catalunya. De fet, s'ho volen carregar tot. Volen, doncs, treure tota la regulació, la normativa ambiental que tenim aquí a Catalunya per al teixit industrial... És a dir, ens parlen de tot de propostes que els que realment beneficien són els de sempre, els que vostès defensen, els que financen el seu partit i la seva ideologia totalitària, feixista i ecocida.

No podem donar suport a cap d'aquests punts, perquè vostès es basen només en tòpics absurds que constantment van repetint, i es pensen que repetint-los, doncs algú els integrarà en el seu discurs. Però no és així. Ens parlen sempre de «despilfarrar» verd, «*ecojetas*», l'agenda de la ruïna, la religió verda, etcètera, i tonteries similars, no?, quan tots els científics del món, científics apolítics –és a dir, científics que no són ni de l'extrema dreta, ni de l'extrema esquerra, ni del centre, sinó que senzillament són científics–, ens diuen que hi ha una realitat, i que aquesta realitat és que ens estem carregant el planeta mitjançant els gasos que estem emetent, bàsicament, doncs, el nord global i amb les destrosses que fem nosaltres mateixos al sud global.

I per això els hi molesta tant «l'agenda de la ruïna», que en diuen vostès, l'agenda 2030, que per nosaltres ni molt menys és el millor, perquè és molt poc precisa, molt poc concreta, hauria de marcar uns objectius que es poguessin treballar i que, a més, estiguessin els països obligats a retre comptes. Tampoc no és així. Però, és clar, aquests objectius a vostès els hi molesten, perquè parlen de la fi de la pobresa. Vostès volen que els més rics siguin encara més rics i els pobres, doncs, continuem sent pobres i cada vegada n'hi hagin més.

Vostès no poden acceptar la fam zero, la salut i el benestar de tothom, l'educació de qualitat, la igualtat de gènere –bé, evidentment, això, vostès, la igualtat de gènere, no saben ni què és–, l'energia assequible i no contaminant. Evidentment, sí, vostès aposten per les nuclears, perquè tots els científics del món defensen la seva postura. De fet, no n'he sentit ni un; potser vostès ho són, però no he sentit ni un científic que defensi que les nuclears són, com vostès diuen, una energia verda, neta, contínua, segura i necessària. Això ho diu l'extrema dreta d'aquí, l'extrema dreta europea i pocs països més hi donen suport, no?, quan el que s'està fent en general és apostar per acabar amb aquest tipus d'energia i al més aviat possible per tot el llast que deixarà durant milers d'anys a les generacions que vindran darrere nostre. Però vostès no, vostès en volen més. Increïble. També els hi deuen pagar. Tots aquests lobbys nuclears els hi deuen pagar, els hi deuen finançar les seves campanyes i els seus despropòsits.

També, doncs, bé, parlen d'iniciatives promogudes des d'instàncies estrangeres. Aquí no sé si parlen de l'Estat espanyol. En tot cas ho compartiríem, si és així, que les polítiques s'han de fer des del nostre propi país, des de Catalunya, i no des d'instàncies estrangeres com és l'Estat espanyol.

Després ens parlen de fomentar la reforestació. És que no en tenen ni idea. És a dir, realment es pensen que amb quatre arbres el CO₂ desapareixerà. I això no és així. Tots els científics ens diuen que, precisament, els boscos de Catalunya des de fa temps han deixat d'absorbir el mateix CO₂ que uns anys endarrere, perquè als boscos la situació va canviant i cada vegada absorbeixen menys CO₂. Per tant, no és una solució factible.

I ahora entren en contradiccions defensant l'Ebre, dient que hem de posar la gent al centre de les polítiques ambientals, quan vostès no volen polítiques ambientals, sinó que el que volen vostès és beneficiar els de sempre i carregar-s'ho tot, el nostre país i el seu.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, benvinguda. Contra els efectes del canvi climàtic en el nostre país i en les nostres societats, vostès només ofereixen tres respostes: que el cunyadisme substitueixi la raó científica. Avui, per exemple, ha sortit un article a la revista *Nature* que diu que, en realitat, els boscos ja absorbeixen tot el creixement de les emissions que hem viscut en aquest planeta. I de l'increment de temperatures que estem vivint any rere any en aquest país, i que podem constatar amb l'onada de calor que hi va haver la setmana passada, en plena temporada de fred, què n'hem de dir? Jo els hi recomanaria, primer, que rellegeixin l'article i, després, que es llegeixin les conclusions que s'estan extraient d'aquest article.

Que hi havia una part del CO₂ que emetem de cremar combustibles fòssils, que l'absorbeixen els mars, els oceans i els boscos, ho sabíem abans de l'article de la revista *Nature*. I el que planteja no és que absorbeixin tot el CO₂ que emetem, normalment s'estableix que és un cinquanta per cent el que s'absorbeix, i un cinquanta per cent el que acaba a l'atmosfera. I el que fa aquest estudi és bàsicament revisar l'eficiència durant els anys seixanta, setanta i vuitanta, i calibrar-ho amb les dades de desforestació que es tenien sobre la taula.

Però la principal conclusió que n'extreuen els experts, d'aquest estudi, és que, a pesar de les conclusions sobre l'eficiència d'absorció de CO₂ per part dels boscos, no tenim més temps per combatre el canvi climàtic i que no modifica les expectatives del canvi climàtic.

I en la seva defensa del cunyadisme contra la raó científica, la defensa del lliure mercat contra la raó democràtica, i que no busca altra cosa més que dir que cadascú es busqui la vida. Miri, la Coordinadora d'Organitzacions d'Agricultors i Ramaders, la COAG, presentava un estudi sobre els efectes del canvi climàtic sobre l'agricultura, i parlaven d'una factura climàtica de què vostès no parlen. Els efectes del canvi climàtic costen al camp 550 milions d'euros anuals. Aquest és el cost del canvi climàtic sobre l'agricultura i sobre la ramaderia al conjunt d'Espanya; per processos que ja coneixem: la desertització, l'estrès hídric, la baixa de rendiments agrícoles que estem vivint. I diuen: «Tomar acción hoy de forma urgente con el objetivo de mantener el calentamiento global por debajo de un grado y medio es más eficiente y menos costoso. La prevención del cambio climático, por tanto, no solo nos ayudará a proteger nuestra agricultura y nuestra economía, sino que también hará que un eterno verano no seque nuestra gastronomía, tradiciones, cultura e identidad.»

I vostès què proposen al respecte? Desmantellar totes les polítiques d'acció climàtica al sector agrari i ramader, i al conjunt de la societat, i, evidentment, que ningú pagui impostos i que cadascú es busqui la vida. Per cert, vostè citava el Banco de España, però les conclusions del Banco de España són bastant clares. De fet, el titular de l'estudi del Banco de España és: «El Banco de España ve imprescindible aumentar los impuestos verdes y la regulación pública para impulsar la transición ecológica en nuestro país y proteger la economía.» Però vostès, davant d'això, no. Vostès davant d'això el que diuen és que cadascú es busqui la vida, perquè vostès, evidentment, se la sabran buscar millor que la resta.

I diuen: «Acabar amb les lleis imposades de fora», amb relació a les lleis contra el canvi climàtic, com si no s'haguessin aprovat al Parlament de Catalunya i com si no s'haguessin aprovat al Congrés de l'Estat. I és que «imposada des de fora»... Saben què va ser imposat des de fora? L'austeritat fiscal, la nacionalització del deute bancari, la privatització d'empreses públiques construïdes amb els diners i amb el treball de tota la ciutadania del nostre país. Això sí que va ser imposat des de fora. Però, clar, és que això és el seu programa electoral. I no hi ha programa electoral

més apàtrida i més estranger, si volen –utilitzant les seves paraules–, que el seu programa econòmic per al nostre país.

Seguint amb estudis econòmics, el cost de la inacció climàtica..., Espanya perdrà fins al deu per cent del producte interior brut si no es fa res per lluitar contra el canvi climàtic. Però aquí hi ha un problema sempre, que és que hi ha qui prefereix que perdi tot el país a que perdin ells. I en un país on el vint per cent concentra la meitat de les rendes del capital i pràcticament la meitat de les rendes del treball, hi ha qui segueix defensant no perdre res a costa de que perdin tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Irene Negre.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades, bon dia. Tenim sobre la taula una moció més d'aquells que volen tancar les institucions de Catalunya i també aquest Parlament. No em queda massa clar que siguin representants en una cambra que no els representa, que volen tancar i que, al mateix temps, vulguin fer propostes polítiques, si se les pot anomenar així, perquè la veritat és que només busquen confrontació i tenir la paraula per insultar-nos i faltar-nos al respecte a tots els diputats que no pensem com vostès.

Com el PP i Ciutadans tampoc fallen mai, han presentat esmenes per negociar amb els seus companys de pactes, era de veure. Vaig sentir i també escoltar la interpellació que precedia aquesta moció, plena d'odi i de falsedats; algunes clamaven al cel: «Mientras sus amigos se llenan los bolsillos a costa del infierno fiscal verde», va dir el diputat López.

Com poden vostès, fills i hereus del franquisme, vinculats en la gran majoria a partits que han format part de grans portes giratòries, venir aquí a assenyalar aquest Govern en qüestions tan greus? Vostès, que han tingut i tenen els seus amics endollats a les grans comercialitzadores elèctriques amb sous desorbitats, governs espanyols que han fet pagar al poble els milions del projecte Castor. De lliçons, ni una.

Aprofitant l'avinentsa, s'adonen que el sistema educatiu és un èxit a Catalunya pel que fa a l'assoliment de coneixements de llengua catalana i castellana? Si no fora així jo mateixa no els entendria quan parlen, així com vostès no m'entendrien a mi. Visca la immersió lingüística per als nouvinguts i molt benvinguts i visca el model d'escola en català.

Tornant al tema que ens ocupa i per reflectir les bajanades que poden arribar a dir, vostès són esclaus d'un discurs d'odi que els genera moltíssimes incoherències. Mentre aquí ens demanen que no fem aquestes polítiques verdes, a la Comissió de Protecció del Delta de l'Ebre admeten que el Delta no té temps, i es sumen al clam de la taula de consens, quan des del territori afirmem que no hem de permetre que siguem els primers refugiats climàtics.

Pues, señores, o se fan polítiques verdes i, evidentment, d'altres actuacions ja estudiades i programades, o a l'Ebre ja podem anar fent les maletes perquè ben aviat un temporal se'ns engolirà. Podem estar més acord o més en desacord amb les polítiques del Govern català, però no s'hi val a menysprear l'esforç que es duu a terme per trobar solucions als problemes. La inacció no és una opció per a Junts per Catalunya. Volem polítiques que preservin el nostre planeta; un planeta sobreexplotat que necessita amb urgència que actuem.

Mirin, tinc el costum d'escoltar aquelles persones que n'entenen abans de parlar: tècnics, especialistes, doctors... Vostès són més de llançar el carro pel pedregar i tenir el minutet de glòria insultant i menyspreant. Perquè el seu objectiu no és vetllar pel planeta o vetllar per unes polítiques socials justes o vetllar per la igualtat de gè-

nere; el seu objectiu és vetllar per acabar amb qualsevol esperit independentista, i si per fer-ho han d'insultar o menysprear, ho fan. I si no se'n surten en seu parlamentària i de manera democràtica, ens envien als tribunals que, en lloc de fer justícia, es dediquen a fer política des de fa molts anys i sense que el poble els hagi votat.

Pel que fa a la factura de la llum, que a nosaltres ens preocupa, i molt, deixeu-me que us digui que si voleu que ho resollem amb un país independent podríem fer les polítiques reals que necessiten els catalans i les catalanes. Si ens ajuden, llavors podrem fer un país nou, lliure d'aquestes portes giratòries i d'aquests preus de llum desorbitats que porten les famílies a fer grans esforços per fer front a les factures.

En lloc de patir tan sols per les nuclears i per les grans empreses, comencin-se a preocupar per les petites empreses i les famílies d'una manera real i decidida. No només nombrant-les per omplir-se la boca.

En fi, tenim poc temps, molta faena a fer i la farem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Anna Torrentà.

Anna Torrentà Costa

Bon dia a tothom. Gràcies, presidenta. Novament ens trobem davant d'una moció de VOX dispersa, contradictòria, poc fonamentada, populista i negativista de la realitat.

Senyors de VOX, sincerament, no sé de quines fonts s'alimenten ni si escolten la consellera Jordà quan la interpel·len. Tampoc constato que s'hagin llegit l'informe del Banc d'Espanya, que no podran dir que està influenciat pels *separatistas catalanes* quan diu, en el punt 4, que urgeix una transició energètica planificada, accelerar la descarbonització, la dependència fòssil i incrementar la fiscalitat verda. Informe que avala que la imposició al carboni ha tingut un paper central per a les autoritats de tot el món per a la transició ecològica.

I seguim amb la fiscalitat. Si governessin, sabrien que els canvis passen a vegades per fiscalitzar i legislar. I no amb afany de recaptar, sinó per canviar el model, implantant polítiques verdes i retornant els impostos en actuacions específiques dirigides a canviar hàbits i a escurçar les desigualtats empresarials i socials.

Les empreses són conscients que cal descarbonitzar-se. I ho veu a les compareixences que tenim a la Comissió d'Acció Climàtica. I fer-ho bé atrau capital, genera llocs de treball i ens millora la salut.

I li explico l'agenda 2030. L'agenda 2030 no és un invent català. Es va aprovar el 2015 per gairebé la totalitat de països d'arreu del món a l'assemblea general de les Nacions Unides i va marcar un full de ruta conjunt per combatre la pobresa, la desigualtat, el clima, la degradació del medi ambient i per la prosperitat, la pau i la justícia. I el que han fet els governs de la Generalitat és assumir aquest compromís i objectius i crear objectius de mitigació i d'adaptació. Com va ser també en la línia el decret 24/2021 d'energies renovables, per agilitzar i acotar la transició energètica. I en sis mesos hem passat de 60 megawatts a 1.320 en informació pública. I també estem duplicant l'històric en instal·lacions d'autoconsum; només en nou mesos.

Parlem del sector primari. Com a filla, neta i besneta de pagès, li diré que quan els sento parlar, VOX no representa el sector primari. No som pobres. Som imprescindibles. Vostès són sembradors de pors i venedors de fum. *(Aplaudiments.)* I sí, el sector primari i agroalimentari és vital per al país i ha de ser sostenible ecològicament, econòmicament i socialment. Catalunya té un dels principals sectors agroalimentaris d'Europa. I ser competitiu vol dir assumir riscos i reptes, com el de mantenir el nivell d'excel·lència en l'abastiment a tota la població, però garantint que són sans, segurs i de qualitat.

Sobre regulació legislativa li diré que la Unió Europea és la primera instància en regular la majoria de les qüestions que afecten el sector primari. Sap que, sovint, l'Estat espanyol envaeix competències de Catalunya en matèria d'agricultura i ramaderia o estableix normes bàsiques que provoquen una duplicitat i això es podria evitar?

I seguim amb el Delta. El 17 de maig la consellera Jordà va anunciar la creació de la comissió executiva de la protecció del Delta, amb un seguit d'accions estratègiques planificades a curt, mitjà i llarg termini, consensuades i participades amb el territori. Perquè resoldre la regressió del Delta és un objectiu prioritari per al Govern republicà.

I m'he deixat per al final la cirereta del pastís: «Poner al ser humano en el centro y principal protagonista de las políticas climáticas.» Defineixi «ser humano». Jo l'hi diré: «Dícese del ciudadano macho español que piensa como VOX.» És el mateix *ser humano* que volen posar en el centre de les polítiques d'immigració? I el mateix *ser humano* que volen posar en les polítiques feministes? I quan arribin els 216 milions de refugiats climàtics que es preveuen per a les properes dècades, què faran? Polítiques climàtiques? Com poden demanar els negacionistes del canvi climàtic polítiques climàtiques?

Per tota aquesta incongruència de moció, hi votarem en contra.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Antonio Ramón López.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Señora de Esquerra, me quería explicar lo que era la agenda 2030. Le voy a explicar yo lo que es estar en contra de la agenda 2030. Estar en contra de la agenda 2030 es que los fertilizantes y abonos dupliquen su precio. Estar en contra de la agenda 2030 significa prácticamente que haya que pedir un crédito para poder llenar el depósito del coche o pagar los suministros de agua, luz y gas. Estar en contra de la agenda 2030 significa estar a favor de los payeses que se manifestaron la semana pasada en la plaza San Jaime de Barcelona. (Alguns aplaudiments.)

Y no niego que haga falta una transición, que usted dice que lo negamos. No lo niego. Ya se lo he dicho antes: hace falta una transición que vea como ustedes hacen las maletas y se van a su casa. (Alguns aplaudiments.)

Después, a la señora Paneque. La verdad es que sí que estamos a distancias antagónicas, tiene toda la razón. Nosotros no engañamos a nuestros votantes; ustedes sí.

Y después, a la diputada de Junts. Si hay hijos del franquismo aquí, están en Junts, que todos nos conocemos. Así que lecciones, las justas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest migdia, un cop substanciat el punt quinzè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accés als serveis bàsics en el món rural

302-00147/13

Passem al següent punt, a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accés als serveis bàsics en el món rural, que ha presentat el Grup Parlamentari So-

cialistes i Units per Avançar. I per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Sílvia Romero.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades, diputats, ciutadans que ens escolten... Quins factors influeixen perquè els ciutadans restin en el medi rural? Quins factors influeixen perquè marxin i quedi despoblat? Tots podríem dir ara molts factors: la mobilitat, les carreteres, el transport, el ferrocarril, internet, la disponibilitat d'habitatge, la disponibilitat de llocs de treball variats, la identificació amb el territori, la participació en el futur del territori, les relacions que es puguin establir, etcètera. I també la disponibilitat de serveis –la disponibilitat de serveis. Per això els serveis públics bàsics aporten molt valor a les zones rurals. Les escoles, els centres de salut, el transport públic, els serveis socials, cohesionen i faciliten la vida a les zones rurals i la relació entre els ciutadans.

Però la prestació de serveis públics té dificultats específiques que s'han d'afrontar per poder mantenir-los i poder-los fer eficients. I aquest és l'objectiu de la interpellació que vam fer en el Ple passat i de la moció que hem presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Per l'escola; per l'escola, que és el primer servei públic als territoris rurals al voltant del qual s'organitza la vida local. Demanem mesures concretes –quirúrgiques, si volen– per garantir que hi hagi mestres en els llocs de difícil cobertura; perquè les escoles puguin continuar obertes amb ràtios molt baixes; perquè tinguin, a més a més, els recursos necessaris per poder treballar amb la seva complexitat. També per la gratuïtat del transport i menjador de l'alumnat de nuclis sense escola, i també per més places a les llars d'infants.

També hem presentat aquesta moció per als serveis sanitaris i assistencials. Demanem més recursos per a l'atenció primària, com tothom. Demanem mantenir oberts els consultoris locals; incentivar el personal mèdic i d'infermeria, no només els metges de família, que també, també els especialistes dels hospitals comarcals i en general la infermeria de tot el sistema. Demanem, també, noves especialitats als hospitals comarcals per evitar desplaçaments llargs de pacients i dels seus familiars. I demanem continuar garantint el servei de transport sanitari no urgent.

El món rural, com saben, té uns índexs d'envelliment i sobreenvelliment molt alts, més alts que la resta. Fan falta, per tant, més places residencials i de centre de dia públiques, ajuts per adequar els habitatges a la vida de les persones grans, més recursos per a l'atenció domiciliària i també recursos residencials per a persones amb discapacitat, per a persones maltractades, per a persones amb malalties mentals greus, perquè no n'hi ha. Requereixen un desplaçament fora d'aquestes zones.

També hem presentat la moció per a la mobilitat de la població. Hem d'avançar en la millora del transport públic, un transport públic escàs i car. Per això, demanem la creació de les autoritats territorials de les zones que no en tenen i estudiar sistemes, també, d'integració tarifària, i sobretot més recursos per poder mantenir els accessos als nuclis habitats.

També proposem accions per dignificar el món rural i integrar-lo en l'agenda urbana. I demanem crear un mecanisme rural de garantia, en forma d'observatori de ruralitat, que analitzi els impactes territorials de les polítiques públiques; un mecanisme per ser tingut en compte a l'hora de prendre decisions, que pugui revisar les polítiques públiques, les normatives i garantir que no perjudiquen els territoris rurals.

Són mesures que han de tenir un impacte real i útil sobre els problemes dels serveis públics. Són mesures concretes, molt concretes, a les quals creiem que aquest Parlament hauria de donar suport i hauria d'assumir per poder consolidar i atendre l'especificitat de la prestació dels serveis públics a les zones rurals.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, per defensar les esmenes presentades, té la paraula el diputat senyor Matías Alonso, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. Consejera, señoras y señores diputados, la posición del Grupo Parlamentario de Ciutadans respecto a esta moción del PSC la voy a expresar en español. Lo voy a hacer como lo he hecho ya ayer en la interpelación, en el *mix* energético que le hice al Gobierno; como lo he hecho también en el debate de la moción que ha precedido a esta, del Grupo Parlamentario de VOX, y como lo haré al final de la mañana al posicionar a Ciutadans en la moción sobre seguridad vial y movilidad de Esquerra Republicana. Lo hago y lo seguiré haciendo en español durante todo el Pleno para que quede clara la postura de Ciutadans ante el atropello que se está pergeñando en este Pleno por parte de los grupos nacionalistas y separatistas en este hemicycle, que no ha secundado la CUP porque no ha querido picar en el foro de la supuesta moderación de la proposición de ley que impulsaba el PSC con la voluntad triler de evitar el cumplimiento de la sentencia del TSJC, firme y de obligado cumplimiento, que mandata al Gobierno de la Generalitat, que el PSC apoya sin ambages, a que se imparta en español el veinticinco por ciento de las clases en las escuelas catalanes. Es decir, que obliga a que el español sea utilizado también en las aulas catalanas como lengua vehicular al menos en un veinticinco por ciento.

En suma, ese enjuague que ha impulsado el PSC con sus principales socios en este Parlamento –Esquerra y Podemos– y al que ha conseguido arrastrar a regañadientes a Junts es de vergüenza, y espero que los electores que han depositado su confianza en el Partido Socialistas de Catalunya, pues, tomen nota y obren en consecuencia en posteriores contiendas electorales.

Dicho esto, una moción con la impronta del PSC es lo que tenemos encima de la mesa, de tono buenista y aparentemente bien intencionada, de las que hacen las delicias de los partidos del Gobierno de la Generalitat, que tienen la oportunidad de enmendarla a su gusto, con el convencimiento de que buena parte de sus enmiendas serán aceptadas por el primer partido de la oposición, que está encantado de chalanear siempre que puede con el Gobierno que nos des gobierna.

Desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans, hemos presentado una enmienda de adición al punto 5, letra f, con la voluntad de que se promocióne el modelo de escolarización de cero a tres años con convenios con las entidades municipales y también con las guarderías de titularidad privada, de forma que se garantice la gratuidad del servicio a todas las familias, dispongan o no de plaza de guardería para sus hijos en las guarderías de titularidad municipal; una enmienda que obedece a una realidad incontestable: no todas las familias consiguen plazas de guarderías de titularidad municipal; las familias que se ven abocadas a recurrir a guarderías de titularidad privada también tienen derecho a gozar de la gratuidad que esta moción propugna. Y en ese sentido va nuestra enmienda.

Entrando en los puntos concretos de la moción, decirles que no vemos clara la necesidad de crear un observatorio de la regularidad que ejerza las funciones de mecanismo rural de garantía mediante el cual el mundo rural sea tenido en cuenta en la toma de decisiones y pueda revisar las políticas públicas para garantizar que no perjudican a los territorios rurales.

Creemos, además, que lo que se pretende en el punto 3 de la moción, creando este nuevo instrumento administrativo de supuesto control, no es más que una duplicidad innecesaria. Ya existen los mecanismos políticos y administrativos suficientes para garantizar que las medidas que afecten al mundo rural sean tomadas teniendo en consideración las necesidades reales de ese entorno y redunden en la necesaria equidad entre ciudadanos iguales ante la ley y, por consiguiente, iguales ante la Administración pública. Por tanto, en este aspecto nos abstendremos.

A todo lo demás, tanto en lo que se refiere a la puesta en valor del mundo rural como al desarrollo de actividades que vinculen al mundo rural con el urbano en términos de complementariedad y cooperación para mejorar la cohesión social de Cataluña, estamos de acuerdo, y apoyaremos, por tanto, los puntos 1 y 2.

Respecto al punto 4, en el que se vuelven a plantear medidas concretas en materia de sanidad y salud pública, todas ellas reiteradamente planteadas en este Parlamento y aprobadas en anteriores legislaturas, también las consideramos oportunas, y las apoyaremos con nuestro voto favorable.

Lo mismo en lo que respecta a la educación, con la salvedad expresada en nuestra enmienda, que quiere hacer extensivos a las guarderías de titularidad privada los convenios que permitan garantizar la gratuidad en la educación de cero a tres años.

También apoyaremos los dos puntos 6 y 7 en todos sus apartados, como ya hemos hecho con anterioridad en este Parlamento, incluso con propuestas propias en estas mismas cuestiones.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula ara la diputada senyora Anna Feliu.

Anna Feliu Moragues

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades, a vegades, quan es parla del món rural, és com si es parlés d'un altre món: un món allunyat de la realitat de molta gent que només hi va a fer alguna sortida, de vacances o a gaudir del paisatge. Doncs no, allò que anomenem món rural són els pobles i les petites ciutats on vivim molta gent –molta–, però, clar, no tanta, oi?, com a les zones de l'àrea metropolitana o a les grans capitals.

No obstant això, no per menys poblats, aquests pobles i la gent que hi viu, són menys importants. Perquè Catalunya som tots, tant els que viuen a les ciutats com els que vivim als pobles, i la igualtat d'oportunitats i de recursos ha de ser també per a tots.

És per això que ens cal un estatut del món rural que garanteixi una discriminació positiva en totes les polítiques del Govern encarades a reequilibrar el territori, que apliquin allò que podem anomenar fraternitat pressupostària. És a dir, que reconnectin les zones rurals i les urbanes, perquè ruralitat i urbanitat són una simbiosi que beneficia ambdues parts, perquè les zones rurals proveeixen de serveis ecosistèmics primordials per a tota la societat, com són la generació d'aliments, fusta o biomassa; una bona conservació de la massa forestal que afavoreix la regulació climàtica, la biodiversitat, la conservació del paisatge, entre d'altres.

En aquest sentit, diputada Romero, comparteixo amb vostè la necessitat de posar sobre la taula que l'accés als serveis bàsics al món rural ha de ser una prioritat inajornable, perquè de l'accés a aquests serveis en dependrà, i molt, el repoblament i l'arrelament.

Amb una població de mitjana més envellida que la resta, hi ha serveis bàsics que cal garantir, com ara l'accés als serveis mèdics, a les places residencials, als centres de dia, als serveis d'atenció domiciliària, que també són molt importants, i també pensar en la mobilitat, com també s'està fent des del Departament de Vicepresidència amb el transport a demanda, que ja funciona en diverses comarques. Sense descurar, tampoc, altres serveis essencials, com és l'escola, les llars d'infants –que al diputat anterior li diria que de llars d'infants privades al món rural ja voldríem que n'hi hagués, però sort en tenim de les públiques–, facilitar la rehabilitació d'habitatges buits, que, malauradament, també n'hi ha molts, entre d'altres coses que caldria anar fent per millorar aquest món rural.

Necessitem que les zones menys poblades puguin tenir les eines i els recursos per afavorir una bona qualitat de vida equiparable a qualsevol indret del país, amb

oportunitats laborals i econòmiques com les que genera també la connectivitat digital, amb l'estesa de fibra òptica que durant aquest mandat ha d'arribar a tots els pobles de Catalunya amb 11.500 quilòmetres de fibra òptica.

Ara ja tenim totes les capitals de comarca..., i com li vaig dir un dia a la seva companya, «totes, excepte una», que és el Pont de Suert, perquè per arribar-hi s'ha de fer una rasa per portar la fibra òptica que ha de passar per una carretera titularitat de l'Estat i encara no hi ha aquests permisos. Per tant, vostè, diputada, que segur que té bones relacions amb el Govern de l'Estat, li demanaria si ens poden ajudar per agilitzar la tramitació.

Com en tot, és qüestió de creure i de prioritzar polítiques, eines i recursos, i posar-los a l'abast del territori, però sobretot de creure-hi, perquè, si no, poc farem. I, en aquest sentit, volia posar en valor dos projectes impulsats pel Departament de Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori.

D'una banda, la prova pilot del projecte d'arrelament que s'està duent a terme en set municipis de les Garrigues, amb una inversió de 3 milions d'euros, per millorar, entre altres, la connectivitat digital, l'accés a l'habitatge, nous espais col·lectius de treball i residència, una millora del transport públic i l'ordenació urbanística. Un projecte integral que es vol convertir en programa, amb dotació pressupostària per arribar a totes les comarques més despoblades. I un projecte també, que és l'ONU-Habitat, a les Terres de l'Ebre, que també ha d'ajudar a millorar l'economia i el model productiu.

En resum, sensibilitat, discriminació positiva, equitat territorial, oportunitats i economia productiva, per revertir la tendència i generar il·lusió.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

I en el darrer torn de la defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Antonio Flores.

Antoni Flores i Ardiaca

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades, diputats, ens trobem un altre cop davant d'una moció sobre el món rural. No els negaré que per part meua estic encantat que en aquest hemicle es debati constantment de les necessitats de tot el territori del país, i no només de l'espai metropolità. És per això que votarem a favor d'aquesta moció. I de pas agrair a les companyes diputades Anna Feliu i Sílvia Romero la facilitat i voluntat per arribar a acords d'esmenes i transaccions.

Treballant des de Tremp, puc palpar cada dia moltes de les necessitats del Pirineu. És lògic que tot debat i tot impuls, el Govern, en aquest sentit, el consideri imprescindible. Justament ens trobem en un moment de canvi de paradigma vers el món rural. El Govern va aprovar dimarts l'agenda rural. Volien fer constar, a més, amb esmenes per què aquesta agenda és la principal eina de canvi. En concret, l'agenda conté gairebé un miler d'accions, algunes d'elles que avui tornem a reiterar aquí; però, com deia, millor, per insistir que no quedi. Diria més: fa quinze dies la companya Meritxell Serret defensava una moció per accelerar el desplegament d'aquesta agenda i fer-ho des de tots els departaments de la Generalitat perquè sigui una prioritat transversal i urgent de tots i totes.

Continuant parlant de l'agenda rural, de les mil actuacions vinculades, del consens i de la participació que hi ha hagut per elaborar-la i també del seu objectiu principal, com va dir la consellera Jordà, volem igualar el màxim possible les condicions de vida entre el medi rural i les zones urbanes, volem que la gent hi pugui viure, volem un país equilibrat socialment i territorialment. I el més important: aquesta planificació no s'ha fet des dels despatxos. Més de 1.200 persones hi han participat; s'han organitzat per donar resposta als reptes del món rural. I també importantíssim: s'ha participat en l'elaboració i es podrà participar en la governança. El món rural estarà

present en el seguiment i en la presa de decisions, destacant-hi sobretot un dels actors més importants: l'Administració local, els ajuntaments, que viuen el dia a dia i que són qui es coordinaran amb la resta d'agents i entitats.

Un altre cop aquest Govern demostra com dona veu i vot al territori, com ha de ser. És el món rural qui ha de governar i decidir sobre el seu propi futur. Amb les accions de l'agenda rural estem decidint sobre la transició ecològica, sobre com volem connectar el territori, sobre com construïm un sistema alimentari just, sobre la gestió forestal, sobre la transició, la innovació i la dinamització social, i també sobre el repte demogràfic, les persones que hi viuen i el seu benestar.

La moció concreta, entre altres, elements socials per al benestar de la gent, com la salut i l'educació. Aquí faig un punt i a part. Justament Educació, el departament, ja ha assumit el vuitanta per cent de la inversió necessària per construir escoles bressol rurals, garantint que no se n'hagi de tancar cap i que se'n puguin obrir de noves allà on calgui. Setanta-cinc escoles bressol rurals podran seguir, i alhora se'n crearan de noves. Treballant així, el Govern garanteix la igualtat d'oportunitats en el conjunt del territori, per tal de treballar per la Catalunya sencera, per no deixar cap part del territori sense els serveis públics fonamentals.

Vaig acabant. Per garantir un món rural viu, cal garantir benestar i treballar sempre per la implantació de projectes econòmics sostenibles que garanteixin llocs de treball durant tot l'any. És un cercle virtuós, amb el que, per fi, s'ha començat a treballar amb fermesa. La gent s'ha de poder establir al territori amb projectes viables, i per això cal que hi hagi uns serveis dignes i de qualitat. Només així tindrem la Catalunya sencera i amb plena cohesió de tot el territori català.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Doncs a continuació, per fixar la seva posició després de la defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Antonio Ramón López.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Nos presenta el PSC una moción donde quedan manifiestamente patentes las deficiencias y necesidades del mundo rural, consecuencia de sus propios actos: la inacción, la desidia, la irresponsabilidad, la incompetencia política de ustedes y de todos los partidos que han estado en el Govern en las últimas décadas.

No se puede negar la situación del mundo rural en España, y en especial en Cataluña, la Cataluña olvidada. La despoblación, la pérdida de actividad empresarial, la falta de renovación generacional, la falta de colegios, guarderías, centros médicos, entidades bancarias, falta de vías de comunicación adecuadas, telecomunicaciones y un largo etcétera hacen que la población activa mayoritaria en el sector de la agricultura, principal fuente de ingresos en el mundo rural, supere los sesenta años de edad, y lo mismo pasa en el sector ganadero. Ustedes no tienen un plan real para el mundo rural. En el ámbito social, por ejemplo, nos encontramos que Cataluña está viviendo la crisis de natalidad más grave de su historia. Si continúan con estas políticas, sin perspectiva de familia, España, pero en especial el mundo rural, no sobrevivirá al problema de la despoblación.

Ustedes, señores del PSC, apoyan al Govern. Entre unos y otros solo traen propuestas buenistas, que no sirven para nada, porque nunca las llevan a cabo. Ustedes solo quieren quedar bien, pero actuar poco, por no decir nada. Ya no engañan a nadie. Bueno, sí, a sus votantes. El mundo rural se ha dado cuenta y está cansado de promesas estériles. Necesitamos revertir el envejecimiento y la regresión.

Sin ir más lejos, la semana pasada estuve visitando a Antonio, un ganadero de Torregrossa, que nos explicaba las trabas burocráticas y problemas que tiene a la hora de continuar con su explotación. La verdad, que necesitaría todo el Pleno para

poder exponerlo, pero les invito a todos ustedes a visitarlo conmigo y él mismo nos lo explicará.

Como he dicho en varias ocasiones y repetiré las veces que haga falta, nuestro grupo parlamentario, desde el primer día que pisamos este Parlamento, ha presentado varias propuestas, muchas exactas a las casualmente presentadas por ustedes meses después. Después, propuestas para conseguir el desarrollo local, social y económico en el ámbito rural. Medidas como la de poner en marcha programas de detención de nuevos yacimientos de empleo empresariales para diversificar la economía rural; medidas para simplificar los trámites administrativos y burocráticos para acelerar el desarrollo de proyectos e iniciativas para reactivar el medio rural; medidas para captar viviendas vacías, gestionar bolsas de viviendas para aquellos que deseen asentarse en el medio rural; medidas para garantizar el acceso telefónico y la calidad de conexiones móviles; medidas para incrementar el empleo dedicado a la conservación, el cuidado de la naturaleza y los espacios protegidos. Y, como estas, cientos de medidas.

Nuestro voto será a favor de todas aquellas medidas que benefician a nuestros agricultores, ganaderos y a todo nuestro mundo rural, y en contra de todas aquellas donde impongan su fanatismo climático, su agenda de la ruina, sus políticas de género y donde despilfarren el dinero de todos los catalanes; en definitiva, aquellas iniciativas que nada tienen que ver con las necesidades reales del sector. Ustedes solo piensan en tener contentos a sus socios del Govern, los separatistas, porque en realidad aspiran a formar el tan añorado tripartito. Señores del PSC, dejen de actuar como marionetas del separatismo y de mentir al conjunto de los catalanes.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades, bé, votarem a favor, doncs, d'aquesta moció, que sembla ser que diuen que se l'han copiat de VOX... *(Rialles.)* Tinc claríssim que no és així. Vull dir que, evidentment que hi donarem suport, perquè tot el que proposen, doncs, és coherent amb les necessitats del territori. No perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè ho diu el propi territori. Tot i així, sí que ens preocupa, i això és evident, no perquè ho presentin vostès sinó perquè aquí, doncs, ja hi ha un govern, hi ha hagut uns governs, i totes aquestes propostes que ens acaben parlant de sanitat, de transport, d'educació, de serveis socials, d'habitatge..., realment hi ha un problema, no?, i això vol dir que portem masses anys sense fer tot el que s'havia de fer, si més no. És a dir, que s'ha fet poca cosa o gens, en alguns temes.

I ara, doncs, darrerament es parla molt del món rural, i està bé, que ja portem diferents mocions parlant sobre el món rural, i perquè és una necessitat, no perquè no sigui una realitat. Però això vol dir que realment hi han unes mancances i clarament això ens indica que el propi sistema econòmic, no?, el capitalisme, sí que ens ha portat durant moltes dècades a aquesta situació actual que vivim, on les ciutats han estat els centres, on les ciutats han atret tota la gent que ha anat marxant de les zones rurals, creant aquesta situació que tenim.

I els governs, segurament, aquest i els altres, i els altres, doncs, no han pres suficients mesures per evitar que això passés, que la gent anés marxant de les zones rurals –aquest despoblament, que no és nou d'ara– i no s'han posat els recursos suficients, sobretot en serveis i en estímuls econòmics, perquè això no passés. I està bé que ens n'adonem ara i comencem a fer..., s'hagi aprovat aquesta agenda rural, amb la participació, evidentment –només faltaria, no?–, de les pròpies zones rurals, i la importància que tenen els ajuntaments aquí a Catalunya.

I més, com ens parla en Ton Lloret, en el llibre *L'altre món rural*. Ens diu que dels 947 municipis que hi ha a Catalunya, el cinquanta-u per cent té menys de mil habitants i un trenta-cinc en té menys de cinc-cents, i que són els que anomenem els «micropobles». I, com saben, ens diu que aquests municipis fa un segle duplicaven o triplicaven els habitants, i que ara actualment s'han hagut d'agrupar en l'Associació de Micropobles de Catalunya, des de fa un temps, i que treballen conjuntament per engegar projectes conjunts i per fer de lobby i visibilitzar les problemàtiques que tenen. I, precisament, especifiquen manca de serveis, d'infraestructures, poc reconeixement, manca de coneixement de la seva realitat per part de les administracions superiors, etcètera, no? I la majoria de les quals –de totes aquestes problemàtiques– ens diu que són conseqüència precisament del despoblament.

I, evidentment, ens parla, doncs, que hi ha hagut històricament un trencament entre el món rural i el món urbà, i això és el que hem de solucionar immediatament. I mocions com aquestes, en què es posen sobre la taula les necessitats que tenen en el món rural..., i compaginat, evidentment, amb l'aprovació d'aquesta agenda rural, amb més..., diu que a prop de mil accions; perfecte!

El que en cap cas voldríem, i que per desgràcia solem veure, doncs, que va passant en aquest Parlament, és que aprovem lleis, aprovem agendes, aprovem moltes coses i després aquestes no es porten a terme, o no es desenvolupen, o es porten a terme poquíssimes de les coses acordades. I ens agradaria que això no passés amb aquesta agenda rural i amb aquesta moció, perquè entenem que això no pot ser una moda, sobretot des de fa uns anys, sobretot des del covid, que hem tornat a mirar cap al món rural, el món on vivim una part important de la població de Catalunya, i que no quedi tot en foc d'encenalls, no?, amb que ara políticament convé parlar del que passa al món rural, d'aquest despoblament, i que apliquem mesures, però que després no les portem a terme.

I dir, doncs, que votarem a favor de tot això i que farem el màxim seguiment, tant d'aquesta moció com de l'agenda rural, perquè pensem que són eines imprescindibles per garantir aquesta equitat, aquesta igualtat, aquest poder-se mirar altra vegada entre el món urbà i el món rural, i mirar-se amb igualtat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

No, no diré res, simplement m'ha fet gràcia lo de que li has copiat la moció al diputat de VOX, que l'ha presentat aquí ja centenars de vegades; puja-la al registre, algun dia. *(Rialles.)*

A veure, el noranta-cinc per cent dels catalans viuen en tres-cents municipis de més de dos mil habitants, a l'àrea metropolitana i al litoral. Això vol dir que una tercera part dels municipis de Catalunya tenen el noranta-cinc per cent de la població i els dos terços restants tenen només el cinc per cent. I és una sagnia poblacional que ve de molt lluny: de la primera industrialització que va viure especialment la zona metropolitana, i després, evidentment, de la industrialització agrària que es va viure, que va ser la que va permetre també que hi hagués excedent poblacional que pogués seguir els passos de l'emigració industrial.

I això vol dir que és una tendència que és sistèmica, que la veiem a Catalunya, que la veiem a la resta de l'Estat –en això que coneixem com «l'Espanya buida»–, que la veiem a França, que la veiem a tots els països que han viscut processos d'industrialització en el seu entorn, i que, per tant, hi ha elements que són sistèmics en tot això que ens està passant: en que tres de cada quatre municipis de Terres de l'Ebre perdin població, en que dos de cada tres municipis del ponent lleidatà perdin

població, o tres de cada cinc municipis de l'Alt Pirineu. I que, per tant, estem parlant d'un fenomen que té causes profundament estructurals i que fa molt que dura, i que no és un període que..., a pesar de que s'hagi expressat políticament en els últims anys, és un període que ve..., és un procés que ve de molt lluny.

Jo soc d'un petit poble de la Segarra. Si hagués de dir d'on soc diria de Molins de Rei des de fa més de deu anys, però pràcticament la meitat de la meua vida..., la meua infància la vaig passar a Biosca, un poble de la Segarra. I aquests dies, preparant la moció, vaig mirar l'INE. El 1842 érem 1.093 habitants; el 1950, 585, i al padró del 2022 estem per sota ja de 180. La Segarra, que no és..., a pesar de que és una comarca segurament que a tots ens transporta, doncs, a la Catalunya de secà, agrícola, etcètera, és una Catalunya industrialitzada per la indústria agroalimentària, càrnica, amb oportunitats de feina a prop. I tot i així, viu fenòmens de despoblament molt acusats. Ha perdut un vuitanta-tres per cent de la seva població des de meitat del segle XIX fins aquí.

I, per tant, és una dinàmica de fons. I del que parlem avui crec que com a molt esmena aquesta dinàmica de fons; no és tant com parem aquest permanent èxode rural que vivim, sinó com garantim que la gent que s'hi quedi tingui condicions de vida digna, i que si algú s'està plantejant marxar per falta de condicions de vida, s'hi pugui quedar. I crec que és una d'aquelles propostes que ens permeten començar a pensar com construïm dinàmiques contracíclics, com aprofitem els temps que vivim per construir dinàmiques poblacionals que vagin a la contra dels processos econòmics que estem vivint com a país.

Jo, com a mínim, aportaria dues qüestions. La primera –ara estem en ponència de llei de la ciència, també ho hem plantejat–, cal començar a prendre's seriosament la territorialització de les inversions públiques i privades, i cal que tinguem un mapa territorial d'inversions, i cal que incloem l'equitat territorial com un vector a l'hora de pensar el conjunt de polítiques públiques i també a l'hora d'incidir sobre el món privat i sobre les dinàmiques privades.

I la segona, que és en la que es centra la moció i que compartim en plenitud –ens abstindrem en un punt sobre mobilitat, on tenim un plantejament una mica diferent, però que si haguéssim presentat esmenes segurament l'haguéssim pogut acordar–, que planteja el problema dels serveis públics. Jo, en el meu municipi, a Biosca, era alumne d'una ZER, de la ZER de la Segarra, d'una zona d'escoles rurals on compartíem, tot d'escoles de petits municipis, certes infraestructures, fèiem excursions junts, compartíem alguns dels professors... I aquesta escola ja està tancada. I es planteja, aquesta moció, precisament això: si som capaços d'articular una xarxa de serveis públics en l'àmbit sanitari, en l'àmbit educatiu, en l'àmbit de l'habitatge –que en parlem molt poc, però hi ha un problema d'habitatge evident en el món rural i d'accés a l'habitatge, especialment en algunes zones–, i de transport públic, que ens permeti crear una xarxa suficient com perquè ningú hagi de marxar i perquè tots ens puguem plantejar alguna vegada a la vida si tornar o no tornar als nostres municipis d'origen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Sílvia Romero.

Sílvia Romero Galera

Bé, millorar la prestació de serveis bàsics, com hem dit, és una política de manteniment de la població als territoris rurals, però n'és només una, de la suma de polítiques integrals i transversals que s'haurien de posar sobre la taula. Ho podrien ser, per exemple, una fiscalitat adaptada –les Corts d'Aragó estan tramitant una llei en aquest sentit, o Castella - la Manxa ja la té aprovada–, o com ho són també les polítiques de desenvolupament econòmic.

El Govern, el nostre Govern, acaba d'aprovar el document de l'agenda rural elaborat per Arca, associació catalana de municipis micropobles. Felicitem aquesta feina –hem estat participant-hi també–, aquest procés participatiu. Però aquesta agenda rural, consellera, s'ha de concretar en un pla d'acció de govern. Necessita una concreció, i cal que aquesta concreció sigui executiva, sigui útil, sigui aplicable. Perquè el món rural s'ho mereix i ho necessita.

A la nostra moció, el nostre grup ha presentat vint-i-tres mesures per millorar els serveis públics. No tenim intenció de fer cap rànquing, però d'aquestes vint-i-tres mesures, dos estan previstes en les cinquanta-nou accions estratègiques de l'agenda rural: reforç de l'atenció primària i l'escola rural. I, senyor Alonso, senyor Ferro, si tornem a presentar, doncs, moltes propostes, per què creuen que és? Ja s'ha dit: perquè no s'estan complint.

Agraïm la predisposició dels grups, agraïm a tots els grups que vulguin –els que vulguin– sumar, els que han volgut sumar en favor del món rural, i especialment als grups que donen suport al Govern, amb qui hem arribat a una sèrie d'acords i transaccions per fer possible l'aprovació d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, també els faig avinent que la votació d'aquesta moció tindrà lloc aquest migdia, un cop substanciat el quinzenè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques turístiques

302-00146/13

Passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques turístiques, que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula, per fer-ne l'exposició, el diputat senyor Juan Luis Ruiz.

Juan Luis Ruiz López

Bé; molt bon dia. Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, fa quinze dies presentàvem una interpellació que tenia bàsicament tres objectius, que és el que hem volgut també reflectir en la moció que hem presentat, no? Un primer és conèixer com afrontava el departament, precisament, la nova temporada turística. Un segon objectiu, que era intentar donar un impuls al pacte nacional pel turisme, tal com es va acordar en una moció ja fa mesos. I un tercer objectiu era i és conèixer i impulsar els treballs parlamentaris per tal d'aprovar una nova llei de turisme a Catalunya.

El conseller, doncs, fa quinze dies ens va explicar com s'afrontava des del departament aquesta nova temporada turística, una temporada molt important per al sector, que ha de ser, diguéssim, la temporada de la recuperació; que veníem, a més a més, d'una Setmana Santa que havia estat molt positiva per al sector, en un context també sense restriccions, però també amb certes incerteses, com pot ser la guerra d'Ucraïna, evidentment, les conseqüències que pot tenir per al turisme, per a determinats mercats, i després també la inflació, la pujada de preus en un sector, el turístic, que és molt sensible, precisament, a la pujada dels preus. Per tant, a nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ens preocupava la pèrdua de competitivitat que hem anat denunciant en els darrers anys.

Com deia, un segon objectiu que ens havíem marcat era impulsar aquest pacte nacional pel turisme. En tot cas, el Govern ens parla d'un compromís nacional pel turisme –hi ha alguna esmena al respecte, que, en tot cas, després m'hi referiré, que nosaltres acceptem–, però també ens preocupen alguns elements o, en tot cas, la música que ens arriba respecte a aquesta proposta de compromís nacional per al turis-

me, almenys pel que hem pogut llegir, d'un cert esborrany que està corrent, i també d'haver parlat amb el sector. Bàsicament, dues qüestions ens preocupen, d'aquest document. Un, que és que crec que hi ha un excés de crítica cap al sector turístic, i després, també, que no hi ha cap compromís per part de l'Administració, no?

I també, en aquest sentit, els hi recomano la lectura d'un article del passat diumenge a *La Vanguardia*, en el suplement d'economia, del catedràtic d'Economia de la Pompeu Fabra, José García Montalvo, que parlava de la necessària transició energètica, que nosaltres evidentment compartim plenament, però ja avisava que els actuals models de transició energètica no sembla que tinguin en compte la complexitat del sistema econòmic. I el mateix passa amb l'activitat turística, que és una activitat molt complexa i, per tant, també hauríem de tenir-ho en compte.

I el tercer objectiu que ens havíem marcat, com deia, era iniciar els treballs per a una futura nova llei de turisme a Catalunya. L'actual és del 2002, totalment desactualitzada, totalment desfasada. Cal dir que fa quinze dies el conseller va agafar el compromís de que la nova llei de turisme a Catalunya estaria aprovada en el primer semestre de l'any vinent. Sincerament, nosaltres tenim dubtes que això sigui així, perquè actualment, que sapiguem, no hi ha ni tan sols l'avantprojecte redactat, no? Però bé, en tot cas, nosaltres ho fiscalitzarem i ho anirem seguint. El que sí que tenim molt clar és que volem que aquesta llei, doncs, tingui el màxim de consens possible en la seva aprovació, i també alguna esmena al respecte que després m'hi referiré.

Una nova llei, evidentment, que ha de ser una nova llei moderna, una nova llei adaptada als reptes del segle XXI que té el sector, com és el desenvolupament sostenible de l'activitat turística, que suposi també una revisió completa de tota la normativa turística, que tingui una visió del turisme basada en l'economia del visitant, que incorpori un nou model de governança, que sigui també una aposta clara per la qualitat i no per la quantitat, que incorpori, com no pot ser de cap altra manera, l'economia digital, que actualitzi també la llei de l'Agència Catalana de Turisme, especialment pel que fa als criteris de promoció, i que fomenti l'economia circular, entre moltes altres coses que, en tot cas, també recollim en la moció. I, sobretot, que es treballi amb els agents i els actors turístics, així com amb la resta d'administracions, no? –consells comarcals, ajuntaments, diputacions–, per fer possible aquesta nova llei i, com deia, caminar cap a un nou model de governança, com deia abans, amb una major presència i capacitat de decidir per part del territori en la planificació turística.

Bé, jo en tot cas ho deixo aquí, i després, en el torn de posicionament de les esmenes, ja em posicionaré.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; doncs, bon dia. Votarem a favor de la moció. D'entrada, agrair que hagin presentat aquesta moció. Creiem que posa sobre la taula la necessitat de fer un debat sobre una realitat en crisi, sobre un sector, el sector turístic, que crec que evidencia una crisi real. Aquesta aposta per la quantitat, pel creixement a costa de la qualitat, crec que és evident i que fa necessari posar aquest tema sobre la taula del debat polític. I jo crec que la moció permet d'alguna manera situar el debat, no?

Un debat que en la moció gira al voltant de la necessitat d'aquest pacte nacional, ara dit «compromís nacional». No posarem problemes en el nom, però la idea aquesta d'un pacte nacional on els diferents sectors implicats puguin intervenir-hi, i la necessitat d'una llei que canviï el model turístic abordant els reptes que tenim, tant

els actuals amb relació a l'actualitat, com en un futur, una estratègia de futur que reequilibri i tal.

Nosaltres hem presentat algunes esmenes, que hem vist que han estat incorporades en el text final. Amb relació a la participació i la definició de la nova llei i també en la governança del nou model, nosaltres hem insistit en que hi han de participar tots els sectors implicats, també les entitats municipals –crec que ja estava pensat–, però també els representants i les representants dels treballadors. Els sindicats representatius dels treballadors han de donar veu a una realitat complexa, una realitat que..., l'altre dia, parlant amb representants, precisament, dels treballadors, m'explicaven aquesta realitat del sector de l'hostaleria a l'estiu: dotze, catorze hores de treball, sense cap dia festiu; juliol i agost, de manera ininterrompuda, treballant sense cap dia festiu; si no ho volen fer els acomiaden; bé, el conveni diu una cosa, no s'aplica; el registre horari està tancat. És una realitat complicada, i, per tant, els representants dels treballadors han de poder dir la seva; per això hem insistit en això.

I també hem fet esmenes amb relació a incorporar els principis de l'economia circular a l'hora d'abordar el canvi de model turístic i de reequilibrar també la distribució territorial i potenciar el turisme cultural i patrimonial. Són elements que han estat incorporats en el redactat definitiu, i, per tant, agraïm l'esforç, diguéssim, d'incorporació i de transacció, perquè creiem que millora. I evidencia això: que aquest excés de creixement del sector turístic s'ha fet a costa, a càrrec, diguéssim, de la qualitat, però també col·lidint amb l'equilibri territorial i col·lidint també amb la qualitat de vida de la ciutadania dels territoris densament massificats pel sector turístic, i també, evidentment, s'ha fet a càrrec de les condicions de treball, com comentava abans, no?

Per tant, crec que no podem seguir potenciant acríticament el creixement del sector. Jo crec que la moció ens ha de permetre treballar a continuació, un cop aprovada i ens posem a treballar; que no podem plantejar-nos aquest creixement acrític del sector i que cal aquest pacte que el transformi. Un pacte per transformar el sector de manera clara, que aposti per l'equilibri territorial del sector, que aposti per la sostenibilitat del sector, que aposti per la qualitat del treball i que aposti per un nou model turístic.

Evidentment, no podem quedar-nos en la moció. Això també, a part de les qüestions que es puguin aprovar i dels treballs que haguem de fer en el si del pacte i en el si del debat sobre la futura llei, hem de posar-nos ja en el dia a dia. No podem esperar a que hi hagi una nova llei per canviar de model, sinó que també, en les pràctiques quotidianes des dels diferents espais de responsabilitat de govern que tots i cadascun tenim, hem de ja començar a canviar aquest model turístic, intentant evitar aquestes hipermassificacions turístiques que acaben col·lidint amb les condicions de vida de la ciutadania o aquests desequilibris territorials que empobreixen determinats territoris a costa d'altres i que renuncien també a les potencialitats que podríem desenvolupar.

En tot cas, votarem a favor de la moció; creiem que posa el debat sobre la taula i creiem que és un repte important. Hem d'apostar per la qualitat, hem de transformar el model i hem de fer-ho al servei del territori, al servei de la ciutadania, però també al servei de la sostenibilitat.

Res més, i gràcies.

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Gràcies, presidenta. Bon dia. Veig que en aquest país sembla que per sortir de la crisi tot es tracta de fer o *hubs* o pactes nacionals; cada dia traiem un pacte nacional de la *chistera* –ara li diem «compromís nacional», però més o menys ve a ser el mateix.

Nosaltres entenem que quan parlem de la necessitat de replantejar el sector turístic o de donar sortida o d'abordar les conseqüències de la crisi en el marc del sector turístic hem, també, de poder analitzar què hem tingut fins ara abans de legislar de nou. I per això nosaltres plantejàvem la necessitat de realitzar un estudi sobre la capacitat de càrrega turística al país, on analitzéssim també alguns territoris o els territoris que sempre..., o que han rebut tradicionalment més càrrega turística per poder analitzar-ho. I, a partir d'aquí, veure com avancem, quines són les sortides, quin és el turisme que volem promoure i quin és el turisme que podem assumir i que el país té capacitat d'assumir. Però, vaja, aquesta esmena no s'ha volgut recollir. Per tant, a partir d'aquí, nosaltres entenem que el que es pretén amb aquesta moció, si no volem estudiar la capacitat de càrrega turística que existeix, és seguir empenyent cap a aquest creixement turístic, cap a aquestes polítiques de creixement i cap a aquesta liberalització del sector. I, per tant, no ho podem compartir.

I m'explico una mica més. Perquè si mirem i comparem amb altres estats del món, si els Països Catalans fossin un estat independent, seríem la sisena potència turística mundial: 50 milions de turistes en un sol any, una càrrega turística per sobre o equivalent a Mèxic, país. Vull dir, analitzem realment quina és la capacitat turística que tenim i el que estem rebent. I nosaltres entenem que és excessiva. I això no pressuposa que estiguem en contra del turisme, sinó que pressuposa que és excessiu perquè té unes conseqüències, i té unes conseqüències perquè empobreix municipis i territoris més massificats.

I, en això, mirem dades de renda familiar disponible d'alguns dels municipis més turísticats i veurem que no es correspon, aquesta suposada riquesa que genera el turisme, amb la renda familiar disponible en aquells municipis. És a dir, no hi ha una renda familiar disponible més alta que en altres llocs, sinó més aviat tot el contrari. Alhora, també es diu que no, però si analitzem els costos laborals i els costos salarials veiem que el turisme és, una mica, el paradís de la precarietat laboral –si comparem cost laboral total i cost salarial del turisme amb altres sectors, com poden ser la construcció o el món cultural–, que ben pagat i ben remunerat no ho està precisament.

Però també podríem analitzar que el turisme durant anys o els darrers trenta anys ha destruït el litoral i ha contribuït al *boom* immobiliari. Mirem, si no, la superfície costanera artificialitzada, o també mirem, no?, la franja costanera, que està totalment urbanitzada al Principat de Catalunya, i veurem que estem parlant del voltant del cinquanta-nou per cent; si traïem el cap de Creus i el delta de l'Ebre, estem al vuitanta-u per cent.

Crec que podríem dir també que té uns impactes negatius al voltant del litoral, però també podríem dir que el turisme és un imant per al creixement de les infraestructures. Si no, el debat al voltant de l'aeroport què seria si no?

I, finalment, hem de tenir en compte també que el turisme, sobretot el turisme al Mediterrani, té els anys comptats tal com l'hem conegut fins ara si tenim en compte l'emergència climàtica, la crisi climàtica i les conseqüències que això tindrà.

Per tant, torno a l'inici: per nosaltres és clau, si volem parlar de turisme, que analitzem i que fem un estudi independent al voltant de la capacitat de càrrega turística que tenim. Sense això, és un debat fals i vol dir més del mateix, i, per tant, és inassumible per a nosaltres.

Per tant, votarem majoritàriament que no a la moció, exceptuant el punt quart, que sempre es converteix en una mica absurd votar donar compliment de coses ja aprovades, però com que es va aprovar i la vam votar a favor en el seu moment, hi tornarem a donar suport.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Tònia Batlle.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades. Al desembre, doncs, com ja hem indicat, es va aprovar una moció al respecte en les polítiques de turisme. Entenem que és un tema important a tractar, perquè, com sabem, té una representació econòmica al nostre país molt important, aquest sector.

Aquesta moció va encaminada a aquests canvis legislatius tan necessaris i importants i imprescindibles per al sector, com s'ha indicat, perquè la legislació que tenim és una legislació molt antiga, i és molt necessària també per a la competitivitat del sector.

Es necessita una revisió, ja que la norma és del 2002. S'han produït moltes actualitzacions, però, evidentment, hi han problemes de comprensió i interpretació que impedeixen això, una visió integral i de conjunt del sector. Com s'ha indicat des del grup proponent, doncs, es necessita una llei pionera de futur i de consens.

Voldria destacar que, des del nostre punt de vista, entenem que no calia detallar específicament molts dels aspectes de la moció, perquè en trobem a faltar molts. I, evidentment, doncs, tots es portaran a terme en el debat i en el tràmit legislatiu corresponent. La importància, però, del sector, evidenciant la necessitat d'aquesta acció parlamentària i agraint la predisposició també dels grups a arribar a un acord per a la transacció, fa que, evidentment, hi votem a favor.

En el seu moment, tractarem i debatem, com he dit, molts aspectes, però jo ara voldria anomenar-ne alguns en concret que considerem que tenen vital importància. Els municipis turístics, parlem de la seva definició: redefinim quins són aquests municipis turístics, redefinim també quins són els paràmetres que han de complir i sobretot també el seu finançament. Està molt clar que aquests municipis requereixen uns serveis, que tenen un retorn de tots els turistes que els visiten econòmicament, però també tenen una sèrie de serveis que per ells mateixos no poden assumir i s'ha de buscar la manera, doncs, que el país els ajudi. Perquè, evidentment, aquests municipis generen econòmicament no només un ingrés en els seus municipis, sinó per les inversions que generen a diferents sectors de la mateixa comarca, la mateixa província.

Un altre aspecte: els allotjaments turístics. Problemàtica d'algunes tipologies d'allotjaments turístics: habitatges d'ús turístics, habitacions compartides... Poden provocar moltes problemàtiques i s'ha de buscar quina és la manera legal. Per exemple –deixin-me concretar molt– en una comunitat de veïns, s'ha de buscar la manera legal de que no hi hagi un HUT perquè provoca problemàtiques en els veïns, però també el que provoca és aquesta animadversió envers el turisme, que, evidentment, hem de lluitar que tampoc hi sigui, perquè tots vivim del turisme i hem d'intentar buscar la part positiva; evidentment, lluitant contra la negativa.

Establiments. Tots han de tenir també una qualificació. Aquí els hi parlaré..., com saben, els hotels tenen estrelles, els apartaments turístics anteriorment tenien claus, però això ara actualment no existeix. Doncs tornem-ho a parlar.

Taxa turística, per descomptat, un altre aspecte: el cinquanta per cent retorna als municipis; l'altre cinquanta per cent es queda a la Generalitat. Quina gestió ha de fer d'aquests ingressos la Generalitat? Ho ha de consultar amb el sector, que són els que han recaptat? S'ha de dirigir a la promoció, que és la direcció que ha de tenir aquesta taxa? S'està fent o no s'està fent?

Un altre aspecte, per exemple: gestió del volum. Quan parlem de turisme, tots parlem o pensem en massificació i en volum. És molt important gestionar aquests grans volums dels visitants; és un element clau, per tant, dintre de les polítiques públiques que hem de gestionar des d'aquí. Necessitem eines per gestionar el creixement, com

acabem de sentir. Evidentment, eines molt detallades i específiques. L'OMS ens parla, en un informe del 2018, doncs, del creixement del turisme, en un aspecte ja més destacat a nivell urbà, que el sector necessita polítiques que garanteixin unes pràctiques sostenibles i que redueixin els efectes negatius del turisme. Per tant, hem de tenir aquestes eines.

Hem de parlar de recursos naturals, d'infraestructures, de mobilitat, d'aquesta possible saturació. Però també cal dir una cosa: que el turisme l'hem de reivindicar i l'hem de defensar. Moltes vegades es criminalitza el turisme, es menysté el turisme i es pot arribar a abocar a la desaparició d'aquest. Però tenim molt clar el que en aquest país representa el turisme, que és un dotze per cent del PIB, i tenim la responsabilitat de donar-li aquesta importància en l'economia del nostre país, no només pels ingressos, com he dit, generats també pels consumidors, siguin consumidors del turisme internacional o nosaltres mateixos, que consumim turisme en el nostre país, sinó també, doncs, que aquestes inversions repercuteixen en molts altres sectors no només del municipi, sinó, com he indicat, de la comarca i de la província i fora d'ella.

I deixin-me acabar aquesta moció amb el mateix que vaig acabar a l'anterior moció que vam tenir el mes de desembre: hem de tenir una mirada clara i analitzar les causes, les repercussions i els beneficis del turisme, ajudant també en l'equilibri territorial del turisme i també ajudant les destinacions madures que es transformin, i també buscant la potencialitat que tenim com a país, a tot el país, del turisme.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en aquest torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Bartomeu Compte.

Bartomeu Compte Masmitjà

Presidenta, diputats, diputades, el moment actual del turisme ve definit per tres antecedents. Venim d'un sistema molt controvertit i qüestionat cada vegada més per la massificació, l'estacionalitat, la seva contaminació. En segon lloc, per la prova de l'esforç que ha suposat la pandèmia, que ha fet que els plantejaments turístics actuals hagin estat interpellats gairebé en la seva totalitat. I una tercera qüestió, que és que estem en la represa postcovid-19, que s'alimenta, malauradament, del model de sempre i ajudes puntuals del fons Next Generation. Exemples. A les comarques de Girona, en lo que va d'any, les pernoctacions s'han multiplicat per cinc i les reserves per a l'estiu estan a més del cent per cent. Per tant, aquesta és la situació que tenim, no?

I igual que ha estat un dels sectors més perjudicats, també va ser dels que més ràpid va repuntar. Un dels sectors que per les seves característiques –dependència de l'exterior, un cert punt de massificació, precarietat de les persones que hi treballen– ha estat dels més perjudicats, però per aquestes mateixes característiques fa que remunti ràpidament. Tot plegat ens situa en la cruïlla en la que hem de dirigir la nova llei de turisme, que té una clau de volta molt clara: per un turisme més ètic, innovador i responsable. S'hi està treballant en una proposta intensa i ampla. Quan estigui confegida es durà en aquesta cambra.

I cal que aquesta proposta tingui consens que creiem ampli, i aquesta moció n'és un exemple, perquè coincidim molt en les qüestions que plantegen, no? En primer lloc, cal agrair, per tant, la molt bona voluntat d'arribar a acords per consensuar-la, però val a dir que aquest consens ha estat possible perquè ja reflecteix la feina que està fent la Generalitat per un nou model turístic.

La transformació passa, primer, per més qualitat, més diversificació, menys estacionalitat i menys concentració geogràfica. En segon lloc, un turisme que generi qualitat de vida per a tothom. I tercer, un turisme plenament inserit en la dinàmica de l'economia circular. A Esquerra Republicana aquesta transformació la volem fer

amb consens. Volem generar complicitat. Volem garantir que la ciutadania tingui veu en com definim el model turístic del país, i ho fem per una ciutadania activa i participativa en la millor garantia d'un país sencer i cohesionat. I, amb tot, hi ha molt de camp per córrer. Tot sovint, com a la interpellació encara de l'altre dia, crec que –perdoni– encara parlem massa de quantitat i aspectes econòmics, però també fa falta parlar de qualitat.

Què entenem per parlar de qualitat? Doncs la fiabilitat de l'oferta i el producte, o el compliment excel·lent dels compromisos assumits pel sector; fer fàcil i continuament el treball en equip o en xarxa de tot el sector; promoure la creativitat, produir noves idees i dotar-les de contingut integral, i generar cohesió territorial i social; equilibri entre turista i nadiu i entre activitats.

Aquest darrer aspecte crec que és molt important, perquè cal fer possible espais dissenyats per a la qualitat de vida de veïns i visitants, defugint com a element primordial la mercantilització pura dels espais turístics. En canvi, cal promoure la funció integradora dels espais públics entre veïns i visitants, on, manllevant les paraules de la directora general..., que diu: «El que és equilibrat per ser viscut ho ha de ser també per ser visitat.»

La desestacionalitat ha de ser molt més regular oferta i preu i organitzar activitats noves en espais coberts i confortables. Catalunya té un clima que permet gaudir de la natura tot l'any –cicloturisme, senderisme, enoturisme, gastronomia, art i arquitectura, etcètera– i l'equilibri territorial és indispensable. Posaré un exemple. Estic convençut que aquí a la cambra algú el compartirà. No fa tants anys, l'aeroport de Girona estava entre els primers aeroports en nombre de passatgers de l'Estat, i generava beneficis i era rendible. I una qüestió important: fonamentalment amb passatgers turístics, per als quals el factor temps és molt menys important que en el turisme de negocis. Doncs bé, vinga a dur els vols de Girona a Barcelona. I ara es diu que l'aeroport de Barcelona s'ha quedat petit i el de Girona s'esllangueix i es mor de fàstic. Aquest és un model que no es pot seguir, i això també hauria de suposar mesures en la idea d'equilibri territorial.

I també cal un PERTE turístic, que l'Estat de moment es nega a tirar endavant, que ajudi la Generalitat de Catalunya ni que sigui en proporció del pes del PIB del turisme català en el conjunt d'Espanya. És una qüestió més de coherència i credibilitat del Govern de l'Estat amb Catalunya. Perquè si no descentralitzem la gestió dels PERTEs ja sabem què passa: concentraran la inversió a Madrid, projectes que tenen més a veure amb l'economia capturada del BOE que no en créixer en coneixement i valor afegit.

I, realment, tampoc no podem parlar del turisme sense parlar de les persones treballadores del sector turístic i salaris eficients per adquirir una vida amb expectatives clares de futur. La indústria per què és competent? Per què genera activitat tot l'any i els salaris són alts i dignes. Hem d'aconseguir això mateix en el sector del turista, que l'activitat sigui tot l'any i que, a més a més, els salaris, amb una formació professional ben treballada..., comporti també professionals importants.

És el camí en què està treballant el Govern de la Generalitat, i creiem que aquesta moció i les diferents transaccions li donen la raó en haver empès en aquesta direcció, i per això hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, la diputada senyora Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, presidenta. Buenos días a todos, diputados. Impulsar el turismo fortalece la economía y revaloriza nuestra región. Por tanto, es nuestra obligación contribuir a ello.

Hoy nos presenta, el PSC, una moción sobre políticas turísticas; una moción que no se centra en las prioridades del sector y que combina elementos aceptables y medidas de carácter técnico con propuestas ideológicas y ausencia de problemas fundamentales; una moción que, una vez más, vuelve a demostrar la incapacidad que tiene el Partido Socialistas para traer medidas positivas a esta cámara. Son ustedes incapaces de establecer un diagnóstico certero.

¿Por qué no han presentado una propuesta de supresión de la tasa turística? ¿No son conscientes de que este impuesto ahoga al sector? ¿Han hablado con alguien del sector? Si lo han hecho, sabrán que este impuesto le resta competitividad –le resta competitividad– y no le suma nada. Si una familia quiere ir una semana a la playa, tendrá que pagar cien euros más si va a Salou que si va a Vinaròs. ¿Dónde creen que van a ir? No entendemos por qué les cuesta tanto entender que existen destinos orientados a la calidad y otros orientados a la cantidad. Sorprende ver a la izquierda renegando constantemente de los turistas con pocos recursos.

También nos sorprende ver cómo el partido responsable de la peor gestión económica y sanitaria de Occidente tiene la desfachatez de hacerse el preocupadito por la recuperación de las empresas turísticas postcovid, mientras insta al Gobierno de Cataluña a adoptar medidas de la agenda globalista antiproperidad, también llamada 2030.

Miren, ¿saben cuáles son las prioridades del sector turístico en Cataluña? Al turismo catalán no le hace falta más sobre legislación ni más chiringuitos ni más impuestos ni más regulaciones ni más planes ni más pactos. Céntrense en lo importante, señores socialistas. Primero, al turismo catalán le hace falta que el Gobierno de la Generalitat acabe con las duplicidades legislativas en materia turística, elimine la fiscalidad abusiva y reduzca trabas burocráticas y administrativas que frenan la iniciativa empresarial en el sector.

El pasado domingo, justo el pasado domingo, me entrevisté con la dirección de una empresa turística muy importante de la Costa Dorada. Entre otras cosas, me informó que tienen que hacer la expansión en Andalucía. ¿Y saben por qué? Pues debido a las trabas burocráticas y económicas que encuentran aquí. Ocho hoteles han abierto en Andalucía en este año pasado. Seis les quedan aquí, que tienen intención también de trasladarlos allí. Y esta es la realidad.

Segundo, es necesario que el Gobierno de Cataluña ataque de una vez por todas los desafíos estructurales a los que se enfrentan empresarios y trabajadores del turismo, incluso los propios turistas. Entre estos desafíos debemos destacar, primero, la desestacionalización del sector para lograr una mayor consistencia en las tasas de empleo a lo largo del año y empezar a erradicar la precariedad laboral que sufren muchas familias catalanas.

Y, segundo, la inseguridad en nuestros barrios y en nuestras ciudades. Por culpa de ustedes, por culpa de los gobiernos, el turismo deja de venir a nuestra región. Sí, por la creciente inseguridad, que es manifiesta. Cada día encontramos noticias en la prensa, y no una, sino muchas. La semana pasada atracaron al mismísimo Sebastian Vettel al salir de su hotel, todos lo saben. En Barcelona es que no hay nadie seguro. Y días antes, un muerto por un tiroteo en pleno centro de Salou y a plena luz.

Por último, para que las iniciativas empresariales puedan desarrollarse de manera adecuada, es necesario que las instituciones públicas establezcan un entorno de seguridad jurídica, estabilidad política y seguridad ciudadana óptimo para el desarrollo de empresarios y trabajadores del sector, y para la atracción de turistas, tanto nacionales como extranjeros. Miren, urge acabar con la inestabilidad institucional

del separatismo, con el teatro turismofóbico y con las políticas antiturismo que están llevando a cabo.

En conclusión, en la última década, el turismo de nuestra región ha sido capaz de mantenerse a flote a pesar de sus gobernantes, y no gracias a ellos. Ha demostrado que los profesionales del sector turístico en Cataluña son capaces de salir adelante, de abrir sus persianas, sus negocios y a pesar de sus gobernantes y no gracias a ellos. El sector turístico encontrará un apoyo desde el Grupo Parlamentario de VOX para que las instituciones públicas dejen de torpedear y empiecen a acompañar y ayudar.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula ara el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Diputats, diputades, senyora presidenta... Señor Ruiz, no se preocupe –no se preocupe. Lleva un par de días preguntándome si voy a ser muy duro. No, no lo voy a ser para nada. Ciertamente, le podría decir, le podría avanzar que daríamos apoyo hasta a esta moción, porque es difícil no darle apoyo a todo lo que nos ha puesto aquí –y ahora le diré por qué–; le digo que nos vamos a abstener en toda ella. Pero por un motivo muy claro: creo que lo que nos presentan aquí..., imagínense que no se hubiera presentado; no modificaría, aunque se apruebe, nada de lo que pueda ocurrir en el sector turístico en el futuro.

Porque básicamente de lo que hablan es de que se cumplan aquellas resoluciones que ya se han aprobado en este Parlamento. Que podemos estar de acuerdo con el contenido, pero lo que dicen básicamente es eso. Y luego instan al Gobierno a que haga su trabajo, que no está haciendo, es cierto, y que nos da la oportunidad de decirlo. Pero esa es la segunda parte de lo que nos trae aquí. Y, además, nos vuelve a hablar –y esto sí que es cierto que es novedoso– de que se cumplan o, por lo menos, se desarrolle un calendario, una metodología para que se haga o se realice ese pacto o compromiso por el turismo.

En esto coincido con la señora Reguant, imagínese. Creo que es que hemos llegado a un punto en que cuando tenemos un problema hacemos un pacto, hacemos..., llegamos a algún tipo de compromiso; el eufemismo va variando, pero lo único que hacemos con todo esto es retrasar e incidir en la inacción. Porque, claro, el sector turístico precisamente es el sector que más, o uno de los que más ha sufrido durante la pandemia. Y justo después de la pandemia, lo que ha demostrado precisamente el sector turístico es que vive..., en realidad, es el reflejo muchas veces de la expresión de la necesidad de los ciudadanos, incluso de la sensibilidad ciudadana, porque ha habido –y lo hemos visto en la campaña, sobre todo, en Semana Santa– un crecimiento casi exponencial de la necesidad de viajar, de la necesidad de movernos, de la necesidad de tener, pues eso, esas experiencias turísticas que debemos tener muy en cuenta.

Y es precisamente en la experiencia turística y es precisamente generar esa sensación la que creo que es la base y la esencia del sector turístico. Pero la realidad es otra. En Cataluña, si nos comparamos con el 2019, hemos perdido el setenta por ciento de los turistas extranjeros, cosa que no ha ocurrido en otras comunidades del resto de España. Y algo mucho más grave: hemos perdido en gasto por turista en Cataluña..., cuando, por ejemplo, la media nacional es de un doce por ciento, aquí hemos perdido el quince por ciento, y en Andalucía el doce por ciento. Por cierto, agradezco a la señora Lázaro que hable también de la gestión turística en Andalucía, ya que Juan Marín, precisamente, el vicepresidente de la Junta, era quien lo gestionaba. Ha funcionado muy bien. De hecho, es un vicepresidente bastante diferente al que ustedes tienen en Castilla, en Castilla y León; al menos tiene funciones de algún

tipo. Pero, bueno, esto lo iremos viendo conforme vayan pasando los días y veamos estas realidades.

En definitiva, creo que es evidente que tenemos un problema –tenemos un problema. Como he dicho, hemos perdido en cifras, hemos perdido también en ingresos. Y ¿qué se plantea? O ¿qué estamos planteando? Yo creo que –y al final es lo que defendemos nuestro grupo– hay dos puntos básicos. Uno que creo que ha habido es la inacción, la inacción del Govern; es decir, estamos esperando aún que se haga esta ley de turismo, pero es que, además, esa ley de turismo..., que se anunció que se aprobaría el 2023, y que yo, como el señor Ruiz, tampoco me lo creo, no lo acabo de ver, cuando no hay ni un anteproyecto de ley.

Además, a esto hay que sumar las políticas continuadas, durante muchos años, de decrecimiento, de turismofobia en Cataluña y que también se ha asentado sobre la marca, por ejemplo, Barcelona; es decir, hemos perdido en turismo de congresos, por ejemplo –y esto son datos–, respecto a otras ciudades españolas, impacto y fuerza. Y esto también nos da a entender que tenemos un problema de gobernanza, eso es cierto, un problema de gobernanza y de interacción entre las instituciones, la institución catalana, en este caso la Generalitat, y el mundo local y las administraciones locales.

Si no llegamos a compatibilizar, a coordinar políticas a nivel autonómico y políticas locales, nos encontramos con casos como Barcelona, donde realmente está habiendo un problema clarísimo de incapacidad para cambiar un modelo. Se habla mucho de cambiar el modelo, insistimos en cambiar un modelo, pero nunca lo hacemos o no actuamos al respecto.

Daría para mucho más. Señor Ruiz, le agradezco que haya presentado también esta moción por hablar de turismo, que está muy bien, que el debate es interesante, pero nosotros en este caso nos abstendremos.

Gracias.

La presidenta

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Juan Luis Ruiz.

Juan Luis Ruiz López

Bé; moltes gràcies, presidenta. Molt ràpid. Respecte a l'esmena de la CUP, sincerament nosaltres creiem que no té massa sentit realitzar un estudi de càrrega turística per a tota una destinació turística com pot ser Catalunya, no? Creiem que el que té sentit quan es demana un estudi de càrrega turística és per a determinat recurs o determinat producte turístic, però per a tota una destinació tan complexa i tan diversa com és Catalunya ens sembla que no té massa sentit. I és per això que no hem acceptat l'esmena.

Per la resta d'esmenes, un agraïment als grups que les han presentat i a la bona voluntat per arribar a un acord. Em sembla que són esmenes coherents, propositives, que milloren, sincerament, doncs, el redactat i les propostes de la moció inicial. I, a més a més, també reflecteix aquesta voluntat de consens en un tema tan estratègic com és l'activitat turística al nostre país.

I coincideixo amb el que deia el senyor García respecte a la inacció del Govern. De fet, nosaltres hem estat molt crítics. Per això presentem aquesta moció, tant pel compromís nacional com per impulsar una nova llei de turisme a Catalunya. Per tant, hem estat molt crítics, però també hem estat molt crítics –i així ho hem denunciat, en aquest cas, avui no hi ha el conseller per tornar-ho a fer, però n'és conscient– amb l'orientació de la promoció turística que ha tingut el departament en els darrers anys, no? I per això també reclamem que hi hagi un canvi de la llei de l'Agència Catalana de Turisme, precisament per reorientar, doncs, els criteris de la promoció turística.

I, molt ràpidament, torno a dir la preocupació davant l'esborrany del compromís nacional pel turisme que circula, eh? En tot cas, nosaltres farem arribar al conseller i a la directora general les nostres propostes al respecte, però aviso que no va en una bona orientació.

Res més. I gràcies.

(Alguns aplaudiments, veus de fons i rialles.)

La presidenta

Gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les inversions empresarials

302-00149/13

Acabat aquest debat i aquests comentaris públics sobre els dubtes que tenia el senyor Ordeig sobre la moció, passem al proper punt de l'ordre del dia, perquè la votació d'aquest punt no es durà a terme fins que substanciem el quinzè punt de l'ordre del dia.

Passem el catorzè, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les inversions empresarials, que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I té la paraula, per exposar-la, al diputat senyor Engelbert Montalà.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, fa poc més d'un any que el president Aragonès, en la seva segona sessió d'investidura, posava rumb cap a una transformació feminista, verda, democràtica i social del nostre país. Es va marcar com a objectiu –i em permetran que manllevi les seves paraules– «impulsar la sortida de la crisi, no deixar ningú enrere, transformar el sistema econòmic del país, amb un objectiu: que sigui capaç de generar benestar i prosperitat per a tothom; una transformació que no s'aconseguirà sense indústria, una transformació que no s'aconseguirà, en definitiva, sense inversions».

I en això ha treballat de forma incansable el conjunt del Govern de la Generalitat, però molt especialment la conselleria d'Empresa i Treball: aconseguir inversions per a una Catalunya més pròspera, més verda i més equitativa. Queda molta feina per fer, però quan es fan les coses bé s'han de reconèixer. I en aquesta moció volem plasmar aquesta feina feta i dibuixada pel departament en la direcció que hem d'anar seguint.

Ens preguntem què ens cal per a una economia més sostenible i més equitativa. En primer lloc, continuar captant inversions. I, per fer-ho, ens cal assegurar que l'Administració és més àgil i més eficient a l'hora d'impulsar els tràmits empresarials. Exemples com la inversió a Mont-roig del Camp avalen aquesta dinàmica, i aquesta dinàmica de bon fer.

En segon lloc, per ser atractius per a aquestes inversions ens calen infraestructures. I en això ens cal la complicitat de tothom i que tothom entengui els seus àmbits competencials. Nosaltres entenem el sector públic, que li diré que va endavant i que no va a remolc del sector privat, sinó que serveix, en definitiva, per mobilitzar-lo, perquè el model de la subhasta, el de competir a la baixa en estàndards ambientals i fiscals, no és el nostre.

El que ens cal és tenir les condicions necessàries per atraure inversions. I això vol dir una administració àgil, sí, però vol dir també talent i capital humà, que en tenim i en tenim molt. Però això vol dir garantir les inversions en infraestructures. I aquí hem de parlar de qui es queda amb part d'aquest pastís. Jo els n'hi posaré un exemple.

En què s'han prioritzat els fons Next Generation destinats al Corredor Mediterrani? Doncs a la línia d'alta velocitat Madrid-Sevilla o a la Madrid-Jaén, tal com els

companys de Junts han apuntat en les seves esmenes –per això els hi hem acceptat. El dinou per cent d'aquestes inversions ens correspondrien a nosaltres.

Però el que estem demanant per obtenir un consens ampli en aquest Parlament és el mínim: que l'Estat compleixi allò que pressuposta, i que sobretot executi allò que pressuposta. Un mínim que l'Estat sistemàticament incompleix a Catalunya. Els pressupostos s'executen a la baixa, i a Madrid, a l'alça. No importa qui governi. Un mínim que ens costa riquesa, benestar, llocs de treball. Ho van calcular experts del Departament d'Economia de la Universitat de Barcelona: només en el període 2012-2017, fins a un dos per cent del PIB.

Així que demanem que els companys de comuns, del PSC, que tenen responsabilitats en el Govern de l'Estat, no amaguin el cap sota l'ala, votin avui aquests punts. Construïm un gran consens a favor de la inversió a Catalunya. I, sobretot, siguin conseqüents, en definitiva, amb la seva paraula.

I també demanem que remin per descentralitzar la gestió dels fons Next Generation. Ja n'hem vist les conseqüències: el trenta-dos per cent dels fons executats van a Madrid, al Corredor Mediterrani. Avui la gestió centralitzada i centralista dels fons Next Generation és el perill més gran per al nostre teixit econòmic. No malgastem aquesta oportunitat única en un nacionalisme banal, com ho fa el PERTE de la llengua espanyola. Aprofitem per desenvolupar projectes tractors que ens serveixin per impulsar clústers industrials que ens calen per competir al segle XXI, començant per la mobilitat sostenible i el vehicle elèctric.

I un últim punt. Ho hem dit per activa i per passiva: no podem sortir de la crisi competint en costos laborals. I avui això es tradueix en garantia de rendes davant dels augments de preus. Si augmentem els preus i augmentem els beneficis però els salaris es mantenen, el que estem fent és devaluar aquells salaris. El que estem fent és augmentar, en definitiva, senyors, la desigualtat.

El Govern de la Generalitat ho ha de tenir clar: dintre del seu marge, ha de negociar per fer de la garantia de les rendes un element central en la seva acció política en un context d'inflació. Però el major perill per a aquesta proposta és la reforma laboral de Yolanda Díaz. Nosaltres els hi vam advertir, els hi vam dir que els detalls que no volien negociar per no alienar la patronal no eren menors.

I efectivament (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta–, no han passat ni dos mesos de l'aprovació de la reforma laboral de la CEOE que ja estan aprofitant les esclatxes per convidar les empreses a despenjar-se dels convenis que incloquin la revisió salarial.

Després intentaré parlar, al final, de les esmenes que hem negociat. Agrair, sobretot, el procés negociador amb els comuns i amb el PSC i amb Junts per intentar que aquesta moció tiri endavant.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, el diputat senyor Joan García, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Joan García González

Sí. Diputats, diputades, presidenta, diputat Montalà... Doncs soc el primer a intervenir perquè hem presentat una esmena. Precisament aquesta vegada no he tingut sort i no ha vingut a veure'ns el grup i no hem pogut negociar res. De fet, no ens ha trucat. Tampoc m'estranya, perquè bàsicament el que nosaltres fèiem o demanàvem era una constatació, i és una constatació real, i és que hi ha hagut una inacció per part de la Generalitat en el desenvolupament, de fet, del que en podríem dir, en molts casos, la capacitat d'aprofitar oportunitats a Catalunya.

I avui vostè parlava de Mont-roig del Camp; doncs jo li podria parlar de Sagunt. Mont-roig del Camp..., que està molt bé, i que, de fet, hem de treballar en aquesta

línia per tenir inversions al territori, i, en aquest cas, són cinc-cents treballadors, però, clar, és que estem parlant, a Sagunt, de xifres..., bé, d'entre tretze mil i setze mil llocs de treball directes. I ho ha fet el Grup Volkswagen, i precisament el Grup Volkswagen el tenim a Martorell. I no sabem encara per què aquella magnífica proposta que podríem haver fet des del Govern de la Generalitat..., o què no s'ha fet perquè perdem aquesta oportunitat. És una oportunitat perduda real. I és una oportunitat que nosaltres volíem, doncs, com a mínim, expressar en aquesta esmena que vostè no ha acceptat.

Una altra oportunitat i una altra evidència i una altra constatació, senyor Montalà: la inacció en la construcció d'infraestructures a Catalunya. Quan parlem d'empresa, parlem d'un ecosistema. No parlem només d'oportunitats i d'inversions directes, sinó que parlem de tot el que envolta la necessitat o tot el que genera aquest ecosistema perquè es pugui ubicar o perquè sigui atractiva la ubicació d'una empresa al nostre territori.

Clar, tenim inversions aturades en rodalies, i ja fa anys que en tenim les competències. La línia 9..., ningú parla de la línia 9. No, mai es parla de la línia 9. Quan algú diu «línia 9», tothom..., hi ha un silenci increïble, de les despeses que ha suposat. No hem sigut capaços, cap govern, d'acabar-la.

Ara estan parlant de la T-Mobilitat. Quants anys portem, per implementar la T-Mobilitat? Quants anys? I els governs han sigut bàsicament els mateixos. I ja no parlem de peatges. Quins peatges queden a Catalunya? Els de la Generalitat.

Bé, el desplegament de la fibra òptica. També fa anys que es parla de desplegar la fibra òptica. Parlem dels polígons industrials, parlem de necessitat de la digitalització, però no som capaços de desplegar la fibra òptica a Catalunya. Tenim polígons sense fibra òptica. Perquè moltes vegades es parla, no?..., «és que no s'aprofiten polígons», «no hi han suficients espais industrials», però no podem avançar en el segle XXI sense poder implementar totes aquestes infraestructures.

Per tant, sí que hi ha una falta..., n'hi han més, però..., perquè ja no parlariem d'altres grans obres que per nosaltres són essencials, com la B-40, el Quart Cinturó. Aquest és un tema, a més, que afecta..., entre la Generalitat i el Govern d'Espanya, doncs, hi ha... Perquè, clar, moltes vegades des de Barcelona es veuen aquestes infraestructures com un atac al territori, però també és cert que el territori, d'alguna forma, s'ha d'intentar vertebrar. I es vertebrava amb vies que són necessàries, i que anar a Terrassa, a Martorell, que segurament es podria fer o realitzar en molt pocs minuts..., doncs suposi el que suposa actualment.

I amb això, amb aquesta falta d'inversions, aquesta inacció, podríem donar resposta a aquesta moció. Que, per cert, en votarem alguns punts, bastants punts, a favor, perquè al final s'ha millorat i crec que s'ha arribat a alguns consensos. També és cert que en molts d'ells no ho podem fer.

Però tenim més problemes, i no tinc temps per expressar-los i enumerar-los tots. Un és la innovació. No es parla d'innovació; sí que s'ha introduït el tema de l'FP, que trobava a faltar en la inicial, però no es parla d'innovació. Continuem reduint..., en el rànquing europeu de regions la innovació continua baixant. La competitivitat de Catalunya també ha baixat a nivell europeu.

Sobre la moció, bàsicament comentar..., m'ha fet bastanta, com a mínim, gràcia una modificació que han fet vostès, que està molt bé. Suposo que se n'han adonat, perquè parlàvem al començament —que votarem que no a aquest punt— de mantenir l'atractiu de Catalunya com una «regió puntera», i algú s'ha adonat d'això, de que «regió» no sona bé, i ho han canviat i han posat —ha sigut el senyor Canadell—..., al final han posat «espai econòmic». Bé, espai econòmic. (*Remor de veus.*)

En definitiva, és una moció que molts punts, ho torno a dir, els podríem signar i els votarem a favor, però la base del problema de l'ecosistema empresarial a Catalunya, que és la falta d'infraestructures, la falta d'inversió en infraestructures per part de la Generalitat, la falta d'innovació i de competitivitat, que són polítiques pròpies

de la Generalitat..., són la base, moltes vegades, de la incapacitat per tenir..., per continuar perdent aquest teixit empresarial a Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, bon dia. D'entrada, agrair la moció. Ens permetrà parlar d'indústria i de la idea aquesta... Jo crec que la moció parteix d'aquesta idea que sense indústria no hi ha futur, però també entenc que situa que, sense un canvi de model industrial, el futur encara serà bastant més complicat, no? I, per tant, jo crec que la moció situa alguns dels reptes. Tot i que ho focalitza molt en el títol en les inversions empresarials, jo crec que situa elements d'infraestructures, de formació, de qualitat de treball i de diàleg social com a elements que, d'alguna manera, ens han de permetre transitar cap a aquest canvi de model industrial.

És en aquest marc on nosaltres posicionarem el nostre vot. No les votarem totes afirmativament; en una ens abstindrem i en una altra hi votarem en contra, per diferents motius. La resta les votarem a favor, tot i que després, en el desplegament del contingut dels elements de la moció, segur que hi podem trobar punts de diferència i punts de discrepància, no?

Crec que en la moció situen elements..., la importància de les infraestructures per arrelar les inversions industrials, per arrelar, en definitiva, la indústria, però també aquelles infraestructures que ens permetin transitar cap a un nou model productiu, no?, un model més sostenible, més equilibrat en el territori i també, diguéssim, més dolç amb relació a les condicions i a la qualitat del treball que es desenvolupa en aquesta indústria.

Des d'aquest punt de vista, jo crec que aquestes idees d'una o altra manera travessen... Com la importància de la formació i de la qualificació de les persones. S'aposta per la formació dual, certament. Voldrà dir que això el Departament d'Educació, per un cantó, i el Servei d'Ocupació de Catalunya, per un altre, ho hauran de treballar més coordinadament per veure com ho realitzen, però, sobretot, com impliquen els agents econòmics i socials perquè això sigui realment efectiu i productiu des del punt de vista de la qualificació de les persones i des de la innovació productiva.

Se situen també elements amb relació a la qualitat del treball. Es fa referència a la inflació i a la necessitat de que no hi hagi pèrdua de poder adquisitiu. La importància que el treball qualificat i ben pagat és un element de desenvolupament econòmic, de millora en la indústria des del punt de vista de la innovació, treball estable, treball qualificat, treball ben pagat..., és més fàcil que ajudi en els processos de modernització organitzativa, d'innovació productiva, etcètera. Per tant, des d'aquest punt de vista, ens sembla...

I també la necessitat de reforçar tot lo que dèiem, els espais de diàleg social, on, evidentment, les polítiques industrials han de ser part activa de les polítiques del Govern. Hi ha política industrial, cal fer política industrial. No pot ser que el mercat ho reguli tot, però en aquesta política industrial activa que han de fer els governs s'ha de comptar amb els agents econòmics i socials, s'ha de comptar amb el diàleg social perquè aquelles transformacions que es facin realment s'arrelin, no?

Evidentment, aquestes són coses importants si volem canviar el model industrial, si volem arrelar inversions empresarials, si volem que la indústria sigui motor del nostre país. Però no n'hi ha prou, amb això; cal també la política, la política en termes generals. Per això hi ha alguna qüestió que ens grinyola, eh?

Hem de saber on som. Quan volem fer política, hem de saber on som, i no podem dir indistintament la discriminació sistemàtica de l'Estat amb relació a Catalunya

en el tema d'inversions. Si no som capaços de diferenciar lo que és el Govern del Partit Popular de lo que és el Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol i Unidas Podemos avui, si no som capaços de diferenciar això, ens quedem en la més absoluta inoperància com a país i com a govern. Perquè..., mirem les dades de quin va ser l'esforç inversor real dels governs del Partit Popular i quins estan sent avui els esforços inversors del Govern de coalició estatal. Aquesta és la primera.

I, després, si volem saber on som, també hem de criticar les execucions pressupostàries i inversions, però també hem d'assumir la nostra autocrítica del dèficit en la gestió de les infraestructures. O som capaços de veure que nosaltres tampoc hem complert realment els pressupostos nostres, que hem d'executar nosaltres directament, o, si no som capaços de fer aquesta autocrítica, difícilment podem fer les autocrítiques fora.

Saber on som, negociar. Si nosaltres volem que hi hagin més inversions a Catalunya, no n'hi ha prou amb exigir. Cal asseure's a una mesa de negociació amb el Govern de l'Estat per veure com materialitzem aquestes inversions. Podem exigir i exigir i exigir, però si no negociem no anirem enlloc. Si no negociem i acordem, no anirem enlloc. La importància del diàleg i de la negociació.

I, tercera, hem de tenir visió estratègica. Difícilment podem canviar de model industrial si no tenim una visió a llarg termini que alineï les accions de tots els departaments de la Generalitat, del Govern. No podem parlar d'un pacte nacional d'indústria 22-25 i oblidar que hem de parlar d'un pacte 22-30, que és el que ens donaria aquesta visió estratègica i aquesta capacitat d'avançar.

I, malauradament, deixi'm dir una última cosa, que el diputat no ha pogut evitar parlar de la reforma laboral. Sort en tenim, de la reforma laboral, perquè l'estabilitat laboral i el reforçament del conveni col·lectiu fan que avui les empreses tinguin més estabilitat laboral, que vol dir més capacitat d'innovació, més capacitat de millorar la iniciativa de les empreses. L'estabilitat és molt important.

I convenis, sí. La nostra inspecció laboral, que som autoritat laboral a Catalunya..., obliguem les empreses a que compleixin les normes que la reforma laboral ha imposat a favor dels treballadors, i no a favor de les empreses. Però, clar, hem de fer alguna cosa, com a autoritat laboral; no mirar-nos-ho en la crítica alegre.

(Alguns aplaudiments i rialles.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Bon dia. Començaré... Ara em venia al cap una cançó de quan jo era petit. Per tant, l'adapto, eh? Diu: «Tinc tantes coses per dir i tan poc temps per dir-les...» Aviam per on començo... (*Remor de veus.*) Ho podria cantar? No, no, per no espatllar-ho.

Escolti, començant pel final del meu company, la reforma laboral. Escolti, fan un mal favor –jo crec que no en són conscients– al diàleg social i a la importància dels sindicats al nostre país a l'hora de prendre acords, eh? Vull dir, que no els hi agradi la reforma laboral no vol dir que hagin de carregar-se el sistema. No sé quina és l'alternativa. I amb això estan donant ales a alguns arguments que, evidentment, no ens agraden a cap dels que estem aquí.

Jo crec que aquest és el problema: la moció que ens presenta és l'exemple claríssim dels problemes i les contradiccions que un es troba quan fa una interpellació i una moció al Govern al qual dona suport. I és que la meitat de la moció es dedica a dir que el Govern de l'Estat «no em dona», «ens menysté», «no compleix»... I llavors... Per tant, exigències aquí dalt amb el Govern de l'Estat, i exigències o masatge amb molt pocs punts al Govern de la Generalitat. Clar, llavors, és allò de dir...

Ostres, jo crec que tirem de tòpics, tirem de greuges, i llavors no aportem solucions a aquells temes importants.

Hi ha 500.000 pimes a Catalunya. I segur que molts d'aquí –ja n'hem parlat– tenim familiars, coneguts..., hem parlat amb patronal, hem parlat amb sindicats, i, home, jo crec que tenim molta informació sobre el que realment necessiten i què voldrien que plasméssim en aquesta moció, i no surt, aquí; surt una miqueta més en les esmenes i les transaccions que hem fet –surt una miqueta més.

Perquè mira que n'hi ha, de problemes. Mira que hi ha estudis d'universitats, de sindicats, de patronals... Estudis molt interessants, que ens parlen de com podem millorar els costos energètics, la competitivitat energètica de les empreses. Però, clar, si som els darrers de la cua en transició energètica a Catalunya, no ho podem fer. O en una economia digital innovadora i sostenible. O en formació professional, que estem a la meitat; la indústria europea té la meitat dels seus treballadors amb estudis secundaris, mentre que nosaltres tenim el vint-i-tres per cent.

O en infraestructures tecnològiques. Parlem d'infraestructures tecnològiques. Quantes zones sense cobertura mòbil tenim a casa nostra? Moltíssimes. No tenim, de fet, ni un mapa per saber els llocs on no hi ha cobertura tecnològica, o els llocs, evidentment –ho dèiem ara–, on no hi ha fibra. Per cert, no és cert que al Pont de Suert no hi arribi la fibra perquè no es dona el permís per travessar la nacional. El que passa, que travessar una nacional s'ha de fer amb unes exigències tècniques, i és aquí on no es posen d'acord. Per tant, posem els problemes sobre la taula i intentem trobar solucions, eh? Menys queixes i més solucions als molts i molts problemes que tenim.

Tots coincidim que Catalunya ha de ser una terra emprenedora, innovadora, industrial. Tots hi coincidim. Però és que, clar, fem mil plans, mil pactes nacionals, mil exigències als altres, i, mentrestant, anem reculant en molts aspectes claus en un moment de canvis constants. I, com hem vist, amb aquesta inversió i aquesta gran bona notícia, veiem com el capital, les innovacions, les inversions, es mouen moltíssim, en aquests moments, i, per tant, cal estar a l'aguait.

Com també no cal que ens desqualifiquem les diferents administracions públiques. Si no es tracta d'això; si es tracta d'anar a reclamar, a buscar consensos públics i privats allà on faci falta. I per això el viatge a Corea del conseller ens va alegrar, per intentar obrir-nos al món i intentar anar a buscar solucions.

Si us plau, no fem més lleis, si no les complim. Llei de facilitació de l'activitat econòmica; si està molt bé, però és que no la complim. Si us plau, no fem més lleis. Finestreta única, complim-la.

Què més? Next Generation. Aviam, una altra mitja mentida o mitja veritat. Venen o no venen prous diners dels Next Generation, dels fons europeus, a Catalunya? Clar, és que vostès no compten com a diners que venen a Catalunya el Kit Digital. Deu mil empreses, deu mil pimes de Catalunya –cinquanta per cent de les pimes a les quals anava dirigit–, han rebut el Kit Digital a Catalunya; 200 milions del laboratori de microxips, a Barcelona.

Digitalització industrial. El cinquanta per cent de les sol·licituds de tot Espanya són empreses catalanes. Digitalització industrial: són diners de fons europeus que venen a Catalunya, a les empreses catalanes? Sí o no? Ah, no, perquè no els gestiona la Generalitat de Catalunya. Sap què ens diuen, les empreses? Escolti, li hem proposat una esmena per intentar-ho realment resoldre. Si hi ha distorsions, problemes de coordinació o algunes línies de subvenció que no estan prou ben adaptades, parlem-ne, ara o a la comissió bilateral, és igual, però és que tot això es pot coordinar. Però els diners arriben.

Desencallar renovables, ja ho he dit. Formació professional, per a quan? Rodalies de Lleida..., l'única província de Catalunya que no té rodalies. Ho podrien fer en tres mesos, però com que això passa per un acord amb Renfe..., «Ah, això no ens agrada, això no ens agrada.» Però, si us plau, posem-nos-hi. O una campanya institucional per

posar en valor l'empresa, l'emprenedoria i la indústria de casa nostra i fugir dels perjudicis, que no ens han ajudat.

Bé, gràcies per les sis esmenes acceptades i les transaccions. I la majoria del text..., hi estem a favor.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

I, finalment, en aquest torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula el diputat Joan Canadell, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, presidenta. Catalunya torna a ser una de les economies més dinàmiques d'Europa. El PIB del 2021 ha crescut el 5,8 per cent, que significa un vint-i-u per cent més que la resta de l'Estat espanyol, que ho fa un 4,8 per cent, mentre la Unió Europea creix el 5,2 per cent. El PIB industrial català ja es situa per sobre del del 2019 i suposa un nou rècord històric per a la indústria catalana. És cert que el pes industrial ha baixat, però no perquè baixi la indústria, sinó perquè el sector serveis ha crescut molt més ràpidament, com en totes les economies avançades.

Ara tenim una gran oportunitat per reindustrialitzar Catalunya, i per això és clau disposar dels fons Next Generation, que van ser concebuts per a això. Però tenir un estat en contra no ens permet fer-ho amb plenitud. El conseller Giró ja ens ha explicat que el 2021 només hem rebut el 7,6 per cent dels fons Next Generation. El 7,6, senyor Gallego. Amb el PP potser hauríem arribat al deu per cent; amb vostès, el 7,6. Una vegada més, els catalans som discriminats pel sol fet de ser catalans.

Per això hem introduït una esmena per exigir el dinou per cent dels fons, que és el que ens pertoca pel nostre pes econòmic. I no seria difícil si es destinessin els 11.000 milions del PERTE de semiconductors que aquest Parlament, per cert, va votar amb un vuitanta-sis per cent de suport a petició nostra. Esperem –sense gran confiança, també ho he de dir– que el PSOE i Podemos ho vetllin a Madrid.

Lamentablement, el Govern de l'Estat actua il·lícitament en contra de Catalunya i en favor de les altres comunitats més fidels. Exigir al PERTE de l'automòbil que la inversió es faci en més d'una comunitat autònoma és una forma encoberta d'obligar l'Estat a posar la fàbrica de bateries fora de Catalunya. Allò que no va aconseguir el seu rei el 3 d'octubre –fer fora la SEAT–, ho aconseguirà el Govern del PSOE i Podemos amb el seu joc brut. Estan fent un 155 econòmic impeding que s'inverteixi a Catalunya i posant en risc la SEAT. I això ja ho va fer Zapatero amb la Nissan, i, de fet, avui la Nissan ja no hi és.

La independència no la necessitem ja per fer un país millor, només, sinó per evitar que ens enfonsin el que ens queda. Per això tenim més pressa que mai i cal actuar ja la fase de l'embat.

Però, tot i els tripijocs dels enemics de Catalunya, seguim sent el líder europeu en inversió estrangera, com reconeix el *Financial Times* any rere any. I liderem les exportacions de l'Estat, sobretot les tecnològiques. I saben per què? Perquè la clau de Catalunya és l'ecosistema econòmic i tecnològic, la diversitat del nostre empresariat amb segles de treball de pimes, el talent propi i el que ens ve de fora, d'arreu del món. I això no podran robar-nos-ho a Madrid per molts diners que hi posin, a no ser que utilitzin el joc brut, i en això, malauradament, Villarejo els marca el camí.

Per tant, no podem badar, i per això ens cal la independència amb urgència. Dues dades comparatives respecte a Madrid: Catalunya és la regió número u de la península en patents tecnològiques; Madrid, la número nou. Catalunya és la regió número u en percentatge de publicacions científiques; Madrid, la número quinze. Això són clars indicadors del que ha passat els darrers anys. Madrid ha concentrat més del dinou per cent del PIB, és cert, però no en base a captació de talent, sinó buidant Espanya.

Som en un moment rècord d'inversió estrangera, però, en canvi, les inversions en infraestructures de l'Estat cada cop van a pitjor. El 2019 Foment del Treball ens deia que en deu anys s'havien deixat d'invertir 28.000 milions d'euros del que ens pertocaria pel pes econòmic, i el 2021 actualitzen l'estudi i ens diuen que ja en són 35.000; 7.000 milions d'euros en aquests dos anys, senyor Gallego. I ara inverteixen fons europeus al Corredor Mediterrani en el seu pas per Madrid. Quins nassos.

Per això exigim a l'Estat que s'inverteixi el dinou per cent, el que ens pertoca, en una esmena que hem introduït. A veure què voten vostès, senyors del PSC i senyors dels comuns. Vostès ara són el problema, el problema perquè la societat catalana no pugui avançar limitant-nos els Next Generation. Són els recursos clau per a la reindustrialització del país, per fer-lo més competitiu. Cada euro que ens pertoca i no ens arriba fa perdre competitivitat a la nostra economia, i, per tant, benestar, salaris i, sobretot, futur.

I, parlant de salaris, hem introduït una esmena per demanar que el Govern faci efectiu el salari mínim de referència, el seixanta per cent del mitjà, per a primers del 2023. Això equivaldria a 1.240 euros, aproximadament. Una bona manera de potenciar la indústria –valor afegit– i mitigar la inflació en els treballadors amb menys recursos.

I també hem introduït una esmena per atendre el gran problema per a la indústria, que limita el creixement, que és la manca de personal qualificat. Sense personal format, el creixement de la indústria queda limitat. Per això l'FP dual és clau. I per això hem introduït una esmena per fer créixer fins al quaranta per cent els estudiants de dual.

Abans d'acabar, vull donar les gràcies a Esquerra per acceptar o transaccionar totes les esmenes que hem fet.

I, finalment, recordar que ja fa un mes vaig denunciar en el faristol els beneficis caiguts del cel de les energètiques. Fa un mes. Fa un mes han guanyat 3.000 milions d'euros més, les energètiques. I què han fet el PSOE i Podemos? Doncs fins ara re. Ho lamentem molt, però ho continuarem recordant fins que no facin alguna cosa eficaç.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, després de les esmenes defensades, per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Antonio Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Es una moción muy larga, de estas que acostumbramos a ver últimamente, con dieciocho, veinte o veinticinco puntos; luego, posicionarte en cinco minutos sobre temas tan complejos, pues, es altamente complicado. Pero yo creo que esta moción se puede resumir en tres grandes líneas.

Una, la que habla de la maravillosa, estupenda y fantástica estrategia de captación de inversión extranjera de Cataluña en coherencia con lo que nos cuenta en cada pleno el señor Torrent y su inexplicable narcisismo político. En fin, hablan de Mont-roig, de la inversión de Mont-roig. Nosotros nos alegramos, por supuesto, pero es que una golondrina no hace verano.

El otro día, en la Comisión de Economía, el señor Faus, el presidente del Círculo de Economía, dijo que 310.000 empleos industriales se habían perdido en los últimos veinte años en Cataluña. Y estamos aquí haciendo un discurso de autocomplacencia diciendo que lo hacemos estupendamente y que somos la mejor región del mundo mundial, como acaba de decir el diputado de Junts, en la captación de industria. Francamente, es decir..., es que..., aterricen, o sea, hagan una política un poquito más basada en la realidad.

El imaginativo diputado, pues, también acaba de hablar de Madrid, ¿no? Dice: «Es que Madrid...» Bueno, no sé. Mire, le voy a dar un dato, así... Mientras..., mira-

ba el teléfono; digo: «A ver cómo está Madrid, a ver si es verdad, en fin, alguno de estos datos que dice este diputado», ¿no? Dice: «España atrajo en el año 21 28.758 millones de inversión extranjera. Madrid se llevó el setenta y tres por ciento de la inversión extranjera, incrementando el catorce por ciento respecto a la cifra del año anterior. Cataluña recibió solo 3.000 millones de inversión extranjera. Recibió siete veces menos que Madrid, y cayó un cinco por ciento con respecto al año 20.»

¿Y el dato me lo he inventado yo? No. El dato es de la Secretaría de Estado de Comercio del Ministerio de Industria, Comercio y Turismo. Es decir, no es el típico dato que fabricamos los ultraturbomegafascistas demoníacos seres de VOX, no. (*Rialles*.) Entonces..., en fin, un poquito de rigor –un poquito de rigor.

Y, en segundo lugar, hablan en su moción del clásico este, «Madrid nos maltrata», «España nos roba», «el profe me tiene manía» (*remor de veus*) y otras cosas del estilo. Bueno, sobre el déficit de inversiones, ¿no?, algunas cosas. Siempre omiten que el Gobierno de España tuvo que hacer frente, a lo largo de las últimas décadas, de las últimas dos décadas, a dos graves crisis económicas: la financiera del 2008 y la vinculada a la pandemia, especialmente.

También ocultan deliberadamente que es el Gobierno de España el que financia vía FLA este chiringuito, que se le deben 60.000 millones de euros al Gobierno de España. Y dicen: «No, es que no invierten»; bueno, pero es que te financian. Es que sin el Gobierno de España tendríamos que *tancar la paradeta*, cerrar la persiana, cosa que nos satisfaría mucho, a los diputados de VOX.

Tercero. Hay un informe, lo vuelvo a recordar, de Airef, que yo creo que es un organismo serio, que se llama «Infraestructuras del transporte», donde deja claro que Cataluña ha sido la región de España que más inversión bruta nominal ha absorbido en el periodo 1985-2018. Airef, ¿eh? El 15,8 por ciento de las inversiones se las ha llevado Cataluña. Es decir, decir que la malvada España nos maltrata y que el profe nos tiene manía es mentira, es infantil, no tiene nada que ver con la realidad. También en términos de inversión media por habitante estamos por encima de la media española.

Y, en tercer lugar, también veo que hablan de la pérdida de poder adquisitivo de los trabajadores, ¿eh? Estamos de acuerdo. Ante esta espiral inflacionista, desde aquí tenemos que hacer todo lo posible para que las familias catalanas no sigan perdiendo poder adquisitivo. Estamos completamente de acuerdo. Dicho esto, ustedes que gobiernan, ¿van a bajar los impuestos a las familias catalanas para que no sigan perdiendo poder adquisitivo o las van a seguir friendo a impuestos? En segundo lugar: ¿van a deflactar los tramos del IRPF, el tramo autonómico del IRPF, para no machacarlos a impuestos, ahora que estamos en campaña de renta, o no, o solo bla, bla, bla...? En tercer lugar: ¿van a subir los sueldos a los empleados públicos de la Generalitat de Catalunya en torno al IPC, o no, o solo el sector privado?

Ustedes, en fin, inventan siempre con el dinero de los demás. Por tanto, es trampa el planteamiento que hacen ustedes. Nosotros, por tanto..., oye, hay algunos puntos que están bien, sí, se podrían votar perfectamente, pero es que la filosofía que aparece en el ADN de esta moción no la compartimos por estas tres cuestiones, porque se basa en demagogia, en hipocresía y es puro populismo bolivariano bananero.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*.)

La presidenta

I, finalment, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Gràcies, presidenta. Bé, moltes coses ja han anat sortint en el debat i intentaré no ser massa repetitiva, però estem davant d'una moció que diu moltes coses i diu

poques coses alhora. És a dir, en alguns dels punts podríem dir: «Ah, sí», o alhora «No», perquè no saps ben bé què diu, més enllà de paraules i de certa retòrica.

Una mica com la retòrica que recordava el diputat a l'inici de la seva intervenció, de les famoses quatre transformacions, que són bàsicament retòrica, perquè, de transformacions reals, ben poques, en un any de Govern. Per tant, queda curt en molts dels punts. O, en d'altres, no?, ha utilitzat, com deia, bones paraules però poca concreció, i, per tant, es fa molt difícil saber si ens sembla bé o no, perquè la concreció acostuma a ser allò important i allò que mostra cap a quin lloc es va.

I vostès deien –i ha anat sortint, no?–: «Què ens cal?» Per nosaltres és molt clar: planificació. Planificació, o les inversions i la reindustrialització necessària. La recuperació econòmica o la sortida digna de la crisi requereix planificació, allò que trobem a faltar en aquest Govern.

Perquè està molt bé que parlin de la inversió a Mont-Roig del Camp. Ahir, a la sessió de control, jo crec que va sortir unes sis vegades, l'exemple de Mont-Roig del Camp, o del conseller o del president. Preguntin-se per què bàsicament recorren sistemàticament a aquest exemple. Potser és que és l'únic? Plantegem-nos-ho.

Per tant, aquí, ho torno a dir, cal planificació. Planificació i diversificació. I aquí..., és l'altre element. És a dir, tot es basa, en molts dels punts en aquesta moció, en la necessitat d'inversions o de fons europeus en el PERTE del vehicle elèctric. Tot en el mateix sac. Seguim amb la idea de la indústria de l'automoció com la indústria on Catalunya hi aboca la majoria d'esforços o d'inversions. I el que cal és diversificació, perquè, si bé és cert que la indústria de l'automòbil de combustió ha de transformar-se, també cal que reduïm. I, per tant, no és només una mera conversió de vehicle de combustió a vehicle elèctric, sinó que també cal una redefinició de la mobilitat en aquest país. Per tant, no tot ha de ser vehicle elèctric.

I, per acabar, és evident que sistemàticament hi ha hagut una manca d'inversions o deixadesa per part de l'Estat en inversions a Catalunya, però, aquesta idea centralitzadora de l'Estat, no pot ser que des d'aquí també s'estigui reproduint? I, que, per tant, està molt bé dir «l'Estat no inverteix aquí», però..., la Generalitat té una visió global i, per tant, inverteix també fugint de la centralització de les infraestructures en una lògica centralista? Aquí també..., a vegades està bé veure la palla a l'ull aliè, però mirem-nos la nostra, també.

Per tant, com deia, en molts dels punts ens abstindrem, en d'altres votarem que no i en alguns –pocs– votarem que sí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Doncs, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Engelbert Montalà.

Engelbert Montalà i Pla

Gràcies, presidenta. Dos minuts són pocs, per intentar contestar a totes les aportacions que han fet vostès des de les seves visions. Abans de tot, agrair-los, al final, totes les aportacions que han fet en les esmenes i en les transaccions, que han millorat, de ben segur, aquesta moció. I respondré ràpid i breu, d'acord?, perquè no tinc gaire temps.

Ciudadans ha centrat la seva intervenció bàsicament en les infraestructures. Nosaltres estarem encantats de que ens acompanyin en que l'àmbit competencial en el que gestionem les nostres infraestructures pugui ser més gran. Si ens acompanyen a demanar-ho i voten a favor de que aquest àmbit competencial sigui molt més gran, com a diputats al Parlament de Catalunya, nosaltres estarem molt feliços. Vull dir, és tan fàcil com que ens ajudin a demanar el cent per cent de la gestió de tot el procés de les infraestructures que tenim. I llavors sí que ens podran criticar si fem o no

fem bé la feina, però tenim les eines que tenim i tenim l'àmbit competencial que tenim, i això és molt important identificar-ho.

Al senyor Gallego, completament d'acord amb la seva visió del diàleg social, de l'equilibri territorial, dels reptes transformadors, sobretot d'aquests reptes educatius que tenim per davant, amb la formació dual. I si cal dir que existeix..., que potser ha millorat, el procés d'inversió de l'Estat, però ens pertoca a nosaltres, com a diputats del Parlament de Catalunya, dir que encara hi ha aquesta mancança d'inversió i d'execució d'inversió al nostre país. I cal dir-ho. Cal dir-ho i ens pertoca dir-ho. Però, de totes maneres, moltíssimes gràcies, també, per les seves aportacions.

Senyor Ordeig, no em posi el tema de les rodalies de Lleida sobre la taula, perquè s'hi enganxarà els dits –perquè s'hi enganxarà els dits. Perquè porten gestionant-ho un munt de temps. I com ha anat? Fatal. Que els estudiants del meu poble se'n van a un altre poble a agafar el tren per anar a Barcelona, perquè el de Barcelona, a la línia Lleida-Manresa, tarda el que tarda. La gestionaven vostès.

Que no passa res, que jo l'entenc. Que cadascú s'ha de agafar d'allà on es pot agafar, clar, però també ens pertoca a nosaltres, agafar-nos allà on ens pertoca agafar-nos, que som diputats al Parlament de Catalunya (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, presidenta. El 2021 Rodalies va executar només un deu per cent a Lleida, eh? –un deu per cent, eh? Clar, llavors, clar que m'agafo a on me puc agafar, com vostè també s'agafa on se pot agafar.

A la CUP, intentarem ser més clars la pròxima vegada perquè ens acabin comprant tots i cadascun dels punts. Intentaré ser més metòdic i ampliar una miqueta més aquest àmbit, a l'hora d'explicar-li una miqueta tots els punts. M'hi comprometo, senyora Reguant. L'hi prometo.

A VOX no li penso contestar, perquè la mala educació és digna d'estudi.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Acabat aquest debat, els faig avinent que la votació d'aquest punt, com de la resta dels precedents, tindrà lloc un cop acabat el següent punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat viària amb relació als modes de mobilitat, que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat viària amb relació als modes de mobilitat

302-00148/13

Té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor José Rodríguez.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, presidenta. Aquesta moció és de mobilitat activa i sostenible, no exactament de transport públic, que n'hem fet moltes, en aquest Parlament –i, de fet, n'hi ha una de la CUP que també es debat en aquesta sessió plenària. I té cinc parts: una part que és declarativa i que, segurament, és la que més problemes pot posar a molts dels grups, perquè, en el fons, busca un canvi de cultura: és que el cotxe, el vehicle privat motoritzat, deixi de ser l'element central de la nostra mobilitat i passi a ser-ne un element complementari.

Per tant, és una aposta per abandonar les solucions en les que per solucionar l'accidentalitat es parteix d'ampliar vies d'alta velocitat. I això no funciona, quan tenim una xarxa madura com la catalana. És a dir, quan fem això el que fem és induir més trànsit, el que fem és induir més mobilitat privada de transport motoritzat, i, per tant, més accidentalitat.

A més, això s'afegeix a algunes coses que hem fet que potser no són del tot bones, com obrir peatges sense contemplar els efectes que té en la mobilitat induïda o els efectes que pot tenir, a la llarga, en un bon manteniment d'aquestes vies d'alta capacitat.

Hem fet avenços, però fem dos passes endavant i una passa enrere, i això és degut a que tenim por. Ens fa molta por treure el cotxe com a element central de la mobilitat, perquè és poc electoralista, perquè pot treure vots; tot i que porta solucions a llarg termini..., un cop aplicades, les solucions tothom les vol, però fer aquestes passes fa por.

La segona part segurament tindrà més facilitat i tindrà més suports: són mesures de mobilitat intel·ligent –les cruïlles intel·ligents, senyalitzacions temporals quan hi ha presència de ciclistes a la via, senyalitzacions temporals lluminoses quan hi ha la invasió d'animals a les vies...– i mesures d'urbanisme tou. Sí que s'han de fer inversions a les vies d'alta capacitat, però no per cercar una ampliació d'aquesta capacitat, sinó per fer-les més segures: carrils reversibles segurs; incorporacions segures perquè quan el vehicle s'incorpori a una via d'alta capacitat generi una pertorbació de trànsit molt més petita, ja que aquestes pertorbacions de trànsit són les que poden provocar un accident o poden generar aquesta congestió.

Una tercera part, que té a veure amb els mossos de trànsit. Hem d'apostar per la inspecció o per la sanció, lamentablement, perquè els nostres mossos de trànsit salven vides. I aquesta tasca que fan els nostres mossos de trànsit és essencial. I, per tant, demanem en la moció que el pla de patrullatge de mossos de trànsit que ha anunciat Interior s'implementi, i que es faci inspecció especialment en els tacògrafs dels camions, tal com es va debatre també a la Comissió d'Interior.

I aposta també per una mobilitat activa. Els ajuntaments petits no tenen recursos per poder aplicar mesures de protecció dels vianants i vies ciclables, i aquí la Generalitat ha de fer un esforç, els ha d'ajudar. I també han d'apostar per unir els nuclis que estan en una distància inferior a deu quilòmetres per vies ciclables i caminables. Això és l'aposta per la mobilitat activa.

Per últim, té una part que és el pla de rescat del transport públic. La Generalitat i els ajuntaments han fet durant la pandèmia un esforç enorme per mantenir i fins i tot millorar la qualitat del transport públic del nostre país, quan hi ha hagut una caiguda d'usuaris, i això vol dir una caiguda d'ingressos. L'Estat s'havia compromès a rescatar, a cobrir aquest dèficit. Ha fet anuncis, però ni la quantia dels anuncis és suficient per les pèrdues que les mateixes entitats metropolitanes estan dient ni aquestes ajudes estan arribant en el temps que havien promès.

D'altra banda, per rescatar el transport públic cal que l'Estat també faci el compromís d'inversió que han fet la resta d'administracions. En els darrers els deu anys, la Generalitat i els ens locals han apujat la inversió en transport públic, mentre l'Estat l'ha congelat. Per tant, s'ha d'exigir a l'Estat aquesta part que li pertoca.

Finalment, vostès creuen en la mobilitat segura i sostenible? De paraula segurament tots, sí, però això vol dir una cosa: passa per abandonar el cotxe com a element central de la mobilitat i passa perquè hi tingui un paper complementari –i això vol dir que a vegades s'haurà de treure espai al cotxe allà on hi ha transport públic per fer-lo més àgil–, i passa també per treure espai al cotxe per facilitar la mobilitat activa. Aquesta moció el que pretén és un canvi cultural. Si li donen suport a la majoria de punts, vostès estaran col·laborant en aquest canvi cultural; si no, continuaran apostant per la vella mobilitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. Señores y señores diputados, el Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana nos presenta una moción que, como viene siendo habitual, afecta a una de sus consejerías, a uno de sus departamentos en el seno de la Administración autonómica, en el seno del Gobierno de la Generalitat, que, por cierto, como se debe saber ya la moción, pues, está ausente en este momento.

Una vez más, el Gobierno se presenta a sí mismo una moción sobre cuestiones concretas que en su mayoría son de su plena competencia, sobre cuestiones concretas sobre las que no sería necesario presentar moción alguna por parte del Gobierno, sino que deberían ser ya objeto de la acción concreta del Gobierno en el seno del departamento responsable.

Estas mociones –lo hemos visto reiteradamente– no son más que un intento de mostrar en el Parlamento las supuestas bondades de la acción de gobierno. Son mociones, por tanto, de cara a la galería, que deberían ser innecesarias, pero que el Gobierno se presenta a sí mismo con el ánimo de aprovechar la coyuntura y hacer lo que mejor se le da: propaganda.

Desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans también hemos presentado una enmienda a esta moción de Esquerra. En concreto, hemos querido añadir un nuevo punto preliminar con el que poner en contexto la realidad del compromiso con la movilidad sostenible que tiene este Gobierno y los que le han precedido en las cuatro legislaturas anteriores, desde que Artur Mas se hizo con la presidencia de la Generalitat.

Lo que hemos constatado desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans, tal y como lo expresamos en nuestra enmienda de adición, es que la inversión en transporte público de la Generalitat ha sido prácticamente inexistente desde hace más de diez años, y que, en consecuencia, más allá de los discursos grandilocuentes que quieren disimular esta triste realidad, la Generalitat no ha hecho nada para que la red de transporte público mejore en extensión, capacidad e interoperabilidad; una realidad incontestable plasmada en muchos ejemplos, entre los que probablemente la inacabada y parece que inacabable línea 9 de metro es uno de los más claros y constatables.

Como es lógico, el Gobierno –es decir, Esquerra– ha sido poco receptivo a nuestra propuesta y no ha aceptado nuestra enmienda, que no pretendía más que contextualizar la moción gubernativa en la realidad de las cosas. No nos ha sorprendido en absoluto, por supuesto.

Entrando en el contenido concreto de la moción gubernativa, los cuatro primeros puntos pretenden que el Parlamento de Cataluña se posicione sobre cuestiones de diversa índole que afectan a la movilidad de la ciudadanía en la comunidad autónoma. Previsiblemente serán aprobados, los cuatro puntos, pero yo les anticipo que al menos tres de los cuatro primeros puntos de la moción no contarán con el apoyo de Ciutadans.

El Gobierno se queja de que la movilidad para la recuperación de los efectos de la pandemia sea en transporte privado motorizado y no en transporte público o en movilidad activa; eso sí, sin atisbo alguno de autocrítica. Pretende, además, que co-mulguemos con la rueda de molino de que los problemas de congestión y de accidentalidad no se solucionan con más carriles disponibles y con la red de vías de alta capacidad. A falta de un transporte público eficaz, sigue siendo una solución necesaria para esa problemática concreta. Si el Gobierno pretende lo contrario, tiene mucho que hacer y ha hecho muy poco durante demasiado tiempo.

Y el punto 4, de los promotores del «No vull pagar», ¿eh? –¿lo recuerdan?–, no es más que un insulto a la inteligencia del conjunto de la ciudadanía.

Del punto 5 al 17 les vamos a decir que sí a todo, sin pestañear; eso sí, con la esperanza, seguramente frustrada, de que las buenas palabras se traduzcan en hechos concretos y de que el Gobierno de la Generalitat haga su trabajo y lo haga pronto y

bien, cosa que supongo que no les extrañarà. No creemos que se convierta en realidad. En todo caso, es el Gobierno el que se insta a sí mismo sobre cuestiones que, como ya he dicho, tendría que estar ejecutando desde hace tiempo. Menos mociones de autobombo y más concreción en la ejecución de políticas públicas que no dejan de ser necesarias para el conjunto de la ciudadanía.

El último punto, el 18, en el que instan al Gobierno de España a una serie de cosas, tampoco contará con nuestro apoyo total. Miren, el apartado *a*, que pretende cargar la totalidad del déficit de recaudación derivada de la pérdida de usuarios por la covid en 2020, 2021 y 2022 a la Administración central, no es de recibo. En estas cuestiones que afectan a varias administraciones públicas consorciadas la respuesta es clara: cada palo que aguante su vela. Algo parecido pasa con el apartado *b*. Por tanto, en este punto solo daremos apoyo al apartado *c*.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, presidenta. No veig el conseller... Diputades, diputats... Jo crec que els conceptes de mobilitat segura, millora de la infraestructura, inversió en transport públic i utilització de les eines digitals per a una mobilitat més intel·ligent formen part de la mateixa equació. I quina és, aquesta equació? Bàsicament, que hem de millorar la seguretat viària dels nostres modes de transport, sobretot el de les persones que els utilitzen i els modes de transport que utilitza la xarxa viària del nostre país.

La seguretat viària..., les infraestructures que l'han de servir han vist o han viscut una profunda transformació en els darrers anys que ha permès una reducció de l'accidentalitat i de la mortalitat, que és la part més negativa d'aquesta. Aquesta tendència s'ha vist, però, estancada, frenada, en els darrers dos, tres anys, i fins i tot amb repunt, no?, de l'accidentalitat i també de la mortalitat associada a aquesta. No és un fenomen exclusiu de Catalunya. És un fenomen exclusiu al conjunt de l'Estat espanyol, però també de Catalunya, en la mateixa proporció.

Per tant, des del nostre punt de vista –i ja li anuncio que donarem suport a la majoria de les propostes que ens fa el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana–, cal implementar noves mesures per seguir assolint nous objectius. La pregunta que ens hauríem de fer és: és possible millorar? I jo crec que la resposta ha de ser positiva. Molts països i territoris de la Unió Europea ho estan fent. No han tingut aquesta frenada i estan millorant els seus índexs. I, per tant, nosaltres també tenim, creiem nosaltres, un ample marge de millora.

Opinem..., i compartim les propostes que agents del sector fan, en el sentit de que hem de tenir com a principi inspirador una visió zero en matèria de seguretat viària. És a dir, que si només tenim..., o només si tenim, més ben dit, ambició, podem consolidar aquests objectius i avançar.

El manteniment i la millora de la xarxa viària, també en forma d'inversions noves, hauria de ser una de les prioritats pressupostàries del Govern, i aquí el Govern, diputat, fluïxeja una mica.

També opinem que el que cal, més enllà de mocions ben intencionades com aquesta, que ja li he dit que bàsicament en tots els seus punts li donarem suport..., el que ha de fer el Govern és promoure un pla estratègic de mobilitat urbana sostenible per al conjunt de Catalunya, i sobretot un pla acordat amb el municipalisme, que coordini polítiques i ajuts per implantar mesures estructurals que facilitin justament la mobilitat sostenible, amb especial incidència..., ja sé que avui hem tingut diversos debats sobre ruralitat i zones urbanes, però amb especial incidència a les grans ciutats i a les àrees metropolitanes del país –no només a la de Barcelona, a les àrees

metropolitanes del país—, que és allà on es produeixen bàsicament les congestions en aquest moment.

Millorar la mobilitat. Millorar el transport públic té també una incidència directa en la reducció de la contaminació atmosfèrica, amb l'objectiu —que també n'hem parlat diverses vegades en aquest hemicicle— de que la qualitat de l'aire no superi els límits perillosos per a la salut que estableix la Unió Europea i garantim, doncs, justament la qualitat de l'aire bàsicament a la regió metropolitana de Barcelona i Tarragona, però, per extensió, del conjunt del país.

Ens satisfà especialment que s'hagi incorporat una esmena que havia proposat el nostre grup parlamentari, que és la utilització eficient i correcta dels bus-VAO, que són una eina imprescindible per afavorir el transport públic a través dels busos exprés, per connectar ciutats i territoris que no tenen línies fèrries per moure's en el conjunt de la regió metropolitana. I sap el diputat perfectament, sap el Govern perfectament que aquests carrils busos no s'utilitzen correctament. I, per tant, estem satisfets de que s'hagi incorporat aquesta esmena i que li hàgim posat deures al Govern en aquest sentit.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, defensarà les esmenes presentades la diputada senyora Mercè Esteve.

Mercè Esteve i Pi

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, ens trobem davant d'una moció que parla des de la transversalitat, la transversalitat i la coordinació que han d'existir des de totes les àrees de govern. Està clar que volem una mobilitat i unes infraestructures òptimes per al nostre país, en condicions i adaptades als territoris, però també volem aquell finançament necessari i que ens pertoca. Per això continuarem reclamant i exigint al Govern de l'Estat els greuges econòmics als que està sotmesa Catalunya, amb la necessitat, com ha dit el vicepresident Puigneró i en diverses ocasions, d'una partida extraordinària per fer front al dèficit econòmic que acumula el transport públic des de la pandèmia, però que se suma a la partida ordinària i deficient per part de l'Estat.

No podem permetre que, per exemple, l'aportació de l'Estat a l'Autoritat del Transport Metropolità de l'àrea de Barcelona per a aquest 2022 sigui de 40 milions d'euros menys que el 2021, que era de 149,3 milions d'euros, situant-nos en el mateix import que l'any 2020 i que el 2019 i que el 2018, amb 109,3 milions d'euros el 2022, i provocant que el dèficit d'aquesta reducció l'hagin d'assumir des dels ajuntaments metropolitans i des de la pròpia Generalitat. Val a dir que aquests 109,3 milions d'euros són d'un total de 1.000 milions d'euros per a l'àmbit metropolità. Per tant, en lloc d'anar endavant, el que fem és anar endarrere.

Volem millors infraestructures de mobilitat, sí. I volem també generar la millor confiança en el transport públic perquè els trens de Renfe no vagin tard dia sí dia també i no vagin plens com les llaunes de sardines. Sabem que des del Departament de la Vicepresidència s'aposta per la mobilitat i el transport col·lectiu i adaptat a les necessitats del territori per afavorir una millora de la mobilitat sostenible, eficient i segura, però que també porti i afavoreixi oportunitats laborals, educatives i comercials sense que importi la distància respecte de Barcelona. Una mobilitat amb ferrocarrils, amb busos a demanda, però també amb la necessitat de continuar reclamant uns bons serveis ferroviaris, que només seran una realitat amb el traspàs de rodalies a la Generalitat.

I, pel que respecta a les vies d'alta capacitat, les autopistes, possiblement han guanyat en densitat, sí, però segueixen sent vies segures que poden incrementar l'accidentalitat proporcionalment a l'augment del trànsit, però no pel fet de ser més pe-

rillosos. I el més important és que en aquestes no hi ha xocs frontals, i han ajudat a reduir els accidents mortals que hi havia –com, per exemple, a la nacional 340– causats pel doble sentit de la marxa.

I, quant a l'accidentalitat, podem entendre que hi ha un augment de la mobilitat, pausat durant la pandèmia. La gent ja surt de casa, i pot haver augmentat respecte a l'any anterior, però s'haurien d'abordar altres factors, com, per exemple, l'augment d'accidents de trànsit causats pel notori creixement de la població de senglars. Sembla que en tenim una plaga arreu del territori, que tenim com a mínim dos i tres accidents diaris a tot Catalunya, i que causen tot tipus de sinistralitat.

Així doncs, als carrils reversibles cal posar-hi més i més seguretat, més presència de mossos permanentment al *transfer* dels carrils addicionals per evitar l'entrada dels vehicles que ho tenen prohibit, i cal que s'augmentin els dispositius en sectors de trànsit de tot Catalunya, i cal garantir una millor seguretat viària tot avançant en la millora de les infraestructures públiques per a tots i per a totes. Així doncs, des de la transversalitat i des de la coordinació, posem-hi remei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Doncs, després del torn de defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, presidenta. Señoras y señores diputados, nos presenta Esquerra Republicana una moción muy extensa, de dieciocho puntos, que en realidad son veintuno, porque el último va desglosado. Es una moción de enjabonado y enjuague al *conseller* Elena y al Departament d'Interior.

En muchos de sus puntos trata medidas a favor de la seguridad viaria, algunos de los cuales, obviamente, vamos a votar a favor. Todas las medidas en pro de la seguridad vial, de una mayor concienciación en esta materia para reducir la siniestralidad en carretera, contarán siempre con el apoyo de nuestro grupo parlamentario. Sin embargo, sí echamos en falta un estudio sobre la viabilidad y el coste económico de estas medidas, que no está en la moción y que nos permitiría valorar la idoneidad y la eficiencia de estos sistemas.

Y si en Cataluña..., o no solo en Cataluña, sino en toda España, cada vez hay una mayor concienciación ciudadana sobre la necesidad de respetar las normas de circulación, de mejorar la señalización, los sistemas de seguridad, en gran parte es gracias a la Dirección General de Tráfico. Y por ello se ha logrado en España reducir la mortalidad en carretera, por ejemplo, de los cuatro mil muertos del año 2005 a 1.004 en el año 2021, que sigue siendo, no obstante, una cifra alarmante.

En esta línea, entendemos, por tanto, necesario reforzar los mecanismos de colaboración con la DGT, por su acreditada experiencia y porque en definitiva es la DGT la que está presente en los organismos internacionales en materia de seguridad y gestión de la movilidad, y es importante, por tanto, contar con su criterio.

Por lo demás, el resto de la moción trasluce una clara tendencia a demonizar el transporte privado, como se puede ver en el punto 2. Y en VOX defendemos la libertad de los ciudadanos de elección del transporte que quieran utilizar. Para ustedes el hecho de que un ciudadano elija su coche como medio de transporte habitual es un problema. Los políticos no estamos para obligar a los ciudadanos a moverse de una forma determinada; estamos para asegurar que las condiciones de todo tipo de transporte, ya sea público o privado, sean seguras y eficientes. En definitiva, estamos para facilitar la vida de los ciudadanos, y no para complicársela.

Mejorar todos los aspectos de la movilidad del transporte público y privado no está en absoluto reñido. Y su obsesiva criminalización del coche ataca directamente

a las posibilidades de trabajo y a la calidad de vida de muchas familias y trabajadores que no tienen más remedio que utilizar el vehículo propio como medio de transporte diario.

Ustedes pretenden obligar a los ciudadanos a moverse en transporte público. Pero, sin embargo, no les importan ni el incremento de la inseguridad en el transporte público –por ejemplo, en muchas líneas de cercanías, como la R1, donde hay altercados y agresiones prácticamente diarias– ni el empeoramiento de la calidad de vida que supone para los trabajadores. A ustedes les interesa más imponer medidas climáticas de cara a la galería; medidas, como siempre, en las que salen perdiendo las clases medias y trabajadoras. Son medidas que afectan a las clases populares y que son, por lo tanto, las grandes perjudicadas.

Ya ha salido en una moción anterior el informe del Banco de España de este mayo del 2022, «La economía española ante el reto climático», en el que se indica que son justamente los hogares con menos renta, aquellos con más miembros, aquellos en los que hay personas de treinta y cinco a cuarenta y cinco años o aquellos situados en las zonas rurales los que se van a ver más perjudicados por las políticas climáticas y por la transición verde.

En otro punto hablan de movilidad activa, interurbana, y de desarrollar vías ciclables y caminables. Esto nos parece muy bien, pero siempre que la creación de estos carriles no se haga a costa de reducir las carreteras ordinarias del tráfico rodado. No hagan ustedes como ha hecho la señora la Colau con apoyo del PSC en Barcelona, que ha convertido la ciudad condal en una ciudad intransitable, en la ciudad más atascada de España. Y no lo digo yo, lo dice la revista digital de la DGT: Barcelona se ha convertido en la ciudad con más atascos de España en 2021, en la que los conductores pasan una media de ochenta y cinco horas en atascos, un veintidós por ciento más que el resto de la media de las ciudades españolas. Un auténtico infierno para todos aquellos que circulan por sus calles, por culpa de su manía persecutoria del coche.

En definitiva, pues, vamos a apoyar todas aquellas medidas dirigidas a garantizar la seguridad del tráfico rodado. Pero, si realmente les preocupa esta cuestión, nosotros le recomendamos dos cosas: por una parte, que colaboren con la Administración estatal competente, como es la DGT, y, por otra parte, también que dejen de criminalizar el transporte privado, porque su obsesión, su obsesiva demonización del coche, solo trae caos, colapso circulatorio y disminución de la calidad de vida para los trabajadores y las familias catalanas que no lo usan por capricho, sino por necesidad, para desplazarse.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat senyor Xavi Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades. Bé, d'entrada, dir que votarem a favor d'aquesta moció, i que ho farem perquè pensem que cal explorar totes aquelles mesures que intentin paliar la sinistralitat i que ho facin en un moment en què hi ha una situació creixent i exponencial de víctimes i de morts fruit d'accidents de trànsit.

Dit això, plantejem una posició absolutament escèptica amb el plantejament de la moció i amb el contingut per raons que ja s'han expressat anteriorment aquí al faristol, com les de demanar el propi partit que executi, el Govern, les mesures que ja ha plantejat que executarà, o com per plantejar des de l'àmbit d'Interior una sèrie de polítiques que són de planificació estructural, de territori, de transport, i que haurien d'ocupar a tot el Govern.

I una dada: en cinc mesos a l'AP-7 hi ha hagut tantes morts com en tot el 2021, i en sis de cada set accidents mortals hi havia implicat un camió. Volem solucions immediates? El Govern vol aplicar solucions immediates? Nosaltres en veiem dues de claríssimes: s'ha de regular l'accés de camions –i s'ha de fer de forma efectiva i clara– i s'ha de millorar la freqüència i la qualitat del transport públic, i s'ha de fer ja. I això són mesures que pot fer el Govern, i, que, per tant..., s'haurien de fer.

Dit això, la consideració general o com ho veiem des de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar: l'única manera de reduir de forma efectiva les morts en accidents de trànsit és garantir una xarxa de transport públic col·lectiu, interterritorial, democràtic i accessible per a les classes populars, i que sigui cent per cent públic i no contaminant. I això vol dir planificació estratègica, això vol dir desenvolupament d'una mobilitat i d'un model de mobilitat absolutament antagònic al que ha estat fins ara prioritari. Per tant, pensem que cal parar de posar pedaçs a un model que és caduc, que cal treballar en un canvi del model de mobilitat i que cal situar al centre el transport públic i les necessitats de les persones.

Per això la diputada Montserrat Vinyets desplegarà de forma exhaustiva, en la moció que presentem després, una proposta respecte a la xarxa ferroviària i el transport públic, i sobre la necessitat –que és clau– d'intervenció, de planificació pública, cap a un model de mobilitat diferent.

En tot cas, uns breus apunts. Les infraestructures i les xarxes de comunicació són estratègiques, i, per tant, han de ser sempre públiques i han de pertànyer al conjunt de la ciutadania. Cal revertir-ne qualsevol procés de privatització tant pel que fa a planificació com pel que fa a execució o manteniment.

Segon, com deia abans, cal un canvi en la política d'infraestructures posant fi a les obres faraòniques i a aquelles que siguin socialment i econòmicament deficitàries. I, sobretot, cal desenvolupar una xarxa de transport públic al servei dels ciutadans i ciutadanes. I això vol dir apostar per un transport i mercaderies amb menys externalitats, perquè fer-ho també vol dir evitar accidents. Per això deia al principi que els camions estan implicats en sis de cada set accidents mortals, i això també vol dir canviar aquest model.

Per tant, cal impulsar les xarxes ferroviàries i les formes de mobilitat sostenibles. I, alhora, cal que el ferrocarril sigui la columna vertebral del sistema de transport del país, no només per connectar Barcelona, sinó per connectar tot el país i perquè pugui ser una alternativa real al transport privat. I així és com reduïrem morts a les carreteres, i així és com reduïrem trànsit.

Bàsicament pensem que és imprescindible un programa d'inversions ferroviàries global, integrat i amb una visió de país, al marge que l'operador sigui Ferrocarrils o Renfe, i en el qual es prioritzin les inversions que poden generar més connectivitat i nous passatgers. Des de la CUP pensem que només així es pot capgirar el model de mobilitat actual, basat en el vehicle privat, i, per tant, causa també de tota aquesta mortalitat, i que entre moltes altres externalitats, com les morts indirectes per contaminació, en té una de molt clara, que és la sinistralitat en carreteres i autopistes.

I un darrer exemple: per què a l'R4 s'ha reduït la freqüència un cinquanta per cent, aquestes darreres setmanes? Quin model s'està fomentant amb això i com es pot combatre la sinistralitat a carreteres? Com es poden combatre els embussos, com es poden combatre els accidents, si alhora s'està reduint la freqüència a l'R4?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Bé, des d'Esquerra Republicana se'ns presenta aquesta moció, en la qual es vincula la seguretat als modes de transport, cosa que trobem necessària, interessant, i, per tant, doncs, que agraïm i que felicitem, no?

En primer lloc, el que voldríem apuntar és el concepte de seguretat, que s'ha vinculat molt a la reducció de l'accidentalitat, que òbviament compartim, però entenem que també hem d'entendre la seguretat vinculada als modes de transport d'altres maneres, com, per exemple, i sobretot, pel que fa a la salut. I, per tant, doncs, com la contaminació de l'aire, la contaminació atmosfèrica..., ens permetria reduir de l'ordre de 3.700 morts a l'any a l'àrea metropolitana de Barcelona, i el paper que té el vehicle privat en la contaminació, justament en la producció de morts per contaminació de l'aire.

També en l'àmbit de la seguretat entesa com a benestar, i, per tant, com a reducció del temps dedicat al transport, el temps en congestió, i, per tant, els usos del temps, la importància també de com gestionem el transport per fer un ús del temps més eficient i una societat amb major benestar. I això té a veure també amb una qüestió d'equitat territorial, i, per tant, al final també amb com tots els territoris han de poder tenir accés a diferents modes de transport per tenir una societat amb aquest benestar.

Per tant, entenent la seguretat des d'aquesta perspectiva més àmplia, anem a veure quins són els modes de transport que ens faciliten guanyar seguretat en tots aquests sentits. I és evident que n'hi ha un que ens els perjudica, que és el vehicle privat. I, per tant, el plantejament que fa la moció, i que nosaltres compartim, de la necessitat d'apostar pel transport públic, pel transport col·lectiu, en detriment i, per tant, en reducció del vehicle privat, doncs, òbviament el votarem a favor, com no podia ser d'altra manera, com també votarem a favor la majoria de punts de la moció.

Dir-los també que, quan plantejem modes de transport, és evident –i ha sortit ja en intervencions que m'han precedit– que qui té la competència per implementar mesures que afavoreixin un canvi en els modes de transport és justament un dels departaments que no hi és –de fet, no n'hi ha cap, no?, però, en qualsevol cas...–, al qual no se li va adreçar la interpellació, que és el de Territori. I, per tant, aquí també és una mica sorprenent com, des d'un departament de la Generalitat, es fa una interpellació al seu propi conseller, però amb mesures que en realitat tots sabem que afecten una altra conselleria.

Però és igual. En qualsevol cas, el que sí que a nosaltres ens interessa és saber..., o ens interessaria saber què diria el senyor Puigneró d'algunes de les qüestions que aquí es plantegen. Perquè frases pràcticament literals a les que un servidor ha pogut manifestar a la Comissió de Territori interpellant el senyor Puigneró –com, per exemple, que la política de fer créixer sense límits els carrils i que la capacitat de la xarxa viària no és l'adequada–, doncs, se'ns qüestionen, i se'ns diu que si nosaltres estem en contra del progrés..., que estem en contra de tot, no?, simplement per dir que no hem de posar més carrils a les carreteres, i, en canvi, suposo que ara a vostès això no se'ls qüestionarà.

Però, en qualsevol cas, sí que els pressupostos de la Generalitat van incorporant algunes d'aquestes mesures, tot i que nosaltres justament el que vam facilitar i aconseguir a través de l'acord de pressupostos és justament apostar per un altre mode de transport, que és el del tren, i fer de Catalunya realment un país de trens no només a l'àrea metropolitana, sinó al conjunt del país, amb totes les inversions que vam acordar.

En qualsevol cas, a part d'aquests plantejaments generals, també amb relació a la pandèmia, que creiem que l'hem d'entendre com una oportunitat no només per canviar els modes de transport, que és veritat que el que ha produït és una reducció del transport públic en benefici del transport privat..., però, en canvi, hi ha una oportunitat que nosaltres creiem que no hem aprofitat prou i que té a veure amb el que s'està

plantejant aquí, que és la possibilitat de moure'ns menys. I, per tant, al final també reduïrem, també tindrem una mobilitat més segura i menys contaminant, si aconseguim moure'ns menys com a societat. I, per tant, aquí sí que creiem que la pandèmia ens podria haver obert una oportunitat, amb el foment del teletreball i la reducció de les necessitats de mobilitat, no?, però, en qualsevol cas, sí que compartim aquesta mirada.

Després, vostès fan una sèrie de propostes concretes, la majoria de les quals les compartim, les que tenen a veure amb mesures intel·ligents en diferents àmbits. És veritat que en algun dels àmbits segurament seríem molt més ambiciosos, però, en tot cas, ja tindrem temps per proposar i per debatre, per exemple, tot el que fa a l'àmbit del ciclisme i de com garantir la seguretat dels i les ciclistes a les nostres vies. I, per tant, creiem que aquí hi ha molt marge, molt recorregut per avançar en la seguretat, en l'àmbit del ciclisme, no?

I l'altra qüestió que vostès també situen i que nosaltres compartim és la necessitat d'apostar pel suport als municipis, perquè al final molts elements de seguretat viària i de modificació dels modes de transport tenen a veure amb com construïm els nostres pobles i ciutats, com els adaptem, com facilitem aquestes tipologies de mobilitat, i, per tant, la necessitat que des del Govern de la Generalitat també es recolzi l'àmbit municipal, especialment els petits municipis, però també els mitjans i els grans, no?, perquè puguin dur a terme polítiques de mobilitat activa i segura.

En qualsevol cas, doncs, agraïm la moció presentada, la compartim en pràcticament la seva totalitat i la votarem a favor.

La presidenta

Té la paraula, a continuació, en nom del Grup Mixt, el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bé, aquesta moció presenta, doncs, un ampli, en fi, llistat de mesures de prevenció, protecció, coordinació amb els municipis... Aquestes, que són més escèptiques, la veritat és que tampoc no aprofundeixen massa, però, com que tenen un to bonista, la veritat és que difícilment s'hi pot dir que no, i, en conseqüència, hi votarem favorablement, i són unes quantes.

A les que no hi podem donar suport són aquelles que aprofundeixen en l'obsessió malaltissa que tenen vostès per suprimir qualsevol tipus de llibertat d'elecció de les persones a l'hora de decidir com es mouen. És veritat que els poders públics poden tenir una tendència, doncs, a incentivar un determinat tipus de transport, però respectant una qüestió fonamental i que no podran evitar mai, per molt que vulguin transformar Catalunya en la Xina de les bicicletes: al final, la gent s'aixeca cada matí i ha de prendre lliurement la decisió de com es mou, i això és indiscutible, i ho ha de fer lliurement. I crec que això, hi insisteixo, no té un altre camí.

L'altra qüestió que no hi podem donar suport és la hipocresia amb la qual es refereixen al tema de les autopistes. Resulta que vostès van liderar durant molt de temps la campanya «Catalunya sense peatges», amb una excepció, que és la C-32, que és la seva, que aquesta és la més cara d'Europa, i aquesta la mantenen i la volen mantenir, no?

I el cert és que l'anunci de la supressió dels peatges es va fer l'any 2018. Ho va fer l'aleshores ministre Íñigo de la Serna. No han tingut prou temps per planificar el que podia passar un cop s'alliberessin els peatges? Jo crec que han tingut més de tres anys per fer-ho. Per tant, ara no es queixin de coses que els hi tocava fer a vostès.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula el diputat d'Esquerra Republicana, senyor José Rodríguez.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, presidenta. Primer de tot, vull saludar el director del Servei Català de Trànsit, el Ramon Lamiel, i el secretari general del Departament d'Interior, que ens acompanyen, i excusar..., que venen també en nom del conseller.

I començo agraint el tema de les esmenes als grups que n'han proposat, però també als departaments, perquè això és una moció que ha posat en repte també els mateixos departaments. Ha intentat portar al límit, des dels grups de suport del Govern, tota la capacitat que té un departament per assumir compromisos. I això també els hi vull agrair, perquè ens han facilitat poder arribar a acords amb el Grup, sobre tot, Socialistes i Junts, que hi han fet esmenes. I també agrair el to de les esmenes, tant de Junts com del PSC, perquè són constructives. I en vull valorar una en concret, que no l'ha citat el diputat però crec que és important, que és la implementació de l'estratègia catalana de la bicicleta. Això ens ha enriquit molt el document i incrementa el compromís del Govern.

M'hagués agradat negociar més. He trobat a faltar algunes esmenes d'alguns grups. I està bé venir al faristol, dir i fer propostes, però el registre d'esmenes, doncs, a vegades facilita enriquir la moció cap a un àmbit que sigui més constructiu. Però hi ha hagut una esmena que no ha donat peu ni a negociar, és a dir, hi ha declaracions de guerra que tenen més estima i més capacitat de diàleg que l'esmena que ens ha fet Ciutadans. Es veu que en aquest hemicicle hi tenim negacionistes del canvi climàtic i també hi tenim negacionistes de la mobilitat. Punt. Ja està. És a dir, no existeix mobilitat segura i sostenible si tothom que podem agafem el cotxe. Ja està. I això de la llibertat d'usos és: si tothom agafem els cotxes, no hi ha mobilitat ni segura ni sostenible, i, de fet, no hi ha ni mobilitat; hi ha congestió.

I una altra cosa: hi ha un biaix de renda. Les persones de renda més baixa tenen un accés més baix al cotxe privat –això és així–, i són, a més, les que patiran més les conseqüències del canvi climàtic i les que pateixen més la contaminació. Apostar pel cotxe privat quan vostès diuen que defensen les classes treballadores..., és tot el contrari: vostès volen que morin.

(Alguns aplaudiments. Pausa llarga.)

La presidenta

Molt bé. Doncs començarem ara les votacions de les mocions que hem debatut aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i les esmenes transaccionals que s'han admès.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les conseqüències de les polítiques aplicades en matèria d'acció climàtica (continuació)

302-00145/13

Comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les conseqüències de les polítiques aplicades en matèria d'acció climàtica.

Comencem votant els punts 1, 2, 3, 5 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han obtingut 14 vots a favor, 114 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 11 vots a favor, 117 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 11 vots a favor, 114 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara els punts 7, 8, 9 i 11.

Comença la votació.

Aquests punts no han quedat aprovats, amb 19 vots a favor i 114 vots en contra.
I, finalment, votem el punt 10 bis.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 19 vots a favor i 114 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accés als serveis bàsics en el món rural (continuació)

302-00147/13

Passem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'accés als serveis bàsics en el món rural.

Votem els punts 1, 2, 4... (*David Cid Colomer demana per parlar.*) Sí, senyor Cid.

David Cid Colomer

Si no vaig errat, també es votarà conjuntament el punt 7.c, i nosaltres demanàrem votació separada d'aquest punt 7.c.

La presidenta

D'acord. Per tant... (*Veus de fons.*) Ja està separat. (*Veus de fons.*) Ja estava separat, sí.

Ara votarem els punts 1, 2, 4, tot el punt 5 excepte el punt 5.f, i tot el punt 7, excepte el 7.c i el 7.e. Sí? (*Pausa.*)

Doncs comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 132 vots a favor.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

El punt 3 ha quedat aprovat, amb 117 vots a favor, 11 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 5.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 128 vots a favor i 5 abstencions.

Votem ara els punts 6.a, 6.c i 6.d.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 133 vots a favor.

Votem ara el punt 6.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 127 vots a favor, 1 vot en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 7.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 114 vots a favor, 11 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 7.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 128 vots a favor i 5 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques turístiques (continuació)

302-00146/13

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques turístiques.

Comencem votant els punts 1 i 2.a.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 105 vots a favor, 20 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara l'encapçalament del punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 105 vots a favor, 20 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara els punts 2.b, 2.h i 2.j.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 116 vots a favor, 9 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 119 vots a favor, 9 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 2.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 105 vots a favor, 20 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 2.a bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 105 vots a favor, 9 vots en contra i 19 abstencions.

Votem ara el punt 2.g.1.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 108 vots a favor, 20 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara els punts 2.g.2 i 2.g.3.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 108 vots a favor, 9 vots en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 2.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 108 vots a favor, 20 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 2.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 119 vots a favor, 9 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 2.i.

Comença la votació.

El punt 2.i ha quedat aprovat, amb 105 vots a favor, 20 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara el 2.k.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 105 vots a favor, 20 vots en contra i 8 abstencions.

Votem ara el punt 2.l.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 108 vots a favor, 20 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara els punts 2.m, 2.n, 2.o i 2.p.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 117 vots a favor, 9 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara els punts 2.q, 2.r i 2.s.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 108 vots a favor, 20 vots en contra i 5 abstencions.

Votem el punt 2.t.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 105 vots a favor, 20 vots en contra i 8 abstencions.

I, gairebé exhaurint el diccionari, votem el punt 2.u. (*Rialles.*)

Comença la votació. L'alfabet...

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 118 vots a favor, 9 vots en contra i 5 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

El punt 3 ha quedat aprovat, amb 108 vots a favor, 9 vots en contra i 16 abstencions.

I, finalment, votem el punt 4.

Comença la votació.

El punt 4 ha quedat aprovat, amb 114 vots a favor, 11 vots en contra i 8 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les inversions empresarials (continuació)

302-00149/13

Passem a votar la moció subsegüent (*aplaudiments*) a la interpellació al Govern sobre les inversions empresarials.

Comencem votant... Sí, senyora Reguant, per què em demana la paraula?

Eulàlia Reguant i Cura

Per demanar votació separada dels punts 3.b, 3.d, 3.f, 3.h, 4.c i del punt 2.a. O si-gui, els primers que he dit –3.b, 3.d, 3.f, 3.h, 4.c– poden anar junts.

La presidenta

D'acord.

Eulàlia Reguant i Cura

I, llavors, el 3.d bis, 3.d ter, 3.i i 4.b junts, també, poden anar, i el 2.a. Perdó, és que no hem arribat...

La presidenta

Gràcies. Teníem votació del punt número 2. És 2.a. (*Pausa.*) Dos, d'acord. (*Ignacio Martín Blanco demana per parlar.*) Senyor Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Presidenta, per prudència, no sé si demanar la votació separada de tots els punts.

La presidenta

Doncs endavant. Votarem separadament tots els punts, perquè... A veure. (*Veus de fons.*)

Comencem, doncs, votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 64 vots a favor, 52 vots en contra i 17 abstencions.

Passem a votar el punt número 2.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 vots en contra.
Votem ara el punt 3.a.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 102 vots a favor, 19 vots en contra i 12 abs-
tencions.
Votem ara el punt 3.b.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 113 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abs-
tencions.
Votem ara el punt 3.c.
Comença la votació.
El punt 3.c ha quedat aprovat, amb 72 vots a favor, 16 vots en contra i 45 absten-
cions.
Votem ara el punt 3.d.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 110 vots a favor, 14 vots en contra i 9 abs-
tencions.
Votem ara el punt 3.d bis.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 113 vots a favor i 20 vots en contra.
Votem ara el punt 3.d ter.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 113 vots a favor i 20 vots en contra.
Votem ara el punt 3.e.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 119 vots a favor i 14 vots en contra.
Votem ara el punt 3.f.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 113 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abs-
tencions.
Votem ara el punt 3.g.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 110 vots a favor, 14 vots en contra i 9 abs-
tencions.
Votem ara el punt 3.h.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 112 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abs-
tencions.
Votem ara el punt 3.i.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 113 vots a favor, 19 vots en contra i 1 abs-
tenció.
Votem ara el punt 4.a.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 72 vots a favor, 19 vots en contra i 42 abs-
tencions.
Votem ara el punt 4.b.
Comença la votació.
Aquest punt ha quedat aprovat, amb 110 vots a favor, 20 vots en contra i 3 abs-
tencions.
Votem ara el punt 4.c.
Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 110 vots a favor, 11 vots en contra i 12 abs-
tencions.

Votem ara el punt 4.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 64 vots a favor, 16 vots en contra i 53 abs-
tencions.

I, finalment, votem el punt 4.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 64 vots a favor, 16 vots en contra i 53 abs-
tencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat viària amb relació als modes de mobilitat (continuació)

302-00148/13

I, finalment, passem a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Go-
vern sobre la seguretat viària amb relació als modes de mobilitat, que també vota-
rem punt per punt i lletra per lletra.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 114 vots a favor, 11 vots en contra i 8 abs-
tencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 81 vots a favor, 11 vots en contra i 41 abs-
tencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 114 vots a favor i 19 en contra.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 86 vots a favor i 47 abstencions.

Votem ara el punt 5 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 133 vots a favor.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 vots en contra.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 119 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 130 vots a favor i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 119 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 132 vots a favor i una persona que no vota.

Votem ara el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 133 vots a favor.

Votem ara el punt número 17.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 122 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara el punt 17 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 116 vots a favor, 11 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 17 ter.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 133 vots a favor.

Votem ara el punt 17 *quater*.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 119 vots a favor i 14 abstencions.

Votem ara el punt 18.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 106 vots a favor, 16 vots en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt 18.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 114 vots a favor, 11 vots en contra i 8 abstencions.

I, finalment, votem el punt 18.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat, amb 133 vots a favor.

Suspenem la sessió fins a les tres de la tarda. Gràcies.

La sessió se suspèn a la una del migdia i cinc minuts i es reprèn a les tres de la tarda i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat Antoni Bayona Rocamora i el lletrat Mario Núñez Martínez.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i la consellera de Justícia.

La presidenta

Reprenem la sessió en el setzè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'abordar el fenomen de les criptomonedes

302-00150/13

Amb la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'abordar el fenomen de les criptomonedes, que ha presentat el Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I té la paraula per fer-ne l'exposició el diputat senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bona tarda. Espero que hagin dinat tots i totes bé. *(Rialles.)* I parlem de la moció.

Bé, de la interpellació a la moció han passat quinze dies, quinze dies en els que les criptomonedes no han deixat de ser notícia. En un mes, el valor del bitcoin, un dels més de deu mil cryptoactius en ús, passa de més de 47.000 dòlars a 28.667 dòlars. L'Audiència Nacional ha obert investigació d'una presumpta estafa piramidal amb criptomonedes: més de tres mil afectats, un frau de 50 milions, que podria superar els 100 milions més, segons diversos investigadors.

La presidenta del Banc Central Europeu, Christine Lagarde, carrega en una entrevista contra les divises digitals: «No valen res, no es basen en res», alerta la presidenta. Insisteix en que el desconeixement de la ciutadania del funcionament d'aquest mercat i dels riscos permet que perdin les inversions realitzades i els aboca a la decepció. I és taxativa: «Cal regulació, cal evitar que la gent hi especuli.»

El 2021 un total de 8.600 milions d'euros van acabar en mans de *hackers*. I sovintegen les notícies que ens recorden que el bitcoin s'està utilitzant en operacions de blanqueig de diner. Podríem continuar. I es confirmen, per tant, les alertes que vam situar en la interpellació. I per això la moció que avui presentem, un cop conegut i diagnosticat el problema, planteja, insta a l'acció de govern en relació amb les criptomonedes.

Aquest debat té molt a veure amb la darrera reflexió que ens feia el conseller el dia de la interpellació –gràcies, conseller, per ser vostè aquí–; lliga amb la darrera reflexió que ens feia: «La tecnologia *blockchain* té grans capacitats de millora de molts camps de la vida econòmica i social, en la producció i distribució, en la salut, en l'educació.» D'acord. Però cal que sigui utilitzada per generar canvis que no generin inestabilitat ni risc, i això també ho deia el conseller.

No podem ser reactius a l'avenç tecnològic, està clar. Obrir portes a l'avenç tecnològic i social, sí, però la tecnologia i el seu ús no són mai neutres. La tecnologia no pot ser una excusa per afeblir drets socials o laborals, com veiem cada dia en l'anomenada «economia de plataformes», en els sectors dels *riders* o en les treballadores de la llar, on les potencialitats de la tecnologia serveixen per bandejar drets, introduir noves formes d'explotació laboral, per mitjançar sense regles ni controls.

Per tant, hem de ser curosos amb les tecnologies que poden introduir biaixos discriminatoris, exclusions o manipulacions. Els algorismes no són neutres, introdu-

eixen política, i no podem deixar de ser bel·ligerants amb usos que configuren una realitat política i social cada cop menys democràtica, com passa quan s'usen en determinats supòsits d'opacitat, anonimat, desregulació i manca de controls.

És per això que la moció insta el Govern de Catalunya, el Govern de la Generalitat, a assumir compromisos concrets i responsabilitat política i social per promoure pràctiques, estudis, informes, controls per tal que l'ús de les potencialitats tecnològiques es posi al servei de la democratització i la millora social, econòmica i ambiental. Sabem que la regulació de les criptomonedes depassa les competències d'autogovern; se situen en part a Europa –ja s'hi està treballant–, se situen en part a l'Estat –s'hi està treballant–, però cal que el Govern de Catalunya utilitzi el marge que té d'acció política pròpia.

Per això, instem a posar-nos a treballar per garantir la màxima informació a la ciutadania en relació amb els perills que comporta la pràctica d'utilitzar les criptomonedes com si de diner es tractés; que controli la publicitat, en especial, la publicitat enganyosa, que no pretén més que atreure potencials aspirants a participar en una lògica piramidal o de joc d'apostes, i que controli especialment aquella adreçada als menors de divuit anys, que són els que més perills tenen.

Però també el Govern i l'Administració catalana han de ser clars en l'ús que en poden fer, d'aquests actius digitals. Cal un compromís de renúncia clar al seu ús. Uns actius basats en la manca de transparència i l'anonimat en la seva intermediació, uns actius altament volàtils que no se suporten en cap valor real no poden ser moneda en mans de governs. Per tant, cal també garantir això.

Però també volem acabar amb la pràctica d'opacitat que acompanya el Centre Blockchain de Catalunya, que més sembla una plataforma pública per afavorir el negoci privat que no pas un espai on des de la participació de la societat organitzada s'orienti a un ús responsable socialment i econòmicament d'una tecnologia amb grans potencialitats, que es promoguin bones pràctiques i es desincentivin usos perversos. Cal que des del Govern es vetlli perquè les potencialitats tecnològiques existents no vagin en detriment dels valors democràtics, de la transparència, de les garanties, de la participació.

No podem creure que una moneda digital que es presenta com a eina de descentralització i democratització, però que promou des de l'opacitat l'anonimat, l'estafa, l'especulació, el blanqueig i l'evasió de capitals sigui un element de progrés social. Cal que els governs vetllin i actuïn, controlin i regulin. I això és l'objectiu de la nostra moció.

Res més, i gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats... Les criptomonedes han adquirit en pocs anys una rellevància molt destacada en termes econòmics, però també en termes sociològics.

Per emmarcar aquesta afirmació, només cal fer referència –i, de fet, va ser ja mencionat en el debat de la interpel·lació– al volum, al valor dels actius en criptomonedes abans de l'inici d'aquest *criptocrash* en el que estem vivint. De fet, la valoració d'aquests actius havia arribat a prop dels 2,4 bilions d'euros, és a dir, un volum equivalent o equiparable al producte interior d'un estat com França. Per tant, la magnitud d'aquests actius la podem comparar perfectament, en aquest sentit. I, per tant, d'aquí en podem derivar i extreure la conclusió de que estem davant d'un volum amb un, potencialment, risc des del punt de vista sistèmic a nivell econòmic global.

Pel que fa al fenomen des del punt de vista sociològic, les criptomonedes..., les anàlisis del sector situen el volum o percentatge de població que ha invertit en criptomonedes a l'entorn del dotze per cent a Espanya. Ens hem de referir a anàlisis fonamentades en enquestes, ja que l'opacitat d'aquest mercat impossibilita tenir dades reals. I un dotze per cent també situa el fenomen en un espai de rellevància molt important, com deia, des d'un punt de vista sociològic.

La moció presentada per En Comú Podem planteja la necessitat d'abordar aquesta situació. I compartim plenament la necessitat, i compartim les propostes de l'acord de la moció.

És imprescindible fer incís –i em refereixo a alguns dels elements molt ràpidament dels acords de la moció– en el coneixement dels riscos inherents a aquest producte, a la publicitat respecte a les criptomonedes, la prevenció de les addiccions, vetllar per l'eficàcia dels mecanismes fiscals, regular caixers i abordar l'impacte ambiental vinculat al sector. En resum, tot i que a alguns els hi pugui generar certa urticària aquest terme, estem parlant de la necessitat de regular.

Les criptomonedes han nascut i crescut, de fet, a redós de les tecnologies disruptives com les DLT o en concret una de les seves formes, com la tecnologia *blockchain*. Una de les característiques de les criptomonedes, no necessàriament d'aquestes tecnologies, i que ha estat un dels seus atractius o revulsius més importants en l'àmbit de les criptomonedes, ha estat el caràcter anònim i el fet d'estar fora del control dels estats, presentant-se sovint com una mena de referent del liberalisme més llibertari, fora d'aquest control. Es deia que desenvolupaven sistemes més horitzontals, fins i tot més democràtics, s'ha arribat a dir, i algú ho ha elevat fins i tot a la potencialitat transformadora que la tecnologia té sobre la governança, l'organització política i les ideologies.

A la pràctica ens trobem de nou amb una expressió d'una pulsio tan humana com és l'afany pel guany. L'exacerbació d'aquesta pulsio ens ha portat, en èpoques relativament recents, a una llarga seqüència de bombolles especulatives, des de la primera, les famoses tulipes dels Països Baixos, fins a aquesta darrera, amb les criptomonedes.

Això ens aboca, hi insisteixo, a la necessitat de regular les relacions econòmiques. Aquesta regulació no va d'una qüestió ètica envers el guany, com una cosa dolenta, ni re d'això; tampoc, o no només, de la protecció individual de les persones davant dels riscos, sinó que també va de la protecció del conjunt de la comunitat davant dels riscos assumits individualment.

La crisi, la situació, el *criptocrash* en el que estem ubicats en aquest moment pot provocar –no estem exempts dels riscos que pugui provocar– efectes en el conjunt de l'economia, de l'economia real. L'estrès en els mercats d'operadors, els operadors del sistema financer, l'efecte riquesa, un dotze per cent de persones de la població afectades per aquesta situació, pot provocar l'efecte riquesa, una afectació de la demanda agregada com a conseqüència d'aquest efecte, o els efectes conjunts sobre el sistema financer.

No sabem quina magnitud pot tenir el volum d'actius que el sistema financer ordinari tingui en aquests moments en criptomonedes, i quin pot ser el nivell d'afectació d'aquesta pèrdua brutal de valor que en les darreres setmanes hi ha hagut.

Es tracta, doncs, de regular per afavorir –i ho mencionava el conseller en la darrera interpellació, al debat de la interpellació– l'economia productiva per davant o per damunt de l'economia especulativa. Hem de regular, controlar, proscriure, m'atreveiria a dir, aquests riscos o aquestes pulsions d'allò que es va anomenar «capitalisme popular», que va popularitzar la primera ministra britànica, la senyora Thatcher, animant el conjunt de la població a invertir en àmbits de risc, probablement poc propis de persones no expertes i, per tant, assumint aquest tipus de riscos.

Per tant, finalment, secundem, també recolzem la prohibició de l'operació en criptomonedes a les administracions públiques. Hem d'evitar qualsevol tipus d'aventures o audàcies en aquest àmbit, i procurar la regulació global en els tres nivells de

l'Administració de la Unió Europea, per provocar un marc d'estabilitat financera, seguretat i eficiència, competència justa, un ordre monetari, sobirania monetària de la Unió Europea, també a nivell d'Espanya, i en allò que ens pertoca a nivell de Catalunya; regulació amb interdependència d'acord amb el món en el que vivim.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ramon Tremosa.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputades i diputats... Bé, avui els comuns ens presenten una moció sobre criptomonedes. Hem acceptat molts punts; hem esmenat i transaccionat gairebé tots els altres punts. Només hi ha una discrepància. Per tant, ha estat un plaer, una vegada més, amb el diputat Joan Carles Gallego, també amb en Lluís Salvadó i el diputat Riba, doncs, acordar fàcilment, perquè compartim la diagnosi i moltes de les solucions.

Deia Plató fa 2.500 anys que la pobresa prové de la disminució de la riquesa, que massa sovint prové de la multiplicació dels desitjos. I, certament, tot està inventat, gairebé tot està inventat, i l'especulació i les bombolles especulatives, malauradament, també. En el cas de les criptomonedes, la falta de regulació i supervisió ja han atret tota mena de venedors de fum. I, malauradament, la realitat sempre va molt de pressa i va per davant de la regulació. I, en aquest sentit, coincidim amb la diagnosi: cal supervisar, regular. Coincidim amb el que deia el diputat Riba: el risc sistèmic per al conjunt del sistema financer cada vegada és més gran i, per tant, doncs, cal que actuem, no?

Hi ha molts venedors de fum. A nivell professional, *brokers* i custodis amb infraestructures poc fiables o directament fraudulentos. A nivell particular, a cada cantonada hi ha un cunyat que diu haver fet gran fortuna amb les cripto-inversions i que empeny de forma imprudent el seu entorn de confiança a fer el mateix.

Les criptomonedes, per tant, haurien de ser tractades fiscalment, com qualsevol altre actiu financer. Encara més, són actius d'alt risc i de més alta volatilitat. Per tant, doncs, hauríem de ser extremadament curosos. I, certament, hi ha deu mil criptomonedes emeses que es negocien a tot el món, però no totes són iguals. No és el mateix bitcoin o Ethereum que l'AyusoCoin. Per tant, en aquest sentit, hi ha gent que diu que les «criptos» poden acabar tenint un valor zero, com va dir a Davos la presidenta del Banc Central Europeu. Però creix la quantitat de bitcoins i ethereums en balanços d'inversors institucionals, i això és una realitat que difícilment tindrà marxa enrere.

Les criptomonedes han estat rendibles en termes especulatius, perquè han tingut una onada molt alta i llarga de revalorització, però també s'han popularitzat en molts països on les autoritats fiscals i monetàries han manipulat les monedes convencionals. I així, per exemple, en països sud-americans d'altíssima inflació, els seus ciutadans les utilitzen majoritàriament com a instrument de defensa contra la inflació i contra la voracitat fiscal d'un estat massa sovint depredador, més que no pas com a mitjà de pagaments d'activitats il·legals, que també n'hi ha, però no és la majoria dels casos en aquests països.

Així, per exemple, en països molt inflacionistes, com Argentina o Veneçuela, el bitcoin és un refugi davant la constant pèrdua de valor del *peso* i del bolívar. Fins i tot, moltes persones converteixen el seu salari en bitcoin immediatament, així que el cobren, preferint la seva alta volatilitat a la pèrdua persistent de valor adquisitiu de la seva moneda de curs legal.

El que diferencia el bitcoin, però, de la resta d'actius –i aquí rau el seu avantatge principal– és que no pot ser confiscat o embargat, i aquesta no és una dada menor.

I també, per exemple, la tecnologia de les criptomonedes, el *blockchain*, té avantatges clars. Les transaccions entre dos usuaris són segures, fiables, impossibles de falsificar, són inesborrables. És una tecnologia barata, ràpida i que garanteix l'anonimat.

Després, parlava també, la moció, de la mineria. Aquest sector és el primer interessat en fer servir energia renovable, i està fent grans inversions per acostar-se a aquest objectiu. Aquesta indústria, però, acabarà marxant i instal·lant-se en aquells països que li donin la benvinguda i, sobretot, que li resolguin ràpidament la burocràcia que comporten. I m'agradaria molt que Catalunya fos un país, en aquest sentit, ràpid i àgil, flexible, que no perdés inversions que poguessin venir en aquest sentit. De fet, la revolució pendent a Catalunya que tenim és la de l'Administració? Faig una pregunta, i deixo un tema que avui no toca, però, diguem-ne, per pensar-hi entre nosaltres.

Finalment, és veritat, les criptomonedes no tenen un suport, uns actius al seu darrere com els bancs centrals són al darrere de l'euro i del dòlar. No generen rendibilitat ni utilitat, com sí que fan les accions a borsa, el deute públic i l'habitatge. I també hem de dir als ciutadans que les criptomonedes són encara molt lluny de ser diner.

La funció més important del diner és si és reserva o dipòsit de valor. I, en aquest sentit, la pregunta clau, quan us preguntí algun conegut o saludat, o amic, o familiar «hem d'invertir en criptomonedes?», és..., la contrapregunta és: «Acceptaries cobrar el teu salari en bitcoins?» L'alcalde de Miami diu que sí, però jo, que vinc de la Ribagorça, dic que encara no.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Lluís Salvadó.

J. Lluís Salvadó Tenesa

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, bona tarda a tothom. Bé, tot i que compartim la major part de les propostes que es plantegen a la moció, i algunes, com s'ha comentat, les hem transaccionat, voldria fer també algunes reflexions sobre el fons de la qüestió, com han fet també alguns dels companys que han intervingut.

Avui, al món, com comentava el diputat Tremosa, hi han 10.000 criptomonedes, 1.600 de les quals estan cotitzades. Durant el 2020-2021, van multiplicar el seu valor per tretze, i avui representen l'u per cent dels actius financers globals.

I, a nivell de l'Estat espanyol, les transaccions en cryptoactius el 2021 van pujar fins al 4,8 per cent del producte interior brut –57.000 milions d'euros. I, segons l'índex Finder, com també s'hi ha fet referència, el vint per cent dels espanyols entre divuit i vint-i-quatre anys avui disposa de cryptoactius.

Estats com El Salvador han adoptat els bitcoins com a moneda de curs legal amb l'objectiu de reduir les comissions bancàries sobre les divises que els treballadors salvadorencs que treballen a l'estranger envien al seu país d'altres països com Rússia o com Cuba. Utilitzen les criptomonedes per esquivar les sancions imposades per Occident, mentre que altres països a l'altre extrem, com Xina, les prohibeixen de forma dràstica. I al mig camí, la gran majoria de països del món, que intenten, com poden i lentament, avançar en la seua regulació.

L'economista del MIT Daron Acemoglu vaticina que els cryptoactius han vingut per a quedar-se, i descriu el seu èxit en cinc factors. En primer lloc, per la seua narrativa política, per un cert liberalisme pueril. En segon lloc, perquè són un espai idoni per desenvolupar les activitats il·legals. S'estima que el cinquanta per cent de les transaccions vinculades estan vinculades amb blanqueig, estafa, frau o altres delic-

tes. En tercer lloc, perquè el senyoratge, els beneficis de crear una moneda se distribueixen en estes deu mil monedes privades i, per tant, ja no és monopoli dels estats. En quart lloc, per un cert tecnooptimisme de l'època actual. I, en cinquè lloc, per un desig d'enriquir-se ràpidament.

Les tecnologies *blockchain* que sustenten els criptoactius són uns elements de referència ara com ara en l'àmbit de la innovació tecnològica, de les finances descentralitzades. Tenen molts aspectes d'interès, aporten més eficiència, menors costos en les transaccions. Però segurament avui no estem aquí per debatre això, sinó que estem per debatre els riscos importantíssims que generen les criptomonedes per a la ciutadania. Riscos derivats principalment de tres factors: de la seua volatilitat, com ja s'ha explicat; de la dificultat del control públic sobre les activitats il·legals, i, en tercer lloc, per la seua enorme petjada sobre el canvi climàtic.

Alguns detalls. Tal com s'apunta a la moció, necessitat de transmetre missatges de prudència als consumidors pels elevats riscos dels criptoactius. Hem vist recentment la caiguda del bitcoin. La vam vore també el 2014, un vuitanta per cent dels seus valors. Altres criptoactius han perdut pràcticament tot el seu valor estes últimes setmanes, i el Govern d'El Salvador ha vist com el deute sobirà ha arribat al quaranta per cent del seu valor nominal.

I cal tenir present que el vuitanta-quatre per cent dels criptoactius no estan recolzats per actius tradicionals. I això, sumat a la manca de regulació dels proveïdors de serveis, ha provocat multitud d'estafes basades en sistemes piramidals. I, per altra banda, preocupen, evidentment, les elevades emissions a l'atmosfera associades al minatge de criptoactius, derivat del cost computacional de certs protocols de verificació. L'actual consum dels criptoactius és comparable amb tot l'estat de Suècia.

Acabo. Davant d'un fenomen global com este, s'han de donar respostes de caràcter global, i són molts els organismes a nivell internacional que ja estan treballant per la regulació, per generar mecanismes de supervisió. Com saben, la Comissió Europea va presentar al setembre del 2020 una proposta de reglament del mercat de criptoactius. Estats com Alemanya, França o Itàlia ja han adaptat la seua normativa per minimitzar els riscos. I estem davant d'un intent, en definitiva, de privatització de la política monetària, sota un maquillatge descentralitzador, de modernitat i de tecnooptimisme, però les conseqüències les hem vist, estes últimes setmanes, a escala local, sobre molts petits inversors. I, per això, ens sembla molt bé que es propose, que proposem des d'este Parlament l'impuls de mesures especialment adreçades per a protegir la ciutadania dels riscos que provoquen els criptoactius.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, després d'aquest torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari VOX, el diputat senyor Antonio Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Muchas gracias, presidenta. Efectivamente, ya se ha dicho casi todo sobre lo que ha ocurrido estas semanas, estas últimas semanas, sobre el *criptocrash*, que, en fin, ahora todo el mundo ha manifestado un importante, digamos, interés sobre lo que ha ocurrido, ¿no?: el desplome del bitcoin, la desaparición incluso de algunas monedas y, bueno, muchas personas han perdido mucho dinero –también lo habían ganado previamente. Y no se puede decir que el que no se ha querido informar, pues, no estaba informado. Información hay, en internet hay; información no, información al cubo. Es decir, el que ha asumido esos riesgos, dentro de su responsabilidad personal, y ha decidido invertir en este tipo de activos que, efectivamente, son altamente volátiles asumió unos riesgos y ha perdido el dinero.

Es verdad, lo han dicho por aquí antes: son activos caracterizados por una fuerte volatilidad, presentan graves riesgos de liquidez y ciberseguridad, no están regu-

lados, no garantizan ni están protegidos, se ofrecen a través de internet de manera global, es común que su emisión supere diferentes jurisdicciones nacionales, y su capacidad de eludir la tributación es infinita. Por tanto, estamos ante un producto financiero muy específico y muy difícil de regular, que es de lo que precisamente hoy se habla aquí, ¿no?

Lo han intentado regular los bancos centrales, los principales focos de decisión económica del mundo a lo largo de los últimos años, sin éxito. ¿Por qué? Porque, como han dicho también hoy –la desventaja de hablar el cuarto o el quinto–, la tecnología *blockchain* hace que recaiga sobre los usuarios el control, ¿no? El anonimato es total, e identificar al autor de este tipo de transacciones es prácticamente imposible. Por lo tanto, luchar contra este tipo de activos es realmente difícil.

Muchos inversores han querido escapar de las fauces de los estados depredadores, efectivamente, en busca de mejores rentabilidades, en busca de menores impuestos, y también para eludir la depreciación de muchas de las monedas de sus respectivos países. Esto de las «cripto», por tanto, es una manifestación seguramente más de la naturaleza humana en forma tecnológica, que escapa también al deseo humano de control, ¿no?

Bien, esta es la cuestión, pero estamos donde estamos. Por su propia naturaleza y por el alcance mundial de este fenómeno de estas criptodivisas, el debate aquí es una pérdida de tiempo. Es que es absolutamente estéril que hoy aquí, hoy, desde un parlamento regional, intentemos prohibir, entorpecer, regular, debatir sobre las criptomonedas y el desaguisado de las últimas semanas. Yo ya sé que a En Comú Podem, pues, le gustan este tipo de debates sobre materias ecoresilientes, inclusivas, sostenibles y muy holísticas y tal –está muy bien–, pero es que en la vida de vez en cuando conviene estar situado, ¿no?, es decir, saber dónde tiene uno los pies anclados.

Yo creo que a la comunidad internacional y a los inversores mundiales de bitcoin les importa un soberano rábano lo que hoy digamos aquí al respecto, sobre esta cuestión. Hombre, podemos decir que lo vamos a regular y vamos a cambiar. Oye, no nos engañemos, tampoco engañemos a los ciudadanos; no les pidamos a los ciudadanos que se informen, y desde aquí les vamos a prometer que a partir de ahora vamos a intentar regular no se sabe qué, porque es imposible –es imposible.

Por tanto, yo, en fin, nosotros vamos a votar en contra de esta cuestión. Pero ¿por qué? No porque no observemos que hay que tratar de regular esta cuestión si se puede, pero es que es imposible. Como máximo estamos de acuerdo con que se hagan campañas, digamos, de información, información que está de sobra en internet, ¿no?

Desde luego, nosotros, desde aquí, no vamos a poder influir sobre el mercado de criptomonedas. Y estamos haciendo..., bueno, podríamos hablar aquí, echar un rato, sobre regular el ecosistema de la cabra montesa de Kuala Lumpur y tendríamos el mismo éxito.

Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Gràcies, presidenta. Conseller... Aquest matí el Govern no hi era. No parlarem de Kuala Lumpur, parlarem d'una realitat que afecta milers de persones a Catalunya, que ha afectat moltes persones i que en pot afectar moltes. Només per això ja val la pena parlar-ne.

S'han dit moltes coses ja del fenomen de les criptomonedes, del que suposa, però nosaltres volíem compartir algunes reflexions; algunes potser són repetitives amb el que ja s'ha dit. Però la ideologia «cripto» emergeix o ha emergit com un suposat nou sentit comú de l'època aquesta del capitalisme en l'era digital. I ara sembla que

aquesta ideologia «cripto» sigui el sentit comú, i hem vist quins són els riscos, els perills i el que està suposant. Tot allò sòlid de la infraestructura tecnològica sembla que s'esvaeix en el líquid d'Ethereum; tot allò sòlid de la infraestructura tecnològica, com podrien ser els cables, els centres de dades, les xarxes de comunicació 5G, els xips o els semiconductors.

De fet, de manera similar, és el que passa amb les institucions polítiques que van sortir del *crash* el 2007 endeutades de per vida i que, incapaces de servir com a actors legítims, estan perdent la seva centralitat en detriment de promeses sobre descentralització. I, de fet, es parla de la ideologia «cripto» com una eina de descentralització, quan en el fons el que veiem és que no succeeix això, que el que està convertint-se, o per al que està servint i per al que serveix aquesta cadena de blocs, no?, és, doncs, destruir les últimes fronteres cap a la hipermercantilització de la vida humana. I s'utilitza per a això, per aprofundir en el que és el capitalisme i la voluntat de mercantilitzar tots els aspectes de la nostra vida.

Contra els imaginaris sociotècnics que tracten d'imposar els defensors d'aquestes tecnologies, sigui ja des de la variant neoliberal fins a la variant llibertària, les criptomonedes no són una força descentralitzadora o democratitzadora. I aquesta és la premissa, i és pel que cal regular, avançar i empènyer perquè els bancs centrals intervinguin, intervinguin prohibint-ne l'ús com a mitjà de pagament de les administracions públiques, però també intervenint en la mineria de bitcoin i acabant amb la capacitat dels bancs per treballar amb carteres que utilitzen aquests actius. I aquesta és la premissa, perquè, malgrat que alguns ho utilitzen, ho argumenten com una via descentralitzadora i democratitzadora, no ho és; és més aviat al contrari, perquè la centralització de la infraestructura i l'organització d'aquests sistemes està profundament arrelada i entrellaçada en l'estructura social subjacent. I en el fons no deixa de ser una lògica de repartiment de poder. I, com que reproduceix aquesta lògica, nosaltres entenem que és una variant més del sistema, que, com sempre, es reinventa, però sobretot es reinventa per poder seguir subsistint amb els mateixos paràmetres de sempre.

I això es veu analitzant també una mica la realitat del fenomen *blockchain* a l'Estat. N'han sortit alguns exemples, no?, però veiem que hi ha una progressiva formació d'un ecosistema empresarial al voltant d'aquesta tecnologia *blockchain* a l'Estat. I si mirem qui hi ha al darrere sempre acabem veient les mateixes empreses de sempre. Per tant, és el que deia jo, no?, doncs, aquesta necessitat de mantenir-se permanentment en els llocs de poder.

Per tant, nosaltres votarem a favor de tota la moció. Entenem que és un primer pas, que és un primer pas indispensable, però que requereix un debat molt més profund i que cal que en parlem amb molta més profunditat, perquè la pandèmia només ha fet que aguditzar tot això i que en les lògiques del *blockchain* també hem acabat delegant la nostra salut i la nostra educació digital a Google i Microsoft, i s'han presentat com una solució; per tant, que és molt més profund, tot aquest tema. Fa poc, quan parlàvem del projecte de llei del pla estadístic, nosaltres parlàvem ja del tecnofeudalisme, i aquí és una mica aquesta lògica també, la que va entrellaçada amb això.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats... Conseller d'Economia i Hisenda, senyor Giró, li agraeixo la seva presència aquí.

Lògicament, la moció que avui ens porta el grup dels comuns té, a parer nostre, interès, sobretot perquè hi ha una qüestió. Jo crec que plana sobre el debat d'avui el

debat sobre el liberalisme o sobre formes més estatistes de plantejar l'Estat. I, efectivament, des de la nostra posició liberal, jo voldria parar esment sobre una qüestió. El liberalisme no sorgeix només de l'escepticisme davant de l'Estat, sinó, per desgràcia, també de l'escepticisme davant de la naturalesa humana.

I això justifica el nostre vot favorable a la majoria dels punts d'aquesta moció dels comuns. Perquè, en termes de teoria liberal o de teoria política, el que és evident és que hem d'acceptar que, tot i que hi ha moltes persones, molts ciutadans que són bons per naturalesa, no podem caure tampoc en el mite del bon salvatge rousseauianà. I, des d'aquest punt de vista, s'ha d'assumir que, quant al que són les criptomonedes, tot el que tingui a veure amb les criptodivises i el comerç, amb aquesta fórmula de pagament, doncs, és obvi que és susceptible de caure en estafes piramidals, en tota mena de corrupteles que, lògicament, com a societat constituïda en estat democràtic, tenim l'obligació d'intentar mitigar, si més no els efectes perversos d'aquestes conductes perverses dels éssers humans.

Deia James Madison, un dels autors de *The Federalist Papers*, un dels autors d'*El Federalista*, que si els homes fóssim àngels no caldrien governs, cap govern seria necessari –i quan diu «govern» Madison el que vol dir és «estat». Però, òbviament, els homes no som àngels, i això justifica i fa necessari que hi hagi una regulació, que hi hagi uns mecanismes que protegeixin el cos social que conformem el conjunt de la ciutadania d'una comunitat política dels excessos de la naturalesa humana. Insistim nosaltres en aquesta visió escèptica, si més no, quant a la naturalesa humana, de desconfiança d'un estatisme exagerat. I això..., és evident, doncs, que moltes de les posicions a favor de les criptomonedes van en la línia precisament de malparlar de l'excés de l'estatisme, que nosaltres moltes vegades hem denunciat, i denunciem un excés d'estatisme, de pressió de l'Estat, d'intervencionisme de les administracions públiques. I per nosaltres això, lògicament, és una amenaça a la llibertat individual, i creiem, des del nostre punt de vista, si més no, que els estats s'han sobredimensionat en els últims anys. Però hem de continuar dient que aquesta moció ens sembla molt encertada des del punt de vista de l'exigència que té una administració pública d'autoregular-se precisament per evitar que els més febles puguin ser objecte d'estafes o patir l'abús per part dels poderosos, ja sigui des del punt de vista estatal com des del punt de vista privat, que també hi ha perversió en l'àmbit privat. La perversió no és patrimoni de l'àmbit públic, ni de bon tros, que tampoc, lògicament, això és una cosa que sigui comunament acceptada.

D'altra banda, sí que hem percebut una contradicció en la moció dels comuns, que és que, després de fer gairebé una esmena a la totalitat de les criptomonedes, diguem-ne, d'aquesta forma de comerç que són les criptodivises, acaben dient en dos dels tres últims punts..., acaben fent una gran lloança de les tecnologies *blockchain*. I fins i tot acaben tenint una posició molt *pro domo sua* quan diuen que «s'estudiaran les possibilitats de la tecnologia *blockchain* aplicada a l'activitat financera per facilitar la creació d'una banca pública d'inversió i un servei obert de plataforma pública a la que tothom pugui accedir». Ai las! Ja tenim aquí la banca pública en una moció dels comuns, que, lògicament, forma part del seu ideari, de la seva doctrina, però que nosaltres necessàriament hi estem en contra. I, sobretot, trobem una enorme contradicció entre la crítica impecable que es fa al llarg de la moció de la difusió d'aquestes criptomonedes, i després acabar posant com a baluard de la nova banca pública precisament la teoria del que és el *blockchain*.

Per tant, nosaltres votarem majoritàriament a favor d'aquesta moció, llevat d'aquests dos punts que hem comentat, que trobem que són contradictoris, des del seu punt de vista, i, des del nostre punt de vista, acaben sent una clara *contradictio in terminis*.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, presidenta.

La presidenta

Doncs, finalment, té la paraula per pronunciar-se sobre les esmenes el diputat senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; doncs agrair les intervencions, donar les gràcies als grups que han presentat esmenes. Hem pogut introduir-ne alguna de transaccionada; no n'hem pogut introduir una de Junts que, a més, era coincident amb el plantejament que ara feia el diputat de Ciutadans –no passa res, i tal.

Bé, deixeu-me començar dient allò de «somien els andròides amb les cabres de Kuala Lumpur». Ai, perdó, era «somien els andròides amb les ovelles». El límit entre lo artificial i lo natural, la decadència de la vida i la societat, abordar els problemes ètics dels andròides. Aneu a veure *Blade Runner*; és antiga, però explica tot això. Perquè jo crec que és important, el que estem fent avui aquí, eh? Avui estem situant una resposta local a un problema global, i, a més, ho estem fent incardinats en la resposta global que també està fent la Unió Europea. Hem detectat una realitat que afecta drets de la ciutadania: que els usos perversos de la tecnologia poden acabar malmetent l'organització social, poden acabar malmetent la democràcia i els drets de la ciutadania. I, per això, el Govern actua, ha d'actuar: regular, controlar, vigilar, fer la publicitat, informar, evitar sobretot els usos perversos i utilitzar les potencialitats de la tecnologia a favor de la ciutadania i de la democràcia.

Puc agafar-ho també recordant algunes paraules de Màrius Sampere, que avui fa quatre anys va morir, eh? –el poeta Màrius Sampere–, que ens deia, acabava una poesia dient: «A la velocitat de la llum / la llum ens avança / ens deixa enrere, / cristalls de roca, la darrera vegada / de nosaltres.» «A la velocitat de la llum / la llum ens avança / ens deixa enrere.» «Al tanto», a la velocitat que té la tecnologia, si els governs, si l'acció política no actuen, la tecnologia ens pot deixar enrere en drets de ciutadania, pot generar exclusions i discriminacions –ho estem veient massa vegades.

Utilitzem ara les nostres capacitats d'acció política per introduir uns límits a la utilització perversa que pot tenir aquesta tecnologia, que està afectant molts joves, molta ciutadania, que es deixen enganyar per una publicitat enganyosa amb relació a, en aquest cas, les criptomonedes i a aquestes qüestions.

Podem fer coses; fem-les, en el límit de les nostres capacitats, i instem-ne d'altres que facin les que els hi corresponguin. És l'objecte de la moció, i, si l'aprovem, crec que haurem de posar en valor que a Catalunya estem avançats en la regulació i en la voluntat d'acció política al respecte.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquest punt tindrà lloc aquesta tarda un cop substanciat el dinovè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç d'un any de mal govern

302-00151/13

Passem ara al dissetè, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç d'un any de mal govern, que ha presentat el Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula per fer-ne l'exposició el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados... Bien, hoy traemos a este Pleno una moción sobre el mal gobierno, sobre el primer año de mal gobierno del señor Aragonès, en definitiva, el enésimo mal gobierno desde que Artur Mas decidió dar comienzo al ignominioso proceso separatista iniciado en el año 2012, del cual ya

llevamos una década, una década perdida en términos económicos, una década perdida en términos de progreso, una década, en definitiva, absolutamente inane desde el punto de vista de las políticas públicas y del desarrollo de la sociedad catalana como una sociedad abierta y próspera en términos económicos.

Por eso, desde el Grupo Parlamentario de Ciudadanos, hemos presentado una moción en la que condenamos esa inacción, condenamos también la falta de iniciativa política, la falta de iniciativa económica; promovemos, precisamente, el fomento de iniciativas que vayan orientadas al crecimiento económico y al desarrollo de la sociedad catalana, al avance de la sociedad catalana como una sociedad abierta al mundo, abierta al resto de España y con visos de volver a ser un motor económico de nuestra nación. Y, desde este punto de vista, pedimos al conjunto de las fuerzas parlamentarias que nos den apoyo, muy especialmente, lógicamente, a los partidos constitucionalistas, pero creemos que hay elementos que podrían ser votados por el conjunto de los grupos de esta cámara.

En este sentido, cabe decir que hemos llegado estos días en un momento en el que el tema de la lengua, la cuestión lingüística, vuelve a estar absolutamente en el candilero, y los partidos nacionalistas, junto con el PSC, han llegado a un acuerdo para tratar de sortear, de arrumbar la sentencia del veinticinco por ciento de horas lectivas en castellano.

Por eso, hoy, desde esta tribuna del Parlamento de Cataluña, yo quiero reivindicar, quiero recordar a todos aquellos que desde este Parlamento han hecho bandera del uso normal y absolutamente legítimo de una de las dos lenguas de los catalanes: del castellano. Y tengo necesariamente que parar especial atención o prestar, mejor dicho, especial atención a alguien como Albert Rivera, uno de nuestros primeros diputados y el primer presidente que tuvo este partido, que en esta cámara normalizó el uso del castellano, mientras algunos de los partidos de esta cámara se rasgaban las vestiduras y se llevaban las manos a la cabeza. Quiero reivindicar a todos y cada uno de los diputados de Ciudadanos, que, con su tesón, con su esfuerzo, han ido haciendo normal en esta cámara lo que ya es normal en la calle, lo que siempre ha sido normal en la calle en Cataluña, que es la convivencia armónica entre el catalán y el castellano. Y por eso me parece que hoy es un día importante, un buen día para hacer esa reivindicación, tanto de Albert Rivera como de Inés Arrimadas, como de Carlos Carrizosa, como de todos aquellos que, a lo largo de todos estos años, han puesto las bases de la normalización de este Parlamento con el uso del castellano como lengua también vehicular en esta cámara.

También quiero reivindicar el esfuerzo de la sociedad civil organizada en entidades como la AEB, como Convivencia Cívica Catalana, como Sociedad Civil Catalana. Sociedades, asociaciones, que han tenido verdaderas dificultades para abrirse camino en el debate público, pero que, gracias a un gran esfuerzo y a su pundonor, han conseguido normalizar, insisto, en el debate público lo que el nacionalismo, con la cooperación del partido de los socialistas, había arrumbado completamente de nuestro debate público.

Recuerdo otros elementos como, por ejemplo, el manifiesto de los 2.300, al principio de los años ochenta, que han sido tildados en numerosas ocasiones en esta cámara como poco menos que criptofascistas. Y me parece necesario y de justicia reivindicar su papel durante todos estos años en Cataluña.

Por eso, quisiera decirle también al consejero González-Cambray, que ayer vino a decir que Ciudadanos nació para acabar con consensos..., además, decía para acabar con la lengua catalana. Pues no, Ciudadanos nació precisamente para normalizar la convivencia social entre catalán y castellano, hacerla normal en las instituciones, hacerla normal en los colegios, hacerla normal en el Parlamento y, sobre todo, para reivindicar que los catalanes tenemos dos lenguas, que queremos una sociedad catalana abierta, una sociedad abierta y plural, y que el nacionalismo es el principal escollo para esa normalización de Cataluña.

Por lo demás, me parece que en esta moción aportamos suficientes puntos que llevamos a votación, que son puntos que nos parecen perfectamente asumibles para una mayoría de esta cámara, y esperamos que por lo menos los grupos constitucionales tengan a bien sumarse a nosotros en esta moción. Y, en todo caso, comentaré las enmiendas en el turno de enmiendas.

Gracias, señoras y señores diputados.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados... Señor Martín Blanco, los catalanes tenemos dos lenguas. El acuerdo alcanzado ayer nos permitirá utilizarlas, nos permite utilizarlas en el ámbito educativo, pero sobre todo nos permite quererlas, que es fundamental para su uso y, por lo tanto, para el uso social, que es la asignatura pendiente en este país del uso del catalán y del castellano.

Yo le adelanto, además, que, aunque hemos presentado cinco enmiendas y ustedes han aceptado unas, aprobaremos algunos de los puntos también que proponen en su moción, ¿no? Porque, además, nuestra posición sobre este año de gobierno creo que quedó clara ayer con la intervención de nuestra portavoz, Alicia Romero, sobre lo que pensamos de este año de gobierno. Y, efectivamente, compartimos que no ha sido bueno.

Pero yo quiero centrarme en el punto número 2 de su moción, que dice: «El Parlamento declara que, para dejar atrás la decadencia a la que nos ha arrastrado el proceso independentista a todos los catalanes y que tanto daño ha hecho a nuestros proyectos de vida, es fundamental cerrar la fractura social y recuperar la centralidad, el sentido de la realidad y la noción de que un gobierno debe gobernar para todos, no solo para sus votantes, para reinsertar a Cataluña en la primera división.» Y tengo que decirles que, para ser el segundo punto, ha sido bastante esperanzador, porque ustedes escribían, ponían negro sobre blanco, algo que nosotros hemos venido reivindicando al Gobierno y también reivindicando a su formación política: cerrar la fractura social.

Y me gustaría que se aplicasen ustedes también lo que piden, porque tenemos la sensación de que no contribuyen a cerrar la fractura social. Es más, a veces creemos que realmente no quieren cerrarla. No lo digo por sus propuestas –no lo digo por sus propuestas. A veces lo digo por el tono que utilizan, siempre amargo, siempre áspero, un poco faltón en algunos momentos. No solo con el Gobierno, también con el Grupo Socialistas, al que ustedes siempre tienen algún recuerdo en sus intervenciones, pero también con el primero que se ponga por delante. Y no lo digo especialmente por usted, señor Nacho Martín Blanco. Pero ustedes saben que han utilizado este tono en el que se sitúan permanentemente enfadados con el mundo y con todo, ¿no?

Y les diré que lo que ayuda a cerrar la fractura social, que, efectivamente, en Cataluña se ha producido y que poco a poco algunos estamos convencidos de ir cerrando o de querer cerrar..., necesita de desinflamación, de bajar el volumen, de moderar el tono, de escuchar y tratar de entender al otro, al que piensa diferente. Y todo eso ayuda. Y algo que no está reñido con la necesaria contundencia en la defensa de las ideas desde nuestra posición de oposición es justamente esa bajada de volumen y esa moderación del tono. Promover acuerdos con quienes piensan diferente para solucionar problemas concretos ayuda a cerrar fracturas.

Nosotros hemos propuesto cuarenta y tres acuerdos. Hemos logrado alcanzar algunos, no todos. Seguiremos intentándolo. Y ustedes, como yo, saben que en algunos de esos acuerdos incluso ustedes podrían estar –incluso ustedes podrían estar.

Pero su tradicional sectarismo les aísla –les aísla– y les hace perder esa centralidad que ustedes mismos reivindican en su texto.

Y desde aquí les animamos a sumarse a los grandes acuerdos. Les invitamos a construir y a recuperar así la confianza que una parte de la ciudadanía ha perdido en la clase política, y que su formación política ha sufrido esa pérdida de confianza de forma contundente. Y creemos que la ciudadanía nos pide grandes acuerdos, determinación y eficiencia en la gestión.

En su moción hacían referencia a abandonar la política de silla vacía –y estamos completamente de acuerdo–, a que las resoluciones judiciales deben cumplirse –efectivamente–, a fomentar la formación profesional, a prestigiar el Cuerpo de Mossos d'Esquadra, a luchar contra el elevado nivel de burocracia. Pero quiero pararme en el punto 24, porque yo creo que ejemplifica muy bien su voluntad de permanecer en esa división constante. Ustedes proponen que los líderes políticos y asociaciones independentistas –solo independentistas– se reúnan para hacer una especie de terapia donde reconozcan sus errores y pidan perdón. Y le piden al Parlamento una cosa muy rara, que es que considere conveniente a los partidos –no al Gobierno, a los partidos– que hagan terapia.

Y, a veces, para mantener abierta esta fractura, de verdad, a ustedes se les nubla la vista y hacen algunas propuestas que ni siquiera son competencia del Parlamento. Y frente a eso ustedes han rechazado una enmienda presentada por nosotros donde constatamos que la única salida a la situación actual política es el diálogo, la negociación y el pacto. E instamos al *president* de la Generalitat –al *president* de la Generalitat– a convocar una mesa de diálogo con los partidos con representación parlamentaria –también el suyo– para promover el acuerdo, para cerrar, ahora sí, de verdad, la fractura que no deja avanzar a Cataluña.

Gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula ara el diputat senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bona tarda. Bueno, en esta moción, en el primer punto, Ciudadanos propone reconocer que el separatismo empezó con Artur Mas. Y es correcto que el activismo político separatista de los exconvergentes empezó con este cambio personal de Artur Mas. Y ahora sus herederos son Junts, y ya se sabe que muchas veces los conversos son más radicales que los de siempre –en este caso, Esquerra.

Pero el separatismo se fragua por el concurso de varias circunstancias –y en eso yo creo que no estamos de acuerdo–: con la exaltación de la diferencia como arma arrojadiza –es un clásico del nacionalismo catalán–; con pretender que los catalanes solo tengamos una lengua –lo estamos viviendo también estos días–; con la reivindicación permanente de competencias –llevamos cuarenta años así–; con la superioridad moral del nacionalismo catalán, que se expresaba hasta en programas de TV3 cuando yo era joven, ridiculizando lo andaluz; con las mentiras sobre la historia –en este caso, por ejemplo, el Once de Septiembre, que fue una guerra de sucesión y no de secesión–; con la ocultación de que los catalanes hemos participado activamente en configurar durante quinientos años nuestra patria, España, y con la mentira sobre una supuesta balanza fiscal que no existe, porque, como hemos recordado a veces, pagan impuestos las personas físicas, las personas jurídicas, pero nunca pagan los territorios. O sea, el separatismo se fragua con la autonomía y con el pujolismo.

Compartimos que el separatismo divide y fractura mucho, y añadimos que, para vencerlo, desde VOX consideramos que hay que quitarle los instrumentos a su alcance para seguir haciendo de las suyas, dividiendo y enfrentando. Y aquí viene nuestra diferencia con Ciudadanos. Evitar que tengan medios de comunicación com-

prados a su servicio con 300 millones de euros de dinero de todos los catalanes, vendiendo o cerrando –no transformando– TV3 y Catalunya Ràdio, que se dedican a generar odio a España. Y quien quiera, pues, que la compre. Cerrar oficinas que insultan a España en el extranjero –todas, también la de Bruselas–, porque la función de oficinas comerciales ya se puede realizar desde los ministerios del Estado. Retirar sus garras de las escuelas, que entre el aire de libertad en la escuela catalana, que se respeten todos los modelos educativos y que el español pueda estar presente en las aulas catalanas. Denunciar al separatismo en todos los ámbitos, porque rompe nuestra convivencia, nuestra historia y limita las libertades y los derechos. Conseguir que no chantajeen, como han hecho hasta ahora, a los gobiernos de España, tanto del PSOE como del PP, cambiando la ley electoral y, por supuesto, ilegalizando las formaciones políticas separatistas.

Y, por último, se soluciona revirtiendo el principal causante de esta situación, que es el Estado autonómico –y entiendo que en esto Ciudadanos tampoco comparte esta solución–, para apostar por un nuevo modelo con dos principios fundamentales. La segunda, descentralización: acercar la Administración al ciudadano –y esto es el ayuntamiento– para que gestione las competencias, para que desde los servicios sociales estén lo más cercano al ciudadano. Pero, por otro lado, recuperar la igualdad ante la ley, en la prestación de servicios y en temas fiscales, de todos los españoles. Esa igualdad pasa por que haya una ley, en temas fiscales y en tema de prestación de servicios –por ejemplo, en salud y en educación–, igual para todos y que no dependa de donde vivas o donde tengas tu domicilio.

Y sí apoyamos de la moción la holística reducción burocrática transversal, la ventana única para las empresas, la reducción de impuestos y, por supuesto, el gasto público superfluo, la construcción de vivienda social, el plan para abordar la pobreza energética, la reducción de listas de espera y el apoyo a la formación profesional.

Y, como la moción va de balance de un año de gobierno y desde el Grupo Parlamentario de VOX no podemos dejar otros asuntos que no están contemplados en la moción, pues, aprovecho para añadir otros temas que para nosotros han empañado, y mucho, este año de gobierno, como son la política de género que enfrenta; el fomento de la inmigración ilegal en todas sus propuestas, en todas sus intervenciones; el fomento de la ocupación; el despilfarro económico de los impuestos de los catalanes con aquellos chiringuitos que nosotros consideramos..., cuya función la podrían realizar instituciones del Estado, como, por ejemplo, el Síndic de Greuges o el Consell de Garanties Estatutàries, que podría ejercer las funciones el Consejo de Estado, y, por supuesto, el castigo a los más humildes con los impuestos climáticos.

Y, por último, en relación con el prófugo de la justicia, Carles Puigdemont..., miri, com més lluny, millor. Cuanto más lejos, mejor. Por el daño..., que ha fet a Catalunya i als catalans. I, si ve..., si viene, que sea juzgado y que sea condenado por golpista.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada senyora Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, consellera... Bé, estem davant d'una moció barroera, una moció estripada, com ens tenen acostumats vostès, que expressa amb aquesta barroeria un menysteniment cap a la població, cap a la ideologia, la llibertat ideològica, i el sentiment català, que evidentment nosaltres no podem compartir. I ja els hi dic que hi votarem en contra.

És evident –i ho sap tot l'hemicicle– que el nostre espai polític fem una valoració més que negativa d'aquest primer any de govern, però per motius totalment contraris als que vostès expressen. I votarem en contra de tota la moció, tot i que hi ha al-

gun punt que s'hauria pogut salvar; temes de sanitat i d'educació, que, tot i que són molt genèrics i que toquen punts que potser ja han estat aprovats en altres mocions en aquest mateix Ple, la veritat és que, barrejades en aquest aiguabarreig de cinisme i de menysteniment cap a la ideologia del poble català, cap a les seves institucions, cap a les persones a qui han votat els seus representants, crec que és absolutament impossible votar-hi a favor.

Ara, a mi sí que m'agradaria dir-los una cosa. Crec que vostès haurien d'estudiar una mica d'història. La història al llarg dels anys, l'anàlisi de la societat i el pensament humà..., es va succeint que hi ha moltíssims comportaments i posicionaments dissidents que són criminalitzats i que el temps després els dona la raó.

Vostès estan ancorats en el que seria un posicionament geocèntric, si ens incloguéssim, si ens centréssim en el conflicte del segle XVII, quan el senyor Galileo Galilei va ser jutjat i criminalitzat per haver defensat que era la Terra que girava al voltant del Sol, i no el Sol el que girava al voltant de la Terra. Vostès saben perfectament que estan defensant..., s'han quedat posicionats en un pensament absolutament anacrònic, en el que no creuen que pugui haver-hi cap canvi en el model de relació entre Catalunya i l'Estat. S'imaginem..., pensant en això del senyor Galileo Galilei, que ell va ser jutjat per la Inquisició perquè havia escrit un llibre..., els hi sona, no? Tenim Valtònyc, tenim Pablo Hasél, que perquè escriuen lletres de cançons són condemnats. Tenim uns representants polítics a l'exili perquè han defensat una idea d'independència que és una idea absolutament legítima, és la defensa del dret a l'autodeterminació per independitzar-se d'Espanya. És legítima.

Vostès estan situats en un pensament estanc, en un pensament absolutament anacrònic. Pensin només que, després de que es va independitzar Flandes, el 1581, d'Espanya, més de vint països s'han independitzat. Què passa, que els catalans no podem tenir desitjos d'independitzar-nos i voluntat d'independitzar-nos? Per què han d'estar contínuament criminalitzant aquesta voluntat, menystenint el nostre president a l'exili, les conselleres i consellers a l'exili?

Aquest tipus de mocions, quan Catalunya sigui independent, quan els Països Catalans siguin independents i quan hi hagi un nou marc de relació entre els Països Catalans i l'Estat, quan vostès es llegeixin els textos d'aquestes mocions que han escrit, no sentiran una profunda vergonya d'haver escrit aquestes barbaritats, d'haver abocat tant de cinisme, tant de menysteniment cap al que opinen, pensen i anhelan les catalanes i catalans amb absoluta llibertat per pensar-ho, opinar i defensar-ho i amb absoluta legitimitat per lluitar per aconseguir-ho?

Jo els hi demanaria que deixin d'insultar-nos i de criminalitzar-nos. Ara estem en el règim del 78, en el marc autonòmic, que seria com el marc de la Inquisició d'aquella època, en què ningú podia dir que la Terra era..., que era la Terra la que girava al voltant del Sol. Però això pot canviar perfectament, com va canviar llavors.

I deixin de fer tantes expressions estranyes, perquè les expressions estranyes són les que fem nosaltres quan llegim unes mocions que els hi hauria de fer vergonya d'escriure en els termes que les escriuen.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. Aprofito, perquè tinc avui la consellera aquí, per enviar-li una abraçada molt gran i el nostre condol.

Començo per la moció. Començo pel final. Miri, votarem que no a tota la moció. I el Grup Parlamentari d'En Comú Podem..., saben que a mi m'agrada mirar-me les mocions punt per punt. Però és que la veritat és que la moció sencera és una espècie

de moció Frankenstein. I jo ho deia també l'altre dia: és que amb oposició com la que fa Ciutadans en aquest Parlament jo crec que és una sort i jo crec que el Govern té molta sort perquè és que els hi posen absolutament fàcil.

Deia el portaveu socialista que tenen segurament un problema de to. Jo hi estic d'acord. Jo també crec que tenen un problema de fons, però de fons, eh?, perquè algunes de les propostes jo diria que són absolutament invotables. Són vint-i-cinc punts, que, a més, barregen de tot.

Jo també m'he quedat especialment, diria, impactat amb el punt 24, bàsicament perquè li diuen, no al Govern, sinó a les forces polítiques independentistes, el que han de fer. Jo crec que la relació entre Esquerra i Junts –ja els hi dic jo– no té solució. (*L'orador riu.*) Però, en tot cas, no deixa de ser sorprenent que dediquem una moció a dir què és el que han de fer o com s'han de relacionar. És com si nosaltres a la propera moció els convidéssim a fer, a vostès, una reflexió –jo crec que realment els hi convé–: que realment comencin a actuar com un partit lliberal europeu, que és el que diuen ser i que, a més a més, deixin d'actuar com..., no?, de crosca de l'extrema dreta. Perquè al final el que passa en aquest Parlament és una cosa que no passa en cap lloc. És a dir, no veuríem mai al Parlament Europeu, per exemple, entrant una iniciativa parlamentària conjunta a un partit lliberal amb un partit de l'extrema dreta. És a dir, el que fan vostès o faran entrant una proposta conjunta al Consell de Garanties Estatutàries amb l'extrema dreta, això no passaria mai en el Parlament Europeu; mai veuríem compartir una iniciativa política amb els seus referents al Parlament Europeu, conjuntament.

De fet, ja l'hi dic jo, vostès hi ha llocs on governen, fins i tot, amb forces progressistes i ecologistes. Però, bé, jo suposo que això ja és un anatema, però no veient algun dels punts que volen vostès i el que pensen, per exemple, de l'emergència climàtica o de les polítiques ambientals a nivell de Catalunya, no?

I, mirin, és que es pot fer crítica a aquest Govern. Jo crec que aquest Govern és un govern que va prometre la transformació i està instal·lat en la resignació; és un govern que va entre la paràlisi, fruit de les relacions, que no tenen solució, entre Esquerra i Junts, i els projectes fracassats. Si és que el problema és que alguns d'aquests projectes vostès els comparteixen. Comparteixen els Jocs Olímpics d'Hivern; comparteixen l'ampliació de l'aeroport; comparteixen, per exemple, també el projecte de Hard Rock, que no deixa de ser, segurament, el disbarat més gran que tenim en aquests moments a Catalunya, que és construir el casino més gran d'Europa. Aquests són els grans projectes que té aquest Govern, i és un govern que per nosaltres suspèn.

Si és que és un govern que suspèn. Suspèn en educació. Si tenim un conseller..., i jo ho deia aquests dies: és que el conseller Cambray és un problema per a l'escola catalana. Si ho estem veient amb els mestres i la situació que tenen, totes les reclamacions que fan. El veritable problema que té l'escola catalana –ja els hi dic jo– no és la llengua, no és l'ús de la llengua. El veritable problema que té l'escola catalana és la igualtat d'oportunitats, és la segregació, és la manca d'inversió –segurament, qüestions que a vostès no els preocupen ni els ocupen–, són els barracons. Aquest és el veritable problema de l'escola catalana, i per això suspèn el conseller Cambray.

És un govern que suspèn en sanitat. Si és que és fàcil fer oposició. És un govern que té l'atenció primària absolutament desballestada, que ho està dient tothom; que els metges de primària renunciïn, les metgesses de primària renunciïn. És un govern que està provocant que a Catalunya..., segurament és un tema que a vostès no els preocupa, però és un govern que està provocant a Catalunya que les mútues privades de salut en només quatre anys hagin passat del vint-i-vuit per cent al trenta-dos per cent, en paraules del propi conseller. Si ho reconeix el conseller de Salut, que aquesta és la veritable privatització de la sanitat catalana. El que passa és que a vostès tampoc els preocupa si la sanitat es privatitza o no es privatitza.

Per tant, és evident que es pot fer oposició i es pot dir en allò que suspèn el Govern. I el Govern suspèn, per exemple, en política ambiental, a què feia referència.

No és només que no avanci en la transformació, sinó que està desenvolupant projectes que el que fan és generar més efecte hivernacle, que no tenen en compte en cap cas l'emergència climàtica i que, a més a més, Catalunya, per exemple, està a la cua de la producció d'energies renovables de totes les comunitats autònomes de l'Estat.

Per tant, jo els hi demano..., no ho escriuré en una moció o a la propera moció que jo redacti, i és que segurament al Govern li convé una reflexió, però jo crec que a Ciutadans també li convé una reflexió, i molt profunda.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té ara la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, señora presidenta. La verdad es que yo tenía pensado hacer otro discurso. De hecho, me iba a centrar en alguno de los puntos de esta moción, pero después de las barbaridades que he escuchado aquí por parte de algunos grupos, evidentemente, tengo que hacer referencia a ellas.

Y voy a empezar por la señora Sabater, de la CUP, que dice que esta moción es contraria a la ideología del pueblo de Cataluña. Mire, ustedes no tienen el monopolio del pueblo de Cataluña. En todo caso, será contraria a la ideología separatista, pero el pueblo de Cataluña somos todos, señora Sabater, y eso es lo que no soportan. Nosotros somos igual de catalanes que ustedes, y eso es lo que no soportan. El español es también lengua oficial en Cataluña y la lengua común de todos los catalanes, y eso es lo que ustedes no soportan. Y cada vez que viene aquí lo demuestra. Porque no sé si ha sido deliberado o es que se le ha escapado porque lo tiene interiorizado, pero no, no, el pueblo de Cataluña no tiene una sola ideología. A ver si les queda claro de una vez y dejan ya de arrogarse derechos que no les corresponden.

Así que, en todo caso, esta moción será contraria a la ideología del separatismo, o a un sector del separatismo que es muy radical y que hace años ya, más de una década, que está acabando con Cataluña, que está acabando con nuestras oportunidades y nuestros derechos como catalanes, que es una auténtica vergüenza.

Ha venido usted aquí a hablar de modales, de la buena conducta que tienen ustedes. Ustedes son gente seria, culta, muy leída. Se ve que los demás, no; los demás debemos ser..., no sé, ¿eh? Que hable usted de educación, usted, cuando hemos visto a gente de la CUP, por ejemplo, decir que había que escupir y toser en la cara a los militares de la UME... ¿Qué educación? ¿Qué respeto? ¿Qué modales tienen los señores de la CUP para venir aquí hoy a darnos lecciones? Es una auténtica vergüenza, y es una auténtica vergüenza que el Gobierno de la Generalitat recaiga también sobre ustedes, que se apoyen en ustedes, porque ya sabemos..., y ya les conocemos. Así que no, no aceptamos lecciones de ningún tipo que vengan de personas que piden escupir al ejército, cuando, por cierto, estaban aquí para ayudarnos en una pandemia. Vergüenza les tendría que dar a ustedes –vergüenza. Cuando les decía a los señores de Ciudadanos que si cuando miren al pasado se van a avergonzar, aplíqueselo a usted misma, porque me parece que tienen muchísimo que reflexionar y muchísimo de lo que avergonzarse.

Otro de los discursos con el que también he alucinado –y lo voy a decir así ya de manera coloquial y que me entienda todo el mundo– es con el discurso del señor Moreno, a cuarenta y ocho horas de una de las traiciones que nadie se esperaba. Yo hace unos meses estuve en un acto que organizaba Escuela de Todos donde explicaban la sentencia del veinticinco por ciento. Había testimonios de padres que habían estado luchando durante muchísimos años en Cataluña para conseguir que sus hijos fueran escolarizados en castellano. Fue un acto, además, muy emotivo, la verdad, porque son años de muchísima lucha, y allí estaba el Partido Socialista aplaudiendo, agradeciendo el trabajo de las entidades, aplaudiendo una sentencia, una sentencia que ustedes ahora quieren burlar con esa ley que se han sacado de la manga, que, por cierto, no les va a servir absolutamente de nada.

Y ustedes también han venido aquí a presentarse como los más educados y los más moderados. Mire, esto no es una historia de buenos y malos, señor Moreno. Lo que pasa aquí en Cataluña no es una historia de buenos y malos. Lo que pasa aquí en Cataluña es una historia de unos señores que, para mantenerse en el poder, para tapar sus miserias y para seguir viviendo a cuerpo de rey, se inventaron el *procés*. Y el caso es que ustedes se han subido al carro –ustedes se han subido al carro–, porque tienen un presidente del Gobierno que está dispuesto a cualquier cosa y a arrodillarse y a hacer lo que sea, a cualquier precio, para mantenerse unos días más en la Moncloa.

Ustedes, que son tan educados, que también han venido aquí a hablar y a afeard el tono bronco que tienen algunos grupos, ¿eh? Vamos a ver, hace dos días en la sesión de control el presidente del Gobierno llamando «piolines» a la Policía Nacional. Es que se les tendría que caer la cara de vergüenza. (*Aplaudiments.*) Policía Nacional que vino aquí a dar la cara por nosotros, a protegernos –a protegernos–, señor Moreno. ¿Le hace gracia? ¿Le hace gracia, que lo veo que se ríe? (*Veus de fons.*) ¡Qué vergüenza! Les tiraron piedras, les tiraron bolas de acero. ¿Ustedes se acuerdan? ¿Se acuerdan del agente de la Policía Nacional Iván, al que tiraron una bola de acero? Es una auténtica vergüenza, lo que ustedes hacen aquí. Que vengan a dar lecciones, sinceramente...

Yo entiendo que ustedes están en una situación muy complicada, entiendo que..., insisto, entiendo e insisto que ustedes se quieren mantener en el poder, pero no a toda costa; no a base de arrastrar las instituciones de este país por el suelo; no a base de pactar a cambio de cualquier cosa; no a base tampoco de engañar a los catalanes, porque ustedes en campaña electoral les engañaron. No hablaron de los indultos. Dijeron aquí que iban a venir a salvarnos de nacionalismos. El señor Illa se presentó como el salvador. (*Remor de veus.*) Que lo único que tiene de salvador es el nombre. (*Veus de fons.*) Con mentiras –con mentiras. Si es que no hay más que verlo. Esta ley que ustedes se han sacado de la manga...

Yo, presidenta, que me interparen y me griten desde los escaños, ¿lo ve normal? (*Veus de fons.*) No lo sé, es que, como usted es tan educado, tan moderado, me extraña que me grite desde un escaño, señor Moreno. Me está interpellando usted desde el escaño. (*Remor de veus.*) No sé, yo no estoy preguntando. Yo simplemente les estoy diciendo –yo simplemente les estoy diciendo–... (*Veus de fons.*) Bueno, pues nada, si ustedes quieren tener aquí un diálogo, lo tenemos. No sé la presidenta si tiene algo que decir.

La presidenta

Senyora Roldán, li he aturat el temps, però em sembla que vostè estava fent unes interpellacions molt generals que els diputats han respost. Per tant, ceneixi's al seu discurs i acabi el temps.

Lorena Roldán Suárez

Ah, pues si a partir de ahora se puede responder desde el escaño, me apuntaré a ello. No lo sabía, presidenta, muchas gracias.

La presidenta

Jo no li he dit això.

Lorena Roldán Suárez

Tendré que chillar un poco, porque desde arriba...

La presidenta

Li mantinc el temps perquè pugui acabar el seu discurs.

Lorena Roldán Suárez

Sí, no, si no hace falta, si yo el discurso lo tengo más que acabado. Sinceramente, que ustedes hayan venido hoy aquí a dar lecciones a los demás, a decir que ustedes son los más educados, a decir que ustedes son los más moderados... Ustedes pueden

hacer las leyes que quieran, por supuesto, solo faltaría más, ustedes pueden pactar lo que quieran, solo faltaría más, pero no intenten vendernos una moto que no es, y no vengan aquí a decirnos que ustedes son los más fantásticos y los más maravillosos del mundo.

Veremos a ver qué pasa en los próximos días, pero ya les digo que, a esas entidades a las que estuvieron aplaudiendo hace unos meses en un acto, las tienen muy enfadadas, porque esto que han hecho no es –no es– lo que ustedes les dijeron en un primer momento ni lo que prometieron a esos catalanes que de buena fe depositaron la papeleta del Partido Socialista en la urna.

Gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera... Molt ràpid. Potser no van venir a donar la cara; el que segur que van venir és a trencar la cara a molts ciutadans que només volíem votar a les urnes de manera pacífica. (*Aplaudiments.*)

En qualsevol cas, avui ens tornem a trobar amb una moció de Ciutadans que va en contra de tot i de tothom, un text que sembla un plat reescalfat al microones i fet amb vint-i-cinc ingredients que cap d'ells lliga. Han agafat els seus *hits* caducats, amb els que pretenen fer política des d'aquest faristol, i han registrat un text que és totalment immenjable per no construir absolutament res.

Però, a més a més, hem descobert que tenen intolerància a algun d'aquests ingredients, i els en mencionaré alguns. De fet, mirin, amb el primer hi podríem estar una mica d'acord. Diuen que Catalunya té un conflicte i que no regeix l'estat de dret. Rotundament cert. Tenim presó, tenim exili, tenim espionatge, tenim una violació sistemàtica de drets fonamentals pel fet de defensar unes idees totalment legítimes i democràtiques. I, per cert, a Catalunya no hi ha una fractura social; el que hi ha és una fractura democràtica, i aquesta l'han provocat vostès.

Segueixo. Amb aquesta moció pretenen –i cito textualment– «deixar enrere la decadència que ens ha arrossegat a tots els catalans i que ha fet mal als nostres projectes de vida». No, si és que tenen raó. La presó, l'exili, l'espionatge massiu han fet molt mal a vides polítiques, a vides privades, a les institucions i, sobretot, projectant Espanya com una democràcia totalment defectuosa.

Per cert, ja han passat trenta-vuit dies després de que va saltar l'escàndol del «Catalangate», i no tenim cap explicació creïble, més enllà de cortines de fum. El Regne d'Espanya segueix amagat en les seves pròpies clavegueres. I, de fet, en aquesta moció parlen d'ajudar la justícia a clarificar la veritat, però no volen clarificar res en cap comissió d'investigació.

Saben què els hi passa? Que vostès estan fent política a través, sobretot, del poder judicial. Volen guanyar als tribunals el que les urnes mai els atorguen, i això a Espanya es pot fer perquè no hi ha una separació de poders real.

Més coses. Diuen que les resolucions judicials han de ser complides fidelment per tots. Jo crec que patiran a Europa, on la justícia sí que fa de justícia. Mirin, el seu eurodiputat, el senyor Vázquez, ha sigut qüestionat aquesta mateixa setmana pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que ha afirmat que ha tingut una actitud impròpia i una manca d'imparcialitat com a president de la comissió que va tramitar el suplicatori contra el president Carles Puigdemont i els consellers Comín i Ponsatí. Això sí que els hi hauria de fer vergonya.

Aquesta moció plat combinat també diu que no volen fer de l'educació una eina ideològica. Però si vostès van néixer precisament per això! És que... Si defensen models lineals i autoritaris en contra de models basats en criteris pedagògics!

Seguim amb més ingredients que no digereixen bé quan parlen de tolerància al fenomen ocupa. Mirin, la conselleria de Drets Socials ha tirat endavant propostes com la reserva del vint-i-cinc per cent d'habitatges de lloguer social per a joves, o amb l'aprovació de la llei de lloguer social obligatori, que ha d'ajudar tantes famílies i que sembla que molts de vostès volen portar al Tribunal Constitucional.

En matèria de salut també ho critiquen tot. Els recordo que la conselleria està incorporant nous perfils professionals de l'atenció primària per reforçar-la amb un augment substancial del pressupost. Això són fets, no *fakes*.

I, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, perquè sembla que els obsessionen les victòries d'Europa, parlen del president Puigdemont fent-hi referència com a «fugat de la justícia».

A veure, com us ho explico? Potser els hi podria dir a través del titular d'aquesta mateixa setmana: «El Tribunal de Justícia Europeu retorna la immunitat al president Puigdemont i als consellers Comín i Ponsatí.» Són eurodiputats de ple dret a tota la Unió Europea. Mentre a Europa hi ha justícia, a Espanya hi ha tribunals criptofranquistes.

I, escolti'm, aquí l'únic que s'ha fugat de la justícia és el rei emèrit. Aquest sí que s'ha fugat de la justícia. S'ha escapat de la justícia. (*Aplaudiments.*) Una protecció heretada del franquisme i consagrada a la Constitució espanyola.

Vaig acabant. Deixin d'amenaçar professors i directors d'escola, advocats i periodistes. Deixin d'amenaçar la llengua i la cultura catalanes, i el Parlament, i la democràcia. Ens diuen separatistes, i són vostès, els separadors, i no se'n sortiran.

Ni les seves mentides ni les seves receptes els estan funcionant enlloc. De fet, se'ls estan indisposant electoralment. Deixin de fer el ridícul a Europa, a Espanya i a Catalunya. I nosaltres, tingui-ho ben clar, malgrat la repressió, la presó, l'exili, l'espionatge i les *fake news* seguirem treballant amb tota la humilitat, però amb tota la determinació, en la defensa dels drets i les llibertats i per culminar la independència de Catalunya i fer un país millor.

Per tot això i per tot el que vindrà, votarem rotundament «no» a tota la seva moció. Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Meritxell Serret.

Meritxell Serret i Aleu

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Avui tenim aquí al davant una moció de Ciutadans que vagament, a primer cop d'ull, el que ens ha semblat és que hagin volgut plasmar-hi el seu programa electoral, com si allò que no van guanyar a les urnes creguin que aquí potser aconseguiran algun suport més. I certament potser l'aconseguiran d'alguns grups a la dreta o a l'extrema dreta.

En tot cas, el que ens ha transmès la seva proposta és que realment el Govern republicà i la majoria independentista anem pel bon camí. Els seus atacs reafirmen la bona feina que està duent a terme aquest Govern, amb el lideratge i la determinació del president Aragonès, el compromís de les conselleries i també el bon servei dels treballadors i treballadores públiques de la Generalitat de Catalunya.

Els comunico que hi votarem en contra. Ja s'ho podrien imaginar. I en la justificació volem aprofitar també per destacar tot allò que durant aquest primer any de legislatura i amb les limitades eines i recursos que tenim..., s'ha fet molt bona feina i ben feta i que no deixarem de treballar per millorar i augmentar-la, perquè les transformacions verda, democràtica, social, feminista estan en marxa i no tenen aturador. I perquè allò que en el rerefons destilla la seva moció de menysteniment i de criminalització de l'independentisme, de persistència en la judicialització de la política, els mena al fracàs.

Perquè els vull recordar de nou que, malgrat governar constantment sota l'amenaça de la repressió i de l'ús del sistema judicial per imposar-nos allò que no aconsegueixen a les urnes, malgrat que tenim exiliats i tenim represaliats i estem sent espiats i segueixen volent criminalitzar els qui volem canvis des de la radicalitat democràtica, malgrat tota la guerra bruta, la vocació de servei, les conviccions republicanes i el compromís per construir democràticament un país millor no s'aturen. Volem i guanyarem democràticament la república catalana.

Per tant, seguim dempeus, treballant fermament per millorar la vida de la gent i preservar les llibertats democràtiques, superant tots els obstacles que intentin posar-nos al davant, com han fet fins ara. Perquè van venir a apallissar-nos, van venir a empresonar-nos, però aquí seguim, dempeus, treballant i lluitant per la democràcia.

Això inclou també superar les seves proclames populistes, a vegades catastrofistes i sempre fetes amb llenguatge negatiu i de confrontació. I tenim el convenciment i la convicció, com deia, que la millor resposta als seus atacs són els fets, són les propostes en positiu, són els avenços en les quatre grans transformacions –verda, social, feminista i democràtica– que majoritàriament demana la societat catalana i que estem tirant endavant.

Els hi destacaré els més rellevants per exemplificar la feina feta durant aquest primer any i que comença amb una aprovació de pressupostos, els pressupostos que han sigut els més socials fins ara aprovats i més progressistes, amb una aposta ferma per un sistema de salut universal, amb una aposta ferma per un estat del benestar que combati les desigualtats socials. I anem més enllà. En la transformació feminista hem fet molta feina amb la conselleria nova que arrenca amb empena. Hem fet la campanya contra la pobresa menstrual; hem fet l'organisme de protecció i promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació; s'han multiplicat per quatre les ajudes a l'esport femení; hem reservat el quaranta per cent de places per a les dones als cosos de Mossos, de Bombers i d'Agents Rurals. I seguim i seguirem treballant per aquesta revolució feminista a tots els àmbits socials.

En l'eix social hem fet molta feina també, malgrat que hi hagin veus que ho vulguin amagar. S'ha avançat i s'ha aconseguit la gratuïtat del proper curs en infantil 2. S'ha aconseguit la reducció de ràtios a les aules, gràcies, diguem-ne, a aquesta aposta ferma en els pressupostos. Hem fet un pla de polítiques actives d'ocupació. Hem aconseguit nivells rècords d'inversió estrangera. Hem fet polítiques molt ambicioses, com hem vist aquests dies, per lo que és la cohesió social en un país com el nostre, amb moltes llengües maternes, posant el català en el lloc que li correspon, que és el pal de paller de la cohesió, amb el pacte nacional per la llengua, el pla d'impuls del català, seguit també de totes aquestes accions socials, amb un pla de rescat social de més de 900 milions d'euros, la renda bàsica universal, impulsant el pla pilot.

També hem fet tota la transformació verda amb aquest decret de renovables, que impulsa un model energètic distribuït, participat i cohesionat territorialment, per tant, molt més democràtic, que en un any ha aconseguit passar de seixanta a 1.200 megawatts projectats i de cent vint a dos-cents megawatts en instal·lacions d'autoconsum. Hem avançat amb una nova llei de residus valenta pel residu zero i la promoció de l'economia circular, i sobretot també en la transformació democràtica, millorant lo que són els consensos de país, amb una clara aposta per donar resposta a la cohesió territorial davant una proposta desorbitada d'ampliació d'aeroport, defensant uns jocs olímpics arrelats al territori o amb una agenda rural que respongui també, i sobretot amb un acord social per l'amnistia i l'autodeterminació.

Nosaltres estem aquí per fer avançar la societat catalana, senyors de Ciutadans. I les transformacions engegades són un pas més per fer realitat aquesta república catalana plena.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

I, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Le pido, de entrada, flexibilidad, porque voy a tener que enumerar varias cosas que me gustaría tener tiempo de acabar en los dos minutos que tengo, y le pido, digamos, bonhomía en la distribución del tiempo, presidenta.

Vamos a ver, nos han dicho varios grupos aquello de lo que a su juicio deberíamos avergonzarnos. Miren, les voy a decir algunas cosas de las que yo, como diputado de Ciudadanos, me avergonzaría sin lugar a dudas, y vamos a distribuir un poco las responsabilidades.

En primer lugar, señores de los comunes, yo me avergonzaría de que mi partido fuera en coalición con el brazo político de una banda terrorista. Me avergonzaría sin lugar a duda, como hacen... *(Alguns aplaudiments.)*

Bien, señores de la CUP, yo me avergonzaría de contar en mi grupo con una diputada que se negase a contestar en castellano o en catalán a un enfermo de ELA en este Parlamento. *(Alguns aplaudiments.)*

Señores de Junts per Catalunya, yo me avergonzaría de que un diputado de mi grupo dijera abiertamente: «No pienso volver a aprobar ni a firmar ni a decir absolutamente nada sobre una moción por que esté redactada en castellano». Me avergonzaría, efectivamente. *(Alguns aplaudiments.)*

Señores de Junts per Catalunya, que me miran sorprendidos, yo me avergonzaría de que el presidente de mi partido, que, además, ha sido presidente de la Generalitat de Cataluña, se reuniese con emisarios de Putin, con la que está cayendo en Europa. Me avergonzaría, efectivamente. *(Alguns aplaudiments.)*

Me avergonzaría profundamente, señores de Junts per Catalunya, de que en mi Gobierno..., o formar parte de un gobierno que ha discriminado a policías y guardias civiles en la vacunación de la covid; sería profundamente vergonzoso para mí. *(Alguns aplaudiments.)*

Me avergonzaría, en suma, señoras y señores de los partidos separatistas, formar parte de un gobierno que defiende un discurso completamente disolvente, hablando de «España nos roba», hablando de que el resto de los españoles son poco menos que una caterva de vagos y maleantes.

Así que les pido, por favor, que se miren al espejo y se den cuenta de que ustedes representan el peor nacionalismo: racista y xenófobo.

Gracias, señoras y señores diputados.
(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquest punt es produirà aquesta tarda un cop substanciat el dinovè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'atenció a les víctimes del delictes

302-00152/13

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'atenció a les víctimes del delictes, que ha presentat el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I té la paraula per exposar-la el diputat senyor Jaume Alonso-Cuevillas.

Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades, portem avui al Ple una moció subsegüent a la interpellació que vam fer el passat Ple sobre les víctimes dels delictes.

Permeteu-me, però, que comenci amb una salutació molt especial a tres persones que ens acompanyen al públic. Ens acompanya el Robert Manrique, víctima de l'atemptat d'Hipercor i president, en aquests moments, de la UAVAT, la Unitat d'Atenció i Valoració a Afectats per Terrorisme; la seva lletrada, la Montserrat Fortuny, la lletrada de la UAVAT. I ens acompanya també el Javier Martínez, el pare del petit Xavi, mort el 17 d'agost en l'atemptat de la Rambla. Va per vosaltres, això.

Posàvem en valor a la interpellació de la setmana passada..., i la consellera ens va explicar tots els plans del departament. La víctima històricament ha estat la gran oblidada del procés del sistema penal. Certament –ens ho recordava la consellera–, això ha anat evolucionant des del punt de vista legal: el 2004, amb les víctimes de violència de gènere; a partir de 2015, amb l'estatut de la víctima, de forma molt generalitzada. Però és evident que en aquest camp hi tenim molt més a fer, hem de recórrer molt més, hem d'avançar molt més.

La moció que presentem avui m'atreviria a dir que és una moció de mínims, una moció que hauria de ser aprovada per unanimitat per aquesta cambra, perquè és una moció que, en definitiva, té un frontispici que el que vol és valorar que s'ha de prestar una atenció integral i de qualitat a les víctimes de tot delictes, que posa en valor dos coses que ja es fan des del Departament de Justícia, com és el programa de justícia restaurativa. I, per tant, es demana una conscienciació, que es dugui a terme una conscienciació en la matèria, i es demana també fomentar els operadors jurídics i, principalment, els jutges i les unitats de valoració forense integral.

Finalment, es demana que el Govern elabori, com ja dèiem a la interpellació, un pla integral d'atenció a les víctimes, un pla integral –ho dèiem a la interpellació de la setmana passada– a totes les víctimes del delictes. S'ha fet en matèria de violència de gènere, s'ha fet i s'ha de fer molt més en matèria de violència sexual. S'ha d'evitar la victimització secundària, la victimització institucional, però també, des del punt de vista sectorial, a les víctimes de qualsevol altre delictes, les víctimes d'accidents de trànsit, de les que parlàvem aquest matí, les víctimes d'estafes piramidals.

I vull, per acabar, referir-me de forma molt especial a les víctimes del terrorisme. Hi ha deu comunitats autònomes espanyoles que tenen una llei especial d'atenció a les víctimes del terrorisme. Crec que també ens hauríem de proposar fer-ho des de Catalunya. Les víctimes no escullen ser-ho. El Robert Manrique no va escollir aquell dia anar a treballar a l'Hipercor; de fet, ni li tocava. Aquell dia va anar a substituir un company. I és evident que el Xavi no va escollir, quan passejava amb la seva família per les Rambles, ser víctima d'aquest atemptat sagnant.

Les víctimes necessiten, òbviament, un advocat que les defensi. Vostè, consellera, com jo, és advocada en exercici, i ho hem viscut, això, de forma molt intensa. Però necessiten molt més que això. Necessiten una atenció especialitzada des del punt de vista penal; tenen dret, en el cas de les víctimes del terrorisme, a unes indemnitzacions. Però això és secundari. Necessiten atenció psicològica. El petit Xavi tenia dos germanes, de set i vint-i-un anys, la Mireia i la Marina, eh? Aquestes noies, igual que el pare, igual que el Javier, igual que la Sílvia, la mare, necessiten atenció psicològica, necessiten que institucionalment algú es posi en contacte amb ells per dir: «Estem amb vosaltres.» No només una trucada formal de dir: «Ja rebreu la indemnització i no toqueu més els nassos.» Necessiten que se'ls ajudi, que se'ls hi doni suport des de tot punt de vista. Perquè les víctimes del delictes, i més en un cas com el terrorisme, som tota la societat.

Quan jo vaig assumir la defensa del Javier Martínez, em va demanar que no quedés en va, la mort del Xavi. Javier, Robert, jo us prometo –el meu compromís perso-

nal ja el saps, però també el del meu grup parlamentari i, espero, el de tota la cambra— que la mort del Xavier no serà en va.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

La presidenta

Seguidament, en el torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, la diputada senyora Anna Grau, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyora presidenta. Bueno, yo creo que, si Ciudadanos no existiera, habría que inventarlo y, singularmente, si no existiera Nacho Martín Blanco habría que clonarlo. Porque realmente que un solo hombre tenga la capacidad de poner de manifiesto toda la hipocresía de esta cámara, toda la inmoralidad de esta cámara, bueno, dice mucho. A mí me recuerda la lucha de David contra Goliat. Son ustedes unos hipócritas y unos inmorales, y eso ha quedado bastante claro en todo lo que se ha discutido en la moción anterior.

Pero, ciñéndonos a la moción presente y con todo el respeto por las personas que nos visitan y que han sufrido en carne propia la violencia terrorista, solo observar que esta moción, que como el mismo ponente ha calificado de mínimos... Yo creo que es una calificación generosa; creo que es bastante un buñuelo de moción. En fin, nosotros presentamos una enmienda que decía textualmente —ho llegiré en català perquè no tinguin l'excusa de que no ho entenen—: «Expressa el seu suport a les víctimes del terrorisme, dona el suport a les accions encaminades a reparar el dany que van patir i rebutja qualsevol intent de revictimitzar-les per la via de l'oblit institucional, de l'assetjament per part de persones que van donar i continuen donant suport al terrorisme o de la normalització de la violència o la intimidació com a mètodes suposadament legítims d'acció política.»

Bueno, es evidente por qué se ha rechazado esta moción. En parte, porque el grupo proponente es de extrema derecha. Nosotros también intentamos hacer política con la extrema derecha, pero evidentemente es muy difícil. Y, bueno, porque grupos enteros de esta cámara, que pactan con los herederos de la violencia de ETA, que les dan carta de naturaleza política y que les permiten no solo no pedir perdón a las víctimas, sino no colaborar en el esclarecimiento de centenares de asesinatos de ETA todavía por aclarar, pues, claro, no pueden aceptar este humilde punto —este humilde punto—, tratando de tomarse un poquito en serio la no revictimización de las víctimas.

Y, por si quedaba alguna duda, precisamente en compañía del valiente Nacho Martín Blanco, tuve el honor de asistir esta semana en el Cinema Catalunya de Terrassa al estreno del documental de Iñaki Arteta *Bajo el silencio*, que ahí sí que se ve lo que vale un peine, ahí sí que se ve lo que es la realidad cotidiana de las víctimas del terrorismo. Y estábamos nosotros, estaban otros representantes de las fuerzas políticas. No estaba ninguno de ustedes. Y, es más, alguna fuerza política de las aquí presentes..., pues sus cachorros, seguidores o *hooligans* habían dado órdenes de boicotear el acto.

Lo dejo aquí. Y, en fin, pedir disculpas a las personas que nos visitan, en nombre de las víctimas del terrorismo, porque a veces este Parlamento dé tan poco de sí y sea tan pobre.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari VOX, té ara la paraula el diputat senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, presidenta. Señora *consellera*, señoras y señores diputados... Y un saludo afectuoso a las víctimas que nos acompañan.

Junts nos presenta una moción que pretende poner a las víctimas en el centro de la acción de la justicia, pero nosotros pensamos que se queda en buenas palabras. Porque, si la Generalitat realmente quisiera poner a las víctimas..., como dice, garantizar a las víctimas del delito una especial protección y una atención de calidad, se preocuparía por cosas tan esenciales como las siguientes: proteger a las víctimas de agresiones sexuales de verdad. Cataluña ha sido la región de España en 2021 con más denuncias por violación –608–, muy por delante de Andalucía –con 281– y Madrid –con 274. Y estos datos, que son inadmisibles, no tienen que ver con el heteropatriarcado, con la violencia estructural ni otros desvaríos ideológicos, sino con sus políticas de fronteras abiertas a países donde se cometen cientos de miles de violaciones.

Y lo que no puede ser es que el sistema de medidas penales alternativas que aplica el *departament*, que es un sistema muy progre y muy buenista, haya permitido que a un sujeto como el violador de Igualada, condenado cuando era menor de edad por haber agredido a su hermana en grado de tentativa, de siete años, se le suspenda la pena de internamiento a cambio de realizar dos ridículos cursillos –uno de educación sexual y otro de adicciones– y vuelva a estar en la calle para poder volver a cometer un delito de agresión sexual, como lamentablemente así ha sido.

Para nosotros, poner a la víctima en el centro es asegurar que un depredador sexual como este sea expulsado de España para cumplir la pena en su país de origen, como propone VOX. Y si el violador es español, que se le imponga la cadena perpetua y se pudra en la cárcel todos los días (*alguns aplaudiments*), algo que ninguno de ustedes defiende ni apoya. Eso es proteger de verdad a las mujeres y a las víctimas, y lo demás son cantos de sirena.

Poner a las víctimas en el centro también es proteger a las víctimas de la ocupación ilegal, porque en Cataluña los sucesivos gobiernos separatistas han bendecido el fenómeno de la ocupación ilegal. Y, por eso, Cataluña en 2021 ha sufrido el cuarenta y dos por ciento de las ocupaciones de toda España. El acceso a la vivienda no puede solucionarse por la puerta de atrás, validando la comisión de un delito, como es la ocupación ilegal, algo que ustedes llevan años haciendo y dejando desamparados a miles de catalanes ante la lacra del fenómeno de la ocupación.

En tercer lugar, poner a las víctimas en el centro de las políticas de justicia también es proteger a las víctimas de los matrimonios forzosos que nos ha traído el islamismo y que cada vez son más frecuentes en Cataluña, como lamentablemente hemos podido comprobar estos días con dos hermanas residentes en Terrassa y que han sido asesinadas en Pakistán por sus hermanos en un doble crimen de honor. Unos asesinatos que señalan las consecuencias del negocio de la inmigración ilegal, las consecuencias de la importación de culturas que desprecian a la mujer y que han destapado toda una trama de contratos laborales falsos, de mercadeo de papeles para conseguir visados y permisos de residencia fraudulentos. Por tanto, pongamos a las víctimas en el centro de la acción de la justicia, pero de verdad, no a través de sus políticas buenistas de reinserción de delincuentes, que solo generan inseguridad e injusticia para las víctimas.

Y unos apuntes finales en relación con las cuestiones que plantea la moción. En primer lugar, no han aceptado nuestra enmienda presentada en el 2, en el punto *a*, que pretendía evitar la victimización institucional, especialmente de las víctimas del terrorismo etarra y de las víctimas de la violencia separatista. No nos extraña, porque la Generalitat realmente tiene por signo de identidad el olvido de las víctimas del terrorismo.

Miren, respecto de las unidades de valoración forense integral, tampoco vamos a poder votar a favor, porque están claramente ancladas en la ideología de género, dan

servicio a los juzgados de violencia de género y enfrentan a hombres y mujeres, algo que VOX denuncia todos los días. Y nos parece una gran injusticia que estas unidades de valoración integral forense se activen solo cuando la agredida es la mujer por su pareja hombre. No se activan, estas unidades de valoración integral forense, cuando el agredido es el hombre o cuando los agredidos son los hijos por parte de la madre. Esto es establecer víctimas de primera y víctimas de segunda, y para VOX todas las víctimas merecen la misma protección, independientemente de quien haya sido su agresor.

Y respecto de la justicia restaurativa les haré un apunte final. Ustedes hablan de las bondades de la justicia restaurativa, basada en la reconciliación entre delincuente y víctima, en el perdón de las víctimas, pero para los demás. Cuando son los líderes golpistas del *procés*, los condenados, entonces no hace falta que pidan perdón ni que se arrepientan para que se les concedan los indultos. Ese es su concepto de la justicia restaurativa, que nosotros no compartimos. Y por eso VOX ha recurrido ante el Tribunal Supremo los indecentes indultos, que ahora el Tribunal Supremo va a revisar, y esperemos que nuestra alta magistratura los revoque y devuelva a los líderes del *procés* a la cárcel, de donde nunca tendrían que haber salido.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Rubén Viñuales.

Rubén Viñuales Elías

Gràcies, presidenta. Educació, això em van ensenyar la meva mare i mon pare des de ben petit, i em van dir que és la base mateixa de les relacions entre els humans, perquè això significa respecte. Sí, el nostre portaveu, el senyor Raúl Moreno, és una persona educada; el meu partit, el PSC, és un partit educat, i estem molt orgullosos de fer una política educada, que a Catalunya crec que li fa falta.

Màxim respecte, tot el nostre escalf, tot el nostre suport per a vosaltres, els que avui ens acompanyeu en aquest dia: Robert Manrique, Javier Martínez i la seva lletrada. Un honor que estigueu aquí amb nosaltres.

Mireu, aquesta moció parla de dos coses, encara que a vegades aquí, quan pugen al faristol, parlen de lo que vulguin, no?, però parla de dues coses: de la justícia restaurativa, és a dir, que les víctimes dels delictes no siguin com un convidat de pedra a un procés penal, que és el que passa a dia d'avui. Una persona, quan denuncia algun tipus de delictes –denuncia ja sigui al jutjat, o a comissaria, o ho fa a la fiscalia d'ofici–, va un dia al jutjat a declarar, la tornen a cridar un dia per a un judici, a vegades ni entra a la sala perquè els advocats allà estem fent una conformitat i no sap ni el que ha passat, surten i diuen: «Ya se puede ir.» I ja està. O entra allà, declara, marxa, i no té cap tipus de control, de coneixement, de vincle amb un procés on és la persona més important d'aquest procés, perquè ho ha patit ella, és la víctima. El nostre procés expulsa la víctima del procés, i això fa que encara sigui més fosca per a les persones, la justícia. Perquè diu: «Si en això, que soc jo la persona afectada, no m'assabento de res ni m'expliquen res, la justícia, com a mínim, sembla una mica fosca.»

El que demana és això, i, a més a més, demana que la justícia restaurativa sigui també una eina. No és aquesta visió «píjiprogre» que volen fer veure els de VOX; no, no, això no és així –això no és així. És una cosa natural, és que pugui participar..., hi ha molts exemples. Això ja fa molts anys que va. Però, per exemple, la República Federal d'Alemanya als anys seixanta ja va fer una teoria. És veritat que hauríem de definir, consellera, aquest concepte, per exemple, d'universalitat. Jo no sé si per a tots els delictes pot ser òbviament la justícia restaurativa, però sí que és veritat que hi ha diferents línies. Ho hem d'estudiar.

Fins i tot és que hi estem mig obligats per imperatiu legal. Tenim el tractat d'Amsterdam, tenim també compliments de la decisió marc del Consell de 15 de març del 2001. És a dir, Catalunya també va fer els deures; als anys vuitanta ja va començar amb la mediació penal. Vam ser pioners. Aquella època érem molt pioners, consellera. A veure si ho podem recuperar també, no? Per tant, crec que nosaltres, a més a més, des de Catalunya, hem de donar exemple de que això pot ser una realitat.

Com li deia, no per a tots els delictes. Per exemple, quan sentíem parlar dels delictes de terrorisme i sentíem Ciutadans donar lliçons al PSC sobre patir el terrorisme... S'ha de ser més humil en aquesta vida. Donar-li lliçons, Ciutadans al Partit Socialista, que per desgràcia ha entregat la vida de molts companys i companyes, entre ells Ernest Lluch..., i que li donin les lliçons Ciutadans, sincerament diu molt poc a favor de com veuen el món el seu grup. *(Aplaudiments.)*

I, per últim, nosaltres hi votarem a favor, per cert, d'això, però les UVFI són una figura que es preveu a la Llei orgànica 1/2004 i que el 2005 ja estaven desplegadas. És competència nostra. Fa disset anys. Quan es diu «promoure», «donar formació»..., fa disset anys que això existeix. Crec que és un exercici que hauríem de fer també d'humilitat, tots nosaltres, de que també és responsabilitat nostra.

Per últim, simplement, ens agrada que hi hagin mocions de justícia. Però, sobretot, quan són de grups del Govern el que sí que ens agradaria, si fos possible, més que mocions, són accions de govern, que des del nostre grup, com hem fet sempre, de manera educada –i així ho farem sempre–, podem debatre i, si són bones per a Catalunya, aprovar-li.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... I gràcies especialment també a les víctimes que estan avui presents aquí.

Bé, la importància de la víctima està reconeguda, d'alguna manera, al marc legal vigent, com bé han explicat els anteriors compareixents, des de l'any 2004, que va posar-se en vigor la protecció integral en violència domèstica, a través de la llei amb el mateix nom, i específicament, a partir de l'any 2015, amb el propi estatut de la víctima del delictes.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, estem molt d'acord amb el plantejament de la moció i l'exposició de motius i el sentit de la moció, tot i que no acabem d'entendre la necessitat específica del debat al Ple, donat el sentit que se li ha donat i la moció presentada. Sí que pensem que es podria haver concretat una mica millor, donat el sentit que finalment se li ha donat, sobre especial protecció a les víctimes del terrorisme.

Ara mateix tenim operativa i funcional l'oficina d'atenció a la víctima del delictes, amb diverses seus en partits judicials diferents, com és Barcelona comarques, Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i Terres de l'Ebre. I tenim activat el programa de justícia restaurativa, que va ser renovat al desembre del 2021. De fet, inclús repassant antecedents, veiem que Catalunya, com el País Basc, són territoris pioners en l'aposta per la justícia restaurativa, que és de cabdal importància per dos motius, com bé expressa el propi programa: dotar la víctima de més protagonisme i resoldre conflictes amb transcendència penal.

I ho fa des de la centralitat de la reparació, com a element al voltant del que pivo-ten les mesures i accions preses. Per tant, la mediació entre les parts esdevé una eina clau. Fins i tot l'estatut de la víctima del delictes reconeix la justícia restaurativa com

un dret de la pròpia víctima, donant-li una entitat que fins aleshores no tenia. I, de fet, fins i tot el 2016 Catalunya i el País Basc van signar un acord de col·laboració en matèria de justícia restaurativa, partint de la base, com deia, que en ambdós territoris som pioners en aquesta aposta.

Per tant, reconèixer la importància de garantir especial protecció a la víctima és al marc vigent; aprovar un pla estratègic d'atenció a la víctima del delictes, per assegurar que totes les víctimes són reconegudes, pot ser necessari per posar ordre, efectivament, però entenem que és l'aposta política del departament i de la justícia catalana, que ja té aquesta direcció des de fa anys; difondre el protocol de funcionament de les unitats de valoració forense integral entre els jutges és fonamental, i involucrar la comunitat en la resolució de conflictes és la base del mateix programa de justícia restaurativa vigent.

De fet, la setmana passada vam tenir la sort de comptar amb la compareixença de la directora de l'oficina d'atenció a la víctima del delictes aquí en seu parlamentària, en el marc del grup de treball de l'LGTBI-fòbia, i ella mateixa ens va donar les dades i les eines que necessita la pròpia oficina i el desplegament del programa de justícia restaurativa. Perquè, com veiem, l'oficina d'atenció a la víctima ha augmentat en els casos atesos, i veiem que el 2020 es van atendre 12.486 casos, i el 2021 ja van ser 14.271, dels quals, per cert, 7.118 eren de víctimes amb nacionalitat estrangera i 7.153 eren de víctimes amb nacionalitat espanyola, contra els 3.676 agressors amb nacionalitat espanyola i els 1.180 agressors amb nacionalitat fora de l'Estat espanyol. Ho dic perquè de vegades sentim coses en aquesta cambra que és important puntualitzar, perquè les dades ja ens reflecteixen que, més enllà de discursos grandiloqüents i que busquen bàsicament la criminalització de la immigració, no tenen cap altre tipus de fonament que es pugui comprovar de cap altra manera.

El que sí que diem és que el programa de justícia restaurativa té una mitjana de dos mil sol·licituds anuals, i això és molt poc, donades les sol·licituds d'atenció de la pròpia oficina. Per tant, el que sí que animem és que si realment es vol fer una aposta per la justícia restaurativa, com teòricament s'està fent, això necessita una dotació de recursos corresponent, perquè tant l'oficina com l'existència d'aquest servei d'acompanyament a les víctimes estigui a l'abast realment de totes les persones que, en un moment donat, ho puguin necessitar quan van a denunciar.

Des del nostre grup parlamentari, el que diem és que apostem de veritat per la reparació, la protecció de la víctima i el bé comú i, és a dir, per la justícia restaurativa de veritat. Això implica recursos, i esperem, amb el pressupost executat, veure aquesta aposta política realment i materialment feta efectiva.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats i diputades... I també salutació a totes les víctimes i a la lletrada que els acompanya.

En primer lloc, hem de dir que la veritat és que ens ha sobtat que avui es presentés aquesta moció per part de Junts per Catalunya, que és qui ostenta la conselleria de Justícia, en el sentit de que porten ja un any de govern, i si sumem, a més a més, totes les legislatures anteriors, ja porten molts anys com per a presentar mocions i interpellacions de qüestions –ja s'ha dit també aquí– que ja haurien d'estar fetes o estar en línia, en marxa.

I, per tant, el que diem des del nostre grup parlamentari, és que, més enllà d'aquestes mocions, el que calen són accions, cal, sobretot, dotar de recursos per a poder desplegar tot el que vostès avui demanen en aquesta moció, atès, a més a més,

que la majoria dels grups parlamentaris hi estem totalment a favor. Perquè és evident que, si ens omplim la boca de demanar una justícia de qualitat, una justícia propera, una justícia del segle XXI, el que calen són recursos i cal un desplegament de tot allò que ja està aprovat i que no s'està executant, més enllà de les paraules.

I és aquí també on podem posar el focus a l'atenció de les víctimes del delictes. I, en aquest sentit, compartim, com no pot ser d'una altra manera, que una persona quan és víctima d'un delictes el que hem de fer és posar totes les eines a punt perquè realment sigui també protagonista en el procés i, per tant, estiga atesa. I és aquí on el Govern, on el Departament de Justícia, que vostès estan dirigint, té encara molta feina a fer.

Sobre la moció en concret, és evident que, per una banda, cal aprovar aquest pla estratègic d'atenció a la víctima per delictes, si realment creiem en aquesta justícia com un servei públic i si volem que aquesta siga igual per a tots i totes, accessible, per tant, per al conjunt de la ciutadania. I, per una altra banda, també cal enfortir aquesta oficina d'atenció a la víctima amb més recursos, descentralitzar l'atenció per poder arribar en igualtat a tot el territori de Catalunya, a tot el territori del país, tenint en compte que avui dia les oficines estan situades a les quatre capitals provincials i a Tortosa en el cas de les Terres de l'Ebre. Unes oficines amb moltes necessitats, amb horaris insuficients i també amb poc personal.

Vostès també demanen fer difusió entre els jutges sobre el protocol de funcionament d'aquestes unitats de valoració. I, en aquest sentit, ens preguntem que possiblement, abans de fer aquesta difusió, el que també hauríem de fer és desplegar, segons el propi calendari de la Generalitat, la implantació de totes aquestes unitats a la resta de partits judicials del país. I, per tant, d'aquesta manera no frustrar més la ciutadania, a part de, com hem dit abans, dotar de millors horaris i de més personal i de recursos aquestes unitats que avui dia ja existeixen.

I, finalment, també amb relació a la justícia restaurativa, considerem i compartim que cal posar-la en valor, que posi l'accent en els danys produïts en la seua reparació, que tingui també en compte les causes, les conseqüències, les necessitats dels i les protagonistes i que permeti també la responsabilització de les persones autores d'un delictes i de la reparació de la víctima. I sobretot, en aquest sentit, cal posar especial atenció a les víctimes més vulnerables, perquè segurament són les que més ho necessiten.

Acabo dient, evidentment, que votarem a favor de tots els punts de la moció, però, tal com deia al principi, entenem que, més enllà d'una moció del partit que dona suport en aquest cas al Govern, el que caldria són més execucions, més recursos i, per tant, més realitats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Seguidament, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, presidenta. Ho faré des de l'escó perquè aniré molt ràpida.

Crec que era el diputat Cuevillas a la seva intervenció inicial que deia que era una moció molt de mínims, perquè el que s'intenta és buscar el consens, i nosaltres hi donarem suport per intentar, doncs, trobar aquest consens. I, per tant, serà un vot favorable íntegrament.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, finalment, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Ana Balsera.

Ana Balseira i Marín

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades... Començar, per descomptat, amb una salutació molt afectuosa a les tres persones que avui ens acompanyen, i des d'aquí tot l'escalf, el nostre suport i una abraçada ben forta.

I, tornant a la moció, Junts ha presentat aquesta moció sobre l'atenció a les víctimes de delictes, i trobem que és una qüestió cabdal, ja que si volem una justícia que de veritat compleixi aquesta funció social, una justícia propera, una justícia eficaç i feminista, aquesta justícia ha de prestar atenció a les víctimes de delictes. Per tant, ja avanço i anuncio el nostre vot favorable a aquesta moció.

Sí que compartim, com deia el mateix diputat de Junts, que potser és una moció de mínims, però bé. Ja entrant en matèria, com ja saben, hi ha diferents tipus de delictes i, per tant, les víctimes també ho són. Però no podem deixar d'especificar algunes persones que són víctimes d'uns delictes concrets, que són els derivats d'aquest sistema patriarcal en el que vivim, i són els delictes que deriven de la xacra social de la violència masclista. Per tant, cal diferenciar aquestes víctimes de la resta de víctimes, perquè en aquest cas la discriminació sobre la dona és pel fet de ser dona i dels rols de submissió en els que vivim.

Moltes dones i, en conseqüència, els seus fills i filles necessiten una protecció especial pel que han patit, una protecció que s'ha de donar des d'un inici, quan es denuncia l'agressor, durant el procediment penal, però entenem que també ha de continuar amb posterioritat, i una protecció que en moltes ocasions no ha estat suficient i que els poders públics no han estat capaços d'arribar a temps, i hem passat els pitjors dels escenaris possibles.

En aquest punt cal esmentar la Llei 17/2020, que modificava la Llei 5/2008, del dret de les persones a erradicar la violència masclista. I és que en aquesta reforma es va incloure la violència institucional, i entenem que és imprescindible, ja que per tenir una bona atenció a la víctima del delictes hem d'entendre que aquestes víctimes molts cops també són víctimes de violència institucional i, sobretot, quan el cas arriba a un jutjat.

I per explicar això que acabo de dir posaré un exemple, un cas real d'una persona molt propera. I és que es tracta d'una víctima de violència masclista, una dona amb només vint-i-set anys i una filla amb el seu agressor. Ella, després de tot el que ha hagut de viure, decideix fer el pas, decideix interposar una denúncia, i el que ella pensa és: «Confio en la justícia.» Decideix explicar el que ha patit perquè necessita que el sistema la recolzi, estigui al seu costat i l'ajudi. Doncs bé, quan aquesta denúncia arriba al jutjat, el jutge reconduïx el cas a un simple judici ràpid. La vista es celebra, i té al costat, a un metre de distància, el seu agressor, i re la separa d'ell. Comencen les preguntes i, per descomptat, ella, en relatar el seu infern, comença a plorar. I, què troba? Troba davant un jutge que la talla en les seves intervencions i un agressor assegut al seu costat que riu mentre la mira. Surt pitjor del que ha entrat, perquè surt pitjor perquè ell surt victoriós i crescut. I sobretot perquè ella, després d'haver explicat..., bé, millor dit, el que li han deixat explicar, aquella mateixa tarda li ha d'entregar la filla en comú al seu agressor. Ella surt sent víctima de violència masclista i també víctima de violència institucional. I, a més, no només parlem de violència institucional, sinó també d'aquesta violència addicional que pateixen les dones amb la victimització secundària com a conseqüència d'actuacions que molts cops duen a terme el ministeri fiscal, la defensa i, en aquest cas que he exposat, també el jutge.

Ens queda molta feina per fer, i aquí serem per fer-la i canviar aquesta situació. Però per ella, per totes, per totes les víctimes de violència masclista, per les víctimes que han interposat una denúncia i les que encara no ho han fet, per totes les víctimes de delictes, conjurem-nos perquè, quan arribin a un jutjat, trobin una protecció, que siguin ateses de la millor forma possible i perquè no surtin sent víctimes de violència institucional, perquè la justícia les repari. El sistema no els pot fallar.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula el diputat senyor Jaume Alonso-Cuevillas.

Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol

Gràcies, presidenta. Als grups que heu manifestat el vostre recolzament, moltes gràcies. Un aclariment per a tots els grups, especialment aquells que heu mostrat certs dubtes: efectivament, és una moció de mínims. La voluntat del nostre grup polític i del departament és anar molt més lluny. Però precisament per això hem volgut fer una moció de mínims, per partir ja d'un mandat parlamentari que ens permeti poder avançar molt més.

Atendre adequadament les víctimes no és només una obligació legal; és una obligació moral que tenim com a societat, i hem de fer molt més. I per això, deia, volíem que aquesta moció tant de bo pogués o pugui ser aprovada per unanimitat, perquè ens doni una empenta a tots i al departament un mandat molt clar d'avançar en aquesta línia. Perquè precisament –i per això és de mínims– el que volíem evitar és la politització; que hi ha un parell de grups que no han pogut evitar aprofitar aquesta moció per polititzar-ho de forma clara.

A Catalunya comptabilitzem 156 víctimes de terrorisme: 134 dins de Catalunya, 22 fora de Catalunya; gairebé 700 ferits greus. Són vint les diverses organitzacions terroristes autores d'aquests atemptats. Prou, per favor, d'intentar, novament, polititzar les víctimes i, molt en particular, les víctimes del terrorisme. Treguin-se, si us plau, les ulleres de realitat «fatxual», aquestes ulleres del «fatxaverso». I, per favor, estem parlant de víctimes que no han decidit ser-ho, que no són ni d'esquerreres ni de dretes, ni independentistes ni unionistes. Són persones que no han elegit ser víctimes, que han tingut la desgràcia –que ens podria haver passat o ocorregut a qualsevol de nosaltres– d'estar allà al moment més desgraciat. I, per favor –per favor–, no polititzem. I, en aquesta matèria, tinguem unitat entre tots.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs també la votació d'aquesta moció tindrà lloc quan acabem el proper punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari 302-00153/13

La moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari, que ha presentat la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Bona tarda. Presidenta, diputats, diputades... Tenim cinc minuts per convèncer-los que votin a favor de la nostra moció sobre el sistema ferroviari.

Donada la situació de crisi climàtica i de crisi de combustibles fòssils, entenem que el punt número 1 de la moció precisament és el pal de paller d'aquesta moció, perquè diu que demanem l'impuls del sistema ferroviari i la moratòria per a la construcció de qualsevol nova infraestructura viària, limitant les intervencions a la xarxa viària a les tasques de manteniment i seguretat.

Nosaltres hem tingut esmenes a aquest punt, esmenes que ens han vingut de Junts i també esmenes que ens han vingut d'Esquerra Republicana. L'esmena de

Junts proposava suprimir tota referència a moratòria, i l'esmena d'Esquerra apostava per una redacció diferent, on es replantegés el model viari per evitar futurs projectes innecessaris de construcció de noves infraestructures d'alta capacitat. No hem pogut acceptar aquestes esmenes, tal com hem traslladat als grups parlamentaris, perquè nosaltres no podríem renunciar a la paraula clau que té la moció, que precisament és la paraula «moratòria». I les dues esmenes proposaven precisament deixar enrere aquesta paraula, «moratòria». Per nosaltres, la moratòria és una eina, l'eina imprescindible, per fer front a la crisi climàtica i a la crisi de combustibles fòssils.

Mirin, ens podien haver esmenat el text, amb relació a la paraula «moratòria», dient: «Va, fem una moratòria per ics anys.» Però no ha estat així; volien la supressió de la paraula. També ens podien haver esmenat dient: «Ostres, la moratòria ens sembla injust que inclogui tot el país, quan hi ha parts de país que precisament arrosseguen un dèficit d'infraestructures històric.» Els hi podríem haver acceptat; és veritat. A les Borges Blanques, en moltes parts del país, pateixen dèficits, i està clar que la moratòria no hauria d'agafar a tothom per igual. Però és que l'esmena no ha anat per aquí. Vostès el que volen és fer treure aquesta paraula, i per aquí no hi podem passar, perquè ens sembla, posar sobre la taula la idea de moratòria en infraestructures viàries, una idea potent que formarà part de la nostra agenda política.

Nosaltres els hi demanem, amb relació al punt segon, que hi votin a favor, a favor de la idea de planificar, i planificar no de la mà dels lobbys ni del Govern central, sinó planificar de la societat organitzada, que té un coneixement acumulat de molts anys. I que esperem que precisament el Govern estiri d'aquest coneixement acumulat i que faci un pla ben fet, normatiu, un pla que sigui vinculant, que dibuixi i que aterri el sistema ferroviari d'aquest país i que enllaci amb tota aquella potencialitat històrica que precisament estirem des de fa anys. De fet, la primera línia, de Mataró..., la vam tenir aquí, la primera línia de la península. I, per tant, hem de relançar-nos amb la història i apostar per un sistema ferroviari de perspectiva radial, que tingui en compte les necessitats de mobilitat més enllà de l'àrea metropolitana i que atengui les necessitats de les viles de més de deu mil habitants.

També els hi demanem que votin a favor de les grans infraestructures de país: Corredor Mediterrani, Quart Cinturó ferroviari –no el viari, el ferroviari–, per resoldre tot el problema d'infraestructures que arrosseguem i, precisament, per donar solució al que comentava el meu company diputat Xavier Pellicer aquest dematí, la gran sinistralitat que avui tenim a l'AP-7, on, precisament, en la majoria d'accidents mortals ja intervenen els camions. Precisament, si tinguéssim un corredor mediterrani potent, doncs, això no passaria. No hi haurien aquestes víctimes que visualitzem, que veiem, i també evitaríem aquelles víctimes invisibilitzades, que, precisament, són les que són conseqüència d'aquesta contaminació i d'aquesta constant vulneració de les directives en tema mediambiental. Grans infraestructures que, evidentment, apellem a que siguin pensades en clau de Països Catalans.

També els hi demanem que votin a favor de fer aquestes infraestructures, i no que les sol·licitin al Govern de l'Estat espanyol. Crec que hem de treure ja del nostre diccionari la paraula «sol·licitar» –de demanar. Nosaltres hem decidit ja treure aquesta paraula del diccionari, i entenem que, a la vista de tot com està anant, de les vegades que s'han sol·licitat les coses, el Corredor Mediterrani, ja s'ha d'anar una mica a agafar llapis, agafar un foli, a començar a idear traçats i a començar a construir nosaltres, perquè no hi ha manera que avancem.

A la nostra interpellació també demanàvem que de forma immediata assumim la gestió del sistema ferroviari. Posem el 30 de setembre. Vicepresident, té una reunió el mes d'agost. Nosaltres li demanem que no s'aixequi de la taula fins que no li donin el traspàs íntegre de les competències.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *conseller*... La CUP trae hoy a este Parlamento una iniciativa sobre el sistema ferroviario. Una iniciativa dogmática, populista, radicalilla, separatista, pues, así, como le gustan a la CUP.

A nosotros, pues, no nos convence mucho. No vamos a apoyar más que algunos puntos pequeñitos, pero les agradecemos que la hayan traído, porque así nos permiten hablar aquí de trenes, y se lo agradecemos también porque nos ha permitido registrar dos enmiendas, de las cuales una nos la han aceptado, y eso también se lo agradecemos.

Y vamos primero con su propuesta. Le he dicho muchos adjetivos, pero no digo que no sean coherentes. Desde su marco antiprogreso, desde luego tiene todo el sentido del mundo el primer punto, que es no construir más carreteras –todo el sentido del mundo. A mí lo que me extraña es que no hayan pedido derribar algunas de las que ya existen, porque también sería perfectamente coherente con su posición de llevarnos hacia el pasado.

Nosotros les proponíamos una enmienda –no me ha nombrado, pero se la proponíamos también a este punto– con algo tan agresivo para sus oídos como que, además de priorizar el sistema ferroviario, pues, apostáramos también por la innovación en los otros modos de transportes para poder descarbonizar otros modos de transporte. Eso de innovación les ha debido sonar demasiado a progreso, y, por supuesto, la han rechazado.

Este era un punto, sobre todo, dogmático, en el que seguramente, a lo mejor incluso encuentran apoyos en el grupo de los comunes, o no andarán muy lejos. Y luego también tenemos otros puntos, pues, eso, populistas; por ejemplo, el de rebajar el cincuenta por ciento de las tarifas. Parece superestudiado, eso, lo de rebajar el cincuenta por ciento. ¿Por qué no el veinticinco por ciento? ¿O por qué no gratis? No sabemos el porqué, no sabemos si eso retrae recursos del sistema ferroviario, pero eso si acaso ya para otro día.

Nosotros estamos muy de acuerdo en que hay que tener una política ferroviaria que incentive el uso del transporte público colectivo. Estamos muy de acuerdo, y por eso hemos traído aquí montones de veces –ustedes lo saben– una iniciativa que consiste en tener un abono joven de transporte que permita a nuestros jóvenes moverse por toda Cataluña por una tarifa muy reducida, de apenas treinta euros al mes.

Esto está aprobado en otras comunidades autónomas. Se ha comprobado que apenas retrae recursos del sistema y, además, se ha comprobado que incentiva el uso del transporte público, porque genera hábito en esas edades jóvenes. Ahí, a nuestros amigos populistas por excelencia, que son los comunes, seguro que también les gustaría aprobarla, pero ¡ay, cachis!, que ahora están a veces en el Gobierno y ya ven que estas medidas tan populistas, cuando uno gobierna, pues, son mucho más complicadas.

Y luego, en esta iniciativa, por supuesto, no podía faltar la gran solución. La gran solución a todos nuestros problemas es también la gran solución para el sistema ferroviario en Cataluña: que el Govern de la Generalitat lo gestione todo. Esa es nuestra gran solución, y le pone fecha: el 30 de septiembre. Yo no sé si recuerdan lo que nos costó que el Govern de la Generalitat acogiera la línea de la Pobla en su día: diez años. Pero, bueno, ustedes le ponen fecha, el 30 de septiembre. Esta es nuestra gran solución. Si es que los demás somos tontos. Los que no compartimos esta idea debemos ser tontos. Porque suerte que el Govern de la Generalitat es quien gestiona la línea 9 de metro, porque, si no la gestionara, pues, a lo mejor estaría a medio construir, o a lo mejor tendría un sobrecoste de 6.000 millones de euros, o a lo mejor no sabríamos ni siquiera cuándo iba a acabar.

O si el Govern de la Generalitat gestionara, por ejemplo, el tren *tram* de Tarragona, ¿verdad, Matías?, anda que si fuera..., si no llega a ser porque el Govern de la Generalitat lo gestiona, cuando llegaras a Tarragona, no tendrías ni ferrocarril para ir a Cambrils, ni ferrocarril, ni tranvía, ni nada de nada. Y eso que han tenido treinta años para construirlo. Pero, si hubiera sido el Gobierno de España, pues no lo tendríamos.

O mira qué suerte que es el Govern de la Generalitat quien gestiona, por ejemplo, la línea del Anoia, sobre la que iba nuestra enmienda, sobre investigar ese accidente del otro día. Porque, si el Govern de la Generalitat no fuera quien gestiona la línea del Anoia, igual la tendría abandonada e invertiría todos los recursos en la línea del Vallés para presumir todo el día de ella mientras tiene una línea, pues, con un montón de vía única, con frecuencias de casi una hora y con un montón de estaciones que hay que pasar por encima de las vías para cruzar de andén.

Bueno, en la transcripción, por supuesto, que conste que todo esto es irónico, no vaya a ser que en el futuro crean que todo eso estaba hecho, cuando no hay absolutamente nada.

Y yo sufro, y sufro no porque el Govern vaya a apoyar ese traspaso, que no lo dudo, sino porque tenemos en el Gobierno de España, pues, un gobierno que se está PSCizando. Y yo sufro porque puede que con esa política de apaciguamiento, este verano, o en septiembre, o cuando sea, nos digan que para apaciguar a la gente que, claro, quiere decidir sobre sus infraestructuras, para que deje de hacer esto, pues, vamos a regalarles un trocito de infraestructura ferroviaria, vamos a regalarles un trocito de los trenes.

Y, como les toca intervenir después de mí, me gustaría que nos tranquilizara, a todos los catalanes, y el PSC cuando intervenga, pues nos diga que no va a vender nuestro sistema ferroviario a trocitos como ya vendió ayer una de las lenguas comunes de todos los catalanes.

Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom de Junts per Catalunya, té la paraula, a continuació, el diputat senyor Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Vicepresident, diputades, diputats... En l'aposta pel tren, en l'aposta pel servei ferroviari, a Junts per Catalunya ens hi trobaran sempre. De fet, estem d'acord en bona part de la moció, i per això votarem a favor de força punts i hem presentat esmenes a altres per fer-los factibles, moltes de les quals han estat acceptades i, fins i tot, alguna transaccionada. Vull agrair el diàleg i l'esforç per buscar aquests consensos, especialment de la diputada Vinyets. Però tots hem de ser conscients que molts dels punts de la moció no depenen del Govern de la Generalitat, i això no ho podem obviar.

Mirin, un dels punts en el que discrepem és que nosaltres creiem que es pot fer política a favor del tren sense criminalitzar permanentment el cotxe. És compatible una cosa amb l'altra. No podem demonitzar el cotxe, no hi podem renunciar. Vos-tès demanen una moratòria per a la construcció de noves infraestructures viàries. Perdonin, però aquesta és una proposta feta des de la centralitat de Barcelona i que obvia bona part del país. No fem Comiols? Què fem amb el desdoblament de l'eix de l'Ebre, la C-12? És curiós, eh?, perquè vostès el 24 de març van votar a favor de redactar aquest projecte. Apostem pel tren, apostem per un país de trens, però no obviem que el cotxe és necessari per moure'ns per bona part del país.

Però la pedra angular de tot això –o l'elefant a l'habitació, que diria el diputat Tremosa– és que el principal problema del servei ferroviari a Catalunya és la mala gestió crònica i estructural realitzada per Renfe i Adif a rodalies. Mala gestió i min-

sa inversió en unes infraestructures que s'han quedat obsoletes justament per això. I això és un problema crònic, un deute en infraestructures pendents que ve de molt lluny. Zapatero ens va prometre 4.000 milions i en va executar un catorze per cent. Rajoy en va pressupostar 4.200 i en va executar un sis per cent. Pedro Sánchez ens ha promès el pla de rodalies –uns 246–, i, de moment, un vint-i-dos per cent. Això ens demostra que no importa el color polític de la Moncloa; l'Estat no compleix mai amb Catalunya. De fet, dimarts, la ministra d'Hisenda ja va anunciar que el Gobierno no publicaria les balances fiscals per –cito textualment– «no alimentar el greuge territorial».

I no només és que no s'inverteixi a Catalunya, sinó que, en servei ferroviari, la inversió a Espanya no és adequada. Almenys, això és el que ens diu l'informe de l'Airef, l'Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal, un òrgan europeu creat el 2012, precisament, per fiscalitzar en què es gasten els diners públics a Espanya. Aquest informe critica la inversió realitzada en AVEs i demana que no s'executi tota la que tenim pendent per fer en AVEs, que són 73.000 milions d'euros. Mirin, només Xina té més quilòmetres d'AVE que Espanya, i Espanya té l'AVE més infrautilitzat del món, dos dades que ho diuen tot.

Davant d'aquesta xifra, la inversió total en Cercanías-Rodalies dels últims vint anys, del 98 al 2018, les últimes dades que tenim d'aquest informe de l'Airef ens diuen que ha estat de 3.679 milions. El 47,8 a Cercanías de Madrid, i només el 16,8 a Rodalies de Catalunya. I aquest greuge encara s'incrementa més a mesura que ens allunyem de l'àrea metropolitana de Barcelona. L'R3 de Barcelona a Puigcerdà triga més de tres hores, amb sort de que no hi hagi alguna incidència que encara faci algun retard. O no cal anar tan lluny: la connexió entre Barcelona i Mataró, aquesta línia que ha dit també la diputada Vinyets, que data de 1848, avui triga més que el 1848.

Aquest deute en infraestructures és el que ens porta a la situació actual. El Govern de Catalunya està compromès a resoldre aquest problema amb les competències que tenim. S'han fet passos importants per començar a revertir-ho, com assumir el servei de rodalies de Lleida a partir del 2024, que ho operarà Ferrocarrils. I també es demostra amb el pla d'infraestructures 21-30, un pla integral de transport que també inclou propostes relatives a xarxa ferroviària, o l'agenda estratègica de ferrocarrils, que té en compte tots els reptes tècnics, ambientals, tecnològics i d'innovació. Però tenim les competències que tenim.

Tornant a punts concrets de la moció, reduir més d'un cinquanta per cent l'import de les tarifes, això no és viable. Tenim el pressupost que tenim, condicionat per aquest espoli fiscal que patim. I amb aquest pressupost hem de garantir l'estabilitat econòmica del transport públic.

Respecte al Corredor Mediterrani, el Quart Cinturó ferroviari i la línia orbital Mataró-Vilanova, encantats. Encantats de començar-ne de forma urgent l'execució. Ja ens agradaria, però és que és competència de l'Estat espanyol. Mirin, a Madrid són ells qui tenen les competències. Ens abstindrem en aquest punt perquè, de cap manera, això no es pot demanar a la Generalitat.

I, amb relació a l'esmena introduïda per Ciutadans, ja hi ha una investigació oberta; és la que estan fent els Mossos amb supervisió judicial. Deixi'm dir que, des de Junts per Catalunya, tot el nostre escalf a la família i els amics del maquinista difunt i dels ferits, com també a tota la família de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

En resum, i com que votarem a favor en el punt 3, l'única solució possible és el traspàs complet integral de rodalies a Catalunya, un traspàs que inclogui les estacions, els trens, les vies, el finançament, el personal i els diners. Ho estem reclamant des de fa temps, ho continuarem fent, almenys fins que assolim la independència. Llavors, no hauré de demanar res més, perquè ja ho tindrem tot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en el torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula el diputat senyor Eugeni Villalbí, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Eugeni Villalbí Godes

Presidenta, vicepresident, diputades, diputats... Voldria començar amb les paraules també que el meu company Jordi Fàbrega comentava, sumant-me al condol a la família del conductor del comboi mort en l'accident de Ferrocarrils de Sant Boi; el suport a totes les persones ferides. I també sumar-me, com que votarem a favor del punt 8 de la moció..., doncs demanar que el més aviat possible sapiguem per què va passar i posem les mesures perquè un accident així no torni a passar.

Sobre la moció, he de dir que estem, com a grup parlamentari, globalment a favor, i hi estem perquè creiem que cal una prioritització del transport públic al nostre país, perquè és una garantia per a la igualtat d'oportunitats de la classe treballadora del nostre país, per a la lluita contra el canvi climàtic i per a la cohesió social i territorial. I, en aquesta aposta pel transport públic, el transport ferroviari hi juga un paper clau. Segurament no és l'únic element a jugar, però hi juga un paper clau.

Vull agrair aquí a la diputada Vinyets la predisposició a acceptar bona part de les esmenes. Ja li anuncio que votarem a favor de tota la moció, excepte a tres punts, com ja es deu imaginar. El primer és el punt 4, que hi votarem en contra perquè creiem que..., és cert que el sistema tarifari del transport públic ha de ser just, però també ha de ser econòmicament sostenible. Canviar les regles d'un cinquanta per cent dels costos segurament no s'ha de portar en un punt d'una moció, sinó que ha de comportar algun canvi legislatiu, i crec que vostès també ho saben. I al mateix temps en aquest «econòmicament sostenible» hem de ser conscients també d'uns operadors de transport públic que estan tensionats per un augment en els costos d'explotació, de carburants, d'energia; també per una baixada de passatgers, que hem tingut postpandèmia i que no s'ha acabat de recuperar, i també, finalment, per una falta d'aportació o, en el millor dels casos, congelació de les partides que l'Estat aporta al sistema tarifari del transport públic català.

Al punt 1 també hi votarem en contra. Saben que hem fet un esforç –ha sigut sincer– d'intentar abordar, fruit del context de canvi climàtic, un repensar, no?, l'aposta en les infraestructures viàries del nostre país, apostant per reconsiderar i repensar les infraestructures d'alta capacitat del futur. Però vostès no ho han volgut fer. No entenem una moratòria que afecti totes les carreteres del país i que no parli de durada. Entenem que això no és plantejable, això no és realista. I per això no hi donarem suport.

I també al punt 2.c, on ens abstindrem, perquè, malgrat que estem d'acord que aquestes infraestructures són estratègiques, pertoquen a l'Estat; només faltaria que les haguéssim de fer nosaltres, seríem cornuts i pagar el beure. Per tant, aquí no hi entrarem.

Miri, el nostre país està patint una inèrcia de fa molts anys de no planificació en infraestructures ferroviàries i de no execució d'aquestes. Segurament, si no haguéssim tingut el dèficit històric en infraestructures, si s'haguessin adoptat polítiques valentes de mobilitat, si s'hagués apostat per un transport públic de qualitat i amb una visió de país sencer i no només en les grans ciutats i àmbit metropolità, ni haguéssim estat debatent fa un temps potser la moció «d'un país de trens» ni estaríem avui debatent aquesta moció, perquè tindríem les eines per poder fer front a la crisi energètica, econòmica, ambiental, territorial i social que estem vivint. Però és cert: estem vivint aquesta inèrcia de no planificació, de no execució de la planificació ferroviària. Aquí qui té una matrícula d'honor és l'Estat, és Adif i és Renfe.

També hem de reconèixer que a casa nostra durant massa anys, quan s'ha planificat a nivell d'infraestructures, s'ha preferit prioritzar les infraestructures viàries a

les ferroviàries. Però també tant és cert això com que el Govern actual està treballant a través del Departament de Territori per trencar aquesta inèrcia. I ho vam veure als pressupostos que vam poder negociar i aprovar amb els comuns, com hi han partides per fer inversions ferroviàries i per fer-les amb una perspectiva que no és metropolitana.

Si ens fixem en l'Estat, el senyor Pere Macias, en diferents compareixences, hem pogut veure com ens apunta tímids canvis. Jo els he de reconèixer que potser al senyor Pere Macias me'l puc creure; al que em costa de creure és a l'Estat. De fet, crec que no me'l crec jo i no se'l creu ningú. A l'Estat podem parlar de 4.300 milions d'euros al pla de rodalies 2008-2015, una execució del tretze per cent; el 2014, un mínim històric d'inversió, amb només 34 milions; el 2017 es tornen a prometre 4.000 milions d'euros d'inversió i només se n'executen 264. Això es podria seguir amb xifres, però és que, a més, hi hem de sumar els problemes endèmics, com els constants retards, una flota de trens envellida o la no inversió en les estacions de rodalies, un despropòsit de dimensions colossals que la ciutadania catalana, la classe treballadora pateix cada dia, amb greus conflictes en la seva mobilitat quotidiana.

I davant de tot això, davant d'aquest enorme despropòsit, encara em sorprèn com a algú li xoca que la societat civil digui «prou» i s'organitzi en moviments socials com Batec. Crec que és el mínim que aquesta societat i aquest país pot reaccionar davant d'una situació així.

Acabo, presidenta. Per afavorir el transport públic i per afavorir la mobilitat sostenible, més enllà d'estar d'acord amb el traspàs integral del servei de rodalies i de mitjana distància al nostre país, cal assegurar una millora contínua de l'oferta; cal cobrir tot el territori; cal exigir inversions del dèficit d'infraestructures històric i flagrant, i cal assegurar que es garanteixi un finançament adequat. Només així tindrem un transport públic de qualitat i per tot el país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, presidenta. I, sense que serveixi de precedent, estic molt d'acord amb algunes de les coses que ha dit la senyora Vinyets, no?, que les infraestructures del transport, sobretot les ferroviàries, són importants. Tant és així que, des de l'any 2018, el Govern d'Espanya ha donat mostres continuades de compromís amb les infraestructures i la mobilitat de Catalunya. Ho ha fet en els pressupostos generals de l'Estat, complint l'esperit de l'addicional tercera –per cert, uns pressupostos que vostès no van votar– i complint també una sentència judicial que atorgava a la Generalitat de Catalunya uns recursos de l'addicional tercera no executada de l'any 2008, i, a més a més, amb la disposició per també negociar amb el Govern de la Generalitat aquells excedents del pressupost d'inversions no executats en el període en què havia de funcionar, efectivament, l'addicional tercera, del 2009 al 2013.

Nosaltres creiem que des de l'any 2008 s'ha revertit la política de menyspreu i abandonament que el Govern del Partit Popular feia respecte a les inversions a Catalunya, recuperant projectes, reactivant les obres que estaven paralitzades, tant ferroviàries com també en carreteres. Nosaltres, aquest punt que demana la moratòria, tampoc l'hi votarem.

De fet, en els pressupostos generals de l'Estat d'aquest any –ja veig que vostès no se'ls han mirat– es destinaven més fons a la xarxa convencional i de rodalies que no a altres tipus d'infraestructures ferroviàries. Miri, en aquests moments, de cada quatre euros en inversions en infraestructures ferroviàries i viàries a Catalunya, el Govern d'Espanya en posa tres i el Govern de la Generalitat de Catalunya en posa un.

Al pla de rodalies que alguns de vostès han criticat, eh?, del que contempla del període 2020-2025, és a dir, aquests cinc anys, aquests 6.300 milions que es va comprometre el Govern d'Espanya a invertir a Catalunya, en aquests moments hi han 550 milions que ja estan executats, 1.285 que estan licitats i 1.953 que estan adjudicats. És a dir, del conjunt de 6.300, senyores diputades i senyors diputats, 3.788 milions d'euros que ja estan..., és a dir, més de la meitat d'aquests recursos, justament per revertir aquest dèficit històric que tenim en matèria d'infraestructures ferroviàries a Catalunya.

El llistat és immens; ho va venir a explicar el senyor Pere Macias, també, en una comissió d'aquest Parlament. Els hi podria parlar d'obres grans, de pressupost molt alt, però també d'altres molt menors, no? Podríem parlar de l'accés a l'aeroport de Barcelona, del soterrament a Sant Feliu de Llobregat o a Montcada, el desdoblament de l'R3 –reivindicació històrica–, modernització d'estacions, de les que s'ha parlat molt aquí. Avui mateix s'ha iniciat la licitació de les obres d'ampliació de l'andana de l'estació de l'Arc de Triomf –dos-cents metres–, que beneficiarà les línies de rodalies R1, R3 i R4. O actuacions tecnològiques per més de 250 milions d'euros per adequar-nos al sistema europeu de gestió del trànsit ferroviari, no? Obres que, efectivament... Perquè aquest matí algun diputat deia: «A més, ara hi ha eliminació de freqüències a la línia R4.» Bé, clar, és que la línia R4 s'està millorant. Perquè les obres, quan es fan, produeixen afectacions. I, en tot cas, no em toca a mi, però ja demano disculpes d'entrada per part del Govern d'Espanya per aquestes molèsties que es poden produir.

I, respecte a alguns dels temes que es plantegen, no?, miri, el Govern de la Generalitat des de l'any 2010 ja té la competència sobre la gestió de rodalies. El que ens planteja el conseller en les seves intervencions..., és a dir: «Escolti, ens ho transfereixin tot.» Doncs, miri, conseller –vostè ho sap tan bé com jo–, en aquests moments, sobre la taula, aquesta petició de transferència dels mitjans humans i materials, és a dir, els trens, les estacions, les persones, no és un tema que estigui sobre la taula o, com a mínim, com vostè, el seu Govern, ho planteja.

Nosaltres creiem que no es pot abordar aquest tema sense fer una reflexió global, que és prèvia, sobre el model espanyol de liberalització de les obligacions de servei públic que es deriven de la normativa comunitària, que ho haurà d'abordar el Govern d'Espanya i que haurà d'abordar-ho vostè també, és a dir... O què es pensa, que farà l'adjudicació directa a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya? Això entrarà en contradicció amb la normativa comunitària, igual que si Espanya ho volgués fer exclusivament a la companyia operadora Renfe. El debat és molt més complex del que vostè ens planteja en el Parlament.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello.

Andrés Bello Sanz

Señora presidenta, señor vicepresidente, señores diputados, buenas tardes a todos. Nos trae hoy la CUP una nueva propuesta que, a partir de lo que ellos llaman la «situación de emergencia climática», pretende que dejemos de utilizar el vehículo propio para pasar a utilizar el tren en nuestros desplazamientos, en un claro ejercicio de hipocresía. Y es una hipocresía que cualquiera puede comprobar, cualquier ciudadano puede comprobar.

Veamos, el edificio del Parlamento de Cataluña, este edificio, tiene a unos trescientos metros una estación de trenes de cercanías y regionales, la estación de Francia, como todos sabemos, y, un poco más allá, otra estación, en este caso de metro, también otra infraestructura ferroviaria. Entre este edificio del Parlament y la estación de tren hay un aparcamiento en superficie que es utilizado por los diputados. Si

cualquier ciudadano se da un paseo por este aparcamiento durante los días de pleno, podrá ver que se encuentra repleto de vehículos aparcados de estos diputados tan ecologistas que quieren que los ciudadanos catalanes se trasladen en tren mientras ellos lo hacen en coche (*aplaudiments*), bastantes de ellos de alta gama y de elevado consumo de combustible, por cierto. A la vista de todos está. En su hipocresía predicaban aquello de «haz lo que yo digo, pero no lo que yo hago».

Bien, si entramos en el detalle de su propuesta, es un compendio de medidas arbitrarias, disparatadas y de un desmesurado incremento del gasto público. Así, nos proponen una moratoria para la construcción de cualquier nueva infraestructura viaria. Tenía dudas de si el grupo proponente iba a aceptar alguna de estas enmiendas suavizadoras; ha sido clara y contundente, la diputada de la CUP: no aceptan, no les gustan las carreteras, ni un kilómetro de carreteras. Siguen con su demonización del transporte en vehículo privado por carretera –salvo para ellos, como se puede comprobar–, poniéndole todas las trabas que se les ocurren.

También proponen medidas tan poco realistas como conectar por ferrocarril todos los municipios de más de diez mil habitantes, y hacerlo facilitando los desplazamientos sin pasar por la ciudad de Barcelona. Bastaría ver la geografía de Cataluña, los municipios afectados y la red ferroviaria existente –es la que hay– para comprobar que esta acción es inviable.

Y, por supuesto, piden el traspaso de todas las infraestructuras ferroviarias del Estado en Cataluña, medida que nos parece un auténtico disparate y de la que ya han hecho bandera los partidos separatistas. En VOX ya nos hemos manifestado en contra de esta absurda medida, que supondría la ruptura de la red nacional ferroviaria.

Desde el Grupo Parlamentario VOX queremos manifestar, una vez más, nuestro máximo respeto a la libertad de movilidad de todos los catalanes; debe ser cada uno de los ciudadanos en cada caso concreto el que elija el medio de transporte según su conveniencia. Nos parece tan respetable el uso del vehículo privado como el del transporte público, incluido el ferroviario, por supuesto, del que tanto hablan los políticos de izquierdas, pero que luego no utilizan.

Desde las administraciones públicas debe procurarse que esa decisión se pueda realizar con total libertad y no condenando a la ruina a miles de familias trabajadoras por su fanatismo climático. Para ello es necesaria una buena oferta de transporte público, incluido, por supuesto, el ferroviario, pero también evitar la penalización de la utilización del vehículo privado mediante restricciones a su uso o impuestos abusivos.

Muchas gracias.

(*Applaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula, seguidament, el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, presidenta. Bé, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta moció en la mesura en què compartim el principal objectiu, que el principal objectiu, de fet, és, doncs, desplegar polítiques ferroviàries per tal que la ciutadania pugui desplaçar-se en transport públic. Per tant, no és una qüestió d'obligació o de lliure elecció, sinó de possibilitat, que és el que ara mateix molta part del país no pot. I molta part d'aquest país que no pot desplaçar-se en tren, a més a més, és ciutadania que o no té carnet o que no té cotxe, perquè, de fet, la meitat de la ciutadania no pot utilitzar el vehicle privat perquè no té vehicle o perquè no té carnet.

I quan parlem de qüestions de possibilitat, que és el que entenem que planteja aquesta moció, cal, en primer lloc, infraestructura, per tant, cal que el tren arribi a tots els llocs on no arriba, on tingui sentit que arribi, òbviament, però que el transport col·lectiu arribi a tot el país, cosa que ara mateix no passa. Dos, calen horaris i calen freqüències que facin viable que la ciutadania es pugui desplaçar amb transport pú-

blic per anar a la feina o per estudiar, cosa que ara mateix tampoc passa. I tres, cal, com a mínim, una política d'intermodalitat per tal que aquells municipis que no tenen estació de tren i que segurament no és viable que la tinguin, doncs, puguin tenir altres mecanismes de transport públic per desplaçar-se fins a l'estació de tren i aparcar el vehicle, aparcar la bicicleta o anar-hi amb autobús i poder agafar el tren, cosa que ara mateix també en molts llocs del país és pràcticament impossible.

Per tant, entenem que aquest és el sentit d'aquesta moció, i per això la recolzarem. Una moció que, com han dit alguns dels diputats i diputades que m'han precedit, planteja una qüestió evident, que és la problemàtica que té dues dimensions. Una és la desinversió, per tant, la falta d'execució, i l'altra és la planificació. Clar, qui ha de planificar les infraestructures ferroviàries del país? Les ha de planificar la Generalitat. Per tant, el dèficit de planificació que ara tenim i que aquesta moció situa com a primer punt, que és «planifiquem aquelles infraestructures que necessitem en matèria ferroviària», correspon al Govern de la Generalitat.

És cert –i el nostre grup ho ha dit per activa i per passiva– que venim de molts anys de no execució i de desinversió per part de l'Estat de recursos en el sistema ferroviari, com també és cert..., perquè vostès tendeixen a comparar molt en exercicis passats el pressupostat i l'executat, però anem a les dades actuals, no del pressupostat i executat, sinó del ja adjudicat, licitat, executat, no? I, per tant, el que avui en dia tenim és que del pla de rodalies 20-30, que preveu 4.600 milions d'euros per al període 20-25, doncs, ja n'hi han més de 1.200 licitats, més de 1.100 també licitats en trens i més de..., adjudicats en trens, perdó, i més de 730 milions també adjudicats. Per tant, el volum de recursos..., és evident que hi ha hagut un canvi, aquí. Per tant, reconeguem que hi ha hagut un canvi a l'Estat pel que fa a la inversió i a l'execució en transport ferroviari en qüestions tan importants com són la ròtula de Montcada, la ròtula de l'Hospitalet o el desdoblament de l'R3. Per tant, aquí s'estan fent avenços.

Fem, doncs, també avenços en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, i no només planifiquem, sinó que també executem. Perquè, després, l'altra gran qüestió que vostès situen sobre la taula és que no correspon a la Generalitat executar determinades infraestructures. Doncs, miri, jo crec que sí, que n'hi ha moltes, d'infraestructures ferroviàries que ha d'executar la Generalitat. Per exemple, moltes de les que nosaltres hem pogut proposar, com el tren tram de la Costa Brava, el tren tram que ja s'està executant del Camp de Tarragona, el del Bages, el de l'Ebre o també la connexió ferroviària amb el Pirineu. I també el desplegament de les rodalies de Lleida, no només d'una línia, sinó de les quatre línies. Per tant, tot això correspon a la Generalitat.

És cert, i nosaltres també recolzem, doncs, que cal un traspàs complet per poder executar amb plenitud totes aquestes qüestions. Però, escolti'm, conseller, quan aconsegueixi el 30 de setembre el traspàs integral..., i si no, estarà allà assegut a la taula. Quan això passi, si és que passa, qui executarà les infraestructures? Qui haurà de fer la línia orbital ferroviària quan haguem aconseguit el traspàs integral? Ho haurem de fer nosaltres, no? Per tant, escolti'm, el Govern de la Generalitat ha de començar a executar infraestructura ferroviària.

Pel que fa al traspàs –deixi'm dir-l'hi–, nosaltres creiem que hem d'anar pas a pas. Per tant, no vulguem..., no frenem allò que podem aconseguir. I, per tant, què és el més immediat que necessitem, nosaltres creiem, ja? El pagament del dèficit tarifari; per tant, cobrim el dèficit tarifari i establim un contracte programa amb Renfe. I a partir d'aquí comencem a exigir també, doncs, freqüències i horaris com corresponen, perquè és a través de tenir aquests recursos que podem, efectivament, tirar endavant totes aquestes qüestions. Per tant, comencem per aquí, per tenir aquest dèficit tarifari resolt, i a partir d'aquí comencin també a millorar freqüències, a millorar horaris.

I estem d'acord també amb la moció en qüestions que plantegen, per exemple, en la necessitat d'una oficina del sistema ferroviari, però existeix; també hi ha una ofi-

cina del pla de rodalies, que esperem que el Govern de la Generalitat també pugui treballar-hi conjuntament per millorar, en definitiva, tot el que és el sistema ferroviari del país.

Gràcies.

La presidenta

I, finalment, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, presidenta. Lo hago desde el escaño. La verdad es que es una moción de la que *a priori*, pues, no acabamos de compartir el modelo, pero sí que es verdad que vamos a votar a favor de algunos de los puntos de esta moción, porque nos parecen muy interesantes, especialmente, por ejemplo, el Corredor del Mediterráneo, que ya han hablado también otros portavoces al respecto de la necesidad.

Se ha hablado aquí de los accidentes que está habiendo en la AP-7. Concretamente, esta misma mañana ha habido un accidente en la AP-7, accidente mortal, que lamentamos, a la altura de Tarragona. También esta misma semana, accidente con un camión cisterna volcado también a la altura de Tarragona. Hace también unos días, en la Ametlla de Mar. Por tanto, es un problema que es evidente y que tenemos que afrontar y que solucionar.

En este sentido..., y sobre todo, especialmente, también, pues, sumarme a ese apoyo que se ha mostrado a la familia de la persona fallecida, del conductor del convoy, en este accidente de Ferrocarriles de la Generalitat en Sant Boi de Llobregat. Es un tema que nos preocupa especialmente. Creo que no se le ha dado quizá la importancia necesaria, dado que el foco quizá mediático esta semana ha estado en otras cuestiones, lamentablemente. Pero hay un punto muy significativo, y es que había habido ya advertencias concretas por parte de los maquinistas de problemas en ese punto concreto de la vía. Y creo que en este caso el Govern de la Generalitat va a tener que dar muchas explicaciones. Y, por tanto, vamos a dar apoyo a este punto 8, que pide abrir una investigación para saber exactamente qué pasó.

Muchas gracias.

La presidenta

Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, torna a tenir la paraula la diputada senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Sí; gràcies. Acabar de fer referència a alguns dels punts de la moció. La rebaixa del cinquanta per cent de les tarifes vigents. A veure, els preus són cars, no són transparents, com els costos d'exploració. Hi ha moltes coses que no s'haurien de carregar a les espatlles dels ciutadans d'aquest país, que cada vegada són unes classes més empobrides, com, per exemple, sous de directius. Llum i taquígrafs amb relació als costos que es carreguen a les classes populars.

Sobre si és populista, la mesura. Doncs a nosaltres no ens ho sembla, sincerament. Caldria tocar la llei del transport públic; ja ho diem a la nostra moció, que cal fer canvis legislatius. I, sense anar més lluny, a Luxemburg el transport públic és gratuït per a tothom. No cal tenir vulnerabilitat o estar en uns col·lectius determinats, sinó que han apostat pel transport públic gratuït. Per tant, de mesura populista, res de res. No em sona que cap partit d'extrema esquerra estigui ara mateix al Govern de Luxemburg.

També proposem la creació d'una taula social del transport públic. Des del 2015 que la llei la preveu; no s'ha previst. També, que la Sindicatura de Comptes, precisament, faci un informe detallat sobre les quantitats invertides i les deixades d'invertir durant aquests quaranta anys per part del servei de rodalies. Quantifiquem tot allò que anem sentint amb aquestes voràgines de números constantment. També,

un estudi sobre actius i passius de les societats Renfe operadora i Adif respecte a les infraestructures que ara mateix hi ha al país, per a quan s'hagi d'executar aquest traspàs. I un estudi sobre la fiscalització de tots els ens públics que participen de la gestió del servei ferroviari català.

I bàsic: la creació d'una oficina del servei ferroviari que pensi en clau de país quin ha de ser el sistema ferroviari d'aquest país. I, senyor Terrades, també sense que serveixi de precedent, li reconeixeré que el tripartit el 2006 va fer una bona llei. Va fer la llei del sistema ferroviari, diputat. *(Remor de veus i aplaudiments.)* És així. I cal que aquesta oficina implementi totes les previsions legislatives.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Molt bé. Doncs, acabat el debat, procedirem a la votació de les mocions que hem substanciat aquesta tarda.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'abordar el fenomen de les criptomonedes (continuació)

302-00150/13

Comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'abordar el fenomen de les criptomonedes.

Comencem votant el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 116 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 108 vots a favor, 14 vots en contra, 5 abstencions i una persona que no vota.

Passem ara al punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 49 vots a favor, 16 vots en contra i 64 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 50 vots a favor, 16 vots en contra i 64 abstencions.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 55 vots a favor, 11 vots en contra i 64 abstencions.

I, finalment, votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts de la moció han quedat aprovats amb 119 vots a favor i 11 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç d'un any de mal govern (continuació)

302-00151/13

Passem a votar ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el balanç d'un any de mal govern.

Comencem votant els punts 1, 11 i 21.

Comença la votació.

Aquests punts no han quedat aprovats amb 19 vots a favor, 80 vots en contra i 31 abstencions.

Votem ara el punt 3 i el 24, amb totes les seves lletres.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat amb 8 vots a favor i 122 vots en contra.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat amb 8 vots a favor, 80 vots en contra i 42 abstencions.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat amb 50 vots a favor i 80 vots en contra.

Votem ara el punt número 14.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat amb 19 vots a favor i 111 vots en contra.

I, finalment, votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts tampoc han quedat aprovats amb 50 vots a favor i 80 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'atenció a les víctimes del delictes (continuació)

302-00152/13

Passem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'atenció a les víctimes del delictes.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb una mica d'intriga i 130 vots a favor.

(Aplaudiments perllongats.)

Votem ara el punt número 2.a d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 113 vots a favor i 16 abstencions.

Votem ara el punt 2.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 119 vots a favor i 11 abstencions.

I, finalment, votem el punt 3 de la moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 114 vots a favor i 16 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari (continuació)

302-00153/13

I, finalment, passem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema ferroviari.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat amb 16 vots a favor i 114 vots en contra.

Votem ara el punt 2, llevat del punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 116 vots a favor i 14 vots en contra.

Votem ara el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha obtingut 24 vots a favor, 12 vots en contra i 94 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 80 vots a favor i 50 vots en contra.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat amb 19 vots a favor, 106 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 111 vots a favor, 14 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt número 6, llevat del punt 6.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 83 vots a favor, 16 vots en contra i 31 abstencions.

Votem ara els punts 6.d i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats amb 130 vots a favor.

I, finalment, votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha quedat aprovat amb 80 vots a favor, 19 vots en contra i 31 abstencions.

Suspenem el Ple fins demà a dos quarts d'una. Gràcies.

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i nou minuts.